

แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระษณัฏฐ์

ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5

STUDENTS' MOTIVATION IN SHORT COURSE VOCATIONAL
TRAINING ENROLLMENT AN THE 5 TH EDUCATIONAL
REGION POLYTECHNIC COLLEGES

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2541

ISBN 974-622-177-9

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย - สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน
ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5
STUDENTS' MOTIVATION IN SHORT COURSE VOCATIONAL
TRAINING ENROLLMENT AT THE 5 TH EDUCATIONAL
REGION POLYTECHNIC COLLEGES

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2541

ISBN 974-622-177-9

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**STUDENTS' MOTIVATION IN SHORT COURSE VOCATIONAL
TRAINING ENROLLMENT AT THE 5 TH EDUCATIONAL
REGION POLYTECHNIC COLLEGES**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

1998

ISBN 974-622-177-9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
 เขตการศึกษา 5
 STUDENTS' MOTIVATION IN SHORT COURSE VOCATIONAL
 TRAINING ENROLLMENT AT THE 5TH EDUCATIONAL REGION
 POLYTECHNIC COLLEGES

ชื่อนักศึกษา นายทวีพันธ์ คล้ายเพชร รหัสประจำตัว 34623015
หลักสูตร วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ *ปรียาพร*
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.ศิริพรรณ ชุมนุช *ศิริพรรณ*

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	<i>เนาวรัตน์</i>
รศ.ดร.ปรียาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	<i>ปรียาพร</i>
ดร.มาลัย	จิรวรรณเกษตร์	<i>มาลัย</i>
ดร.ศิริพรรณ	ชุมนุช	<i>ศิริพรรณ</i>
อาจารย์ไพรัตน์	พิทักษ์	<i>ไพรัตน์</i>

คำระดับคะแนนที่ผ่านเป็นเอกฉันท์จากคณะกรรมการ **GOOD**
 วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 6 พฤษภาคม 2541 เวลา 9.00 น. เป็นต้นไป
 สถานที่สอบ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว
(รศ.ดร.มนต์-สังวรศิลป์)
 ครอบด้วยตราบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่... ๑๖ ...เดือน... พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

หมายเหตุ การวัดผลวิทยานิพนธ์ให้ใช้คำระดับคะแนนดังนี้

คำระดับคะแนน	ผลการศึกษา
O	Outstanding (ดีเยี่ยม)
G	Good (ดี)
P	Pass (ผ่าน)
F	Fail (ไม่ผ่าน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น

ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5

นักศึกษา

นายทวีพันธ์ คล้ายเพชร

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.ศิริพรรณ ชุมชุม

ระดับการศึกษา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.

2541

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษา จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา วิทยาลัยที่ศึกษาและสถานภาพการทำงานของนักศึกษา โดยอาศัยผลงานวิจัยของรวิชัย ชัยจิรฉายากุล และผลงานวิจัยของไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาแรงจูงใจ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักศึกษาที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำนวน 378 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มจากกลุ่มประชากรจำนวน 1,976 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณตามสูตรของ Taro Yamane

ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS / PC * ประมวลผลข้อมูล โดยใช้ค่าสถิติอย่างง่ายเป็นค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจัดระดับแรงจูงใจออกเป็น 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ตามลำดับ

นอกจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมุติฐานตัวแปรต้น ได้แก่ ประเภทวิชาที่ศึกษา วิทยาลัยที่ศึกษา และสถานภาพทำงานของนักศึกษา โดยใช้สถิติ F - test แล้วเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Seheffe' ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ส่วนใหญ่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากและปานกลาง โดยมีแรงจูงใจในระดับมาก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการเงิน ตามลำดับ ส่วนด้านบุคคลมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสันในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ส่วนใหญ่มีแรงจูงใจทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา วิทยาลัยที่ศึกษาและสถานภาพการทำงาน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน ดังนี้ คือ แรงจูงใจด้านบุคคล ด้านการเงิน และด้านความถนัดความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ส่วนแรงจูงใจที่ไม่แตกต่างกัน ได้แก่ แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง และแรงจูงใจด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

3. การทดสอบสมมุติฐาน เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำแนกตามตัวแปรต้นปรากฏผลดังนี้

3.1 ด้านบุคคล นักศึกษาประเภทวิชาที่ศึกษาต่างก็มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและวิชาคหกรรม ส่วนวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร-แจ่มใส และวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และในส่วนสถานภาพการทำงานต่างกัน มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

3.2 ด้านการเงิน นักศึกษาประเภทวิชาที่ศึกษาต่างก็มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ส่วนวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และในส่วนสถานภาพการทำงานต่างกัน นักศึกษาที่มีงานทำมีแรงจูงใจสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีงานทำ

3.3 ด้านความถนัดความสนใจและเหตุผลส่วนตัว นักศึกษาประเภทวิชาที่ศึกษาต่างก็มีแรงจูงใจต่างกัน โดยนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรมและวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ส่วนวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน นักศึกษาแต่ละวิทยาลัยมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน และในส่วนสถานภาพการทำงานต่างก็มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีงานทำแล้วมีแรงจูงใจสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีงานทำ

3.4 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง นักศึกษาประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกัน นักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีการมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

3.5 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาประเภทวิชาที่ศึกษาต่างก็มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน และในส่วนของวิทยาลัยที่ศึกษาต่างก็มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

Thesis Title	Students' Motivation In Short Course Vocational Training Enrollment at the 5 th Educational Region Polytechnic Colleges.
Student	Taweephan Klaipetch.
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Dr. Preeyaporn Wonganutroh
Thesis Co - advisor	Dr. Siripan Choomnoom
Level of study	Master of Industrial Education in Vocational Administration. King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Year	1998

ABSTRACT

The purposes of this study were to assess and compare student's motivation in short course vocational training enrollment in Region 5 Polytechnic Colleges by using Mr. Thavatchai Chaijirachayakul's thesis and Mr. Chaiyasit Gaikunasai's thesis as a conceptual guideline 5 categories of — personal motivation, financial motivation, aptitude interest and personal reason, honor motivation, office and facility.

378 student in short course vocational training enrollment at region 5 was selected as the sample group drawn from the total of drawn from the total of 1,977 - population by using Yamane's theories.

The data was analyzed by using the SPSS/PC⁺ microcomputer program.

Descriptive statistics such as frequency, percentage, arithmetic means and Standard Deviation were used to describe the levels of student's motivation into 5 categories, ranging from the least motivation to most motivation.

Hypotheses were tested by using F - test to compare student's motivation among students in the sample group with differences in studying fields colleges and working status of students then compare them in pair by using Scheffe' method.

The findings were as follows :

1. Studied student's motivation in short course vocational training enrollment in Polytechnic Colleges region 5 show that motivation of honor, aptitude interest personal reason, office and facility and financial motivation were high while personal motivation was moderate.

2. Most of students had got 5 categories of motivation as mentioned, classified by different in studying field, college and working status. motivation that had high different was personal motivation, financial motivation, aptitude Interest and personal reason, while office and Facility motivation and honor motivation didn't have any different.

3. The results of hypothesis testing which came from the variable concerning studying fields, colleges and working status were as follows.

3.1 personal motivation. commercial students has higher motivation different than the Industrial and home - economics students. The students of Banharn - Jamsai Polytechnic College and Kanehanaburi Polytechnic College had higher motivation different than the students of Ratchaburi Polytechnic College. For different in working statuses, there were no different in student's motivation.

3.2 financial motivation. commercial students had higher motivation than the handicraft artistic ones. The students of Kanehanaburi Polytechnic College had higher motivation different than the students of Ratchaburi Polytechnic college. Students who already had careers had higher motivation than the non - career ones.

3.3 aptitude Interest and personal reason. commercial students and industrial students had higher motivation different than the handicraft artistic students. No different of motivation in students from each college Students who had got careers had higher motivation than the non - career ones.

3.4 Honor motivation. Students with difference in studying field, college and working Status, had no different in motivation.

3.5 Edifice and facility motivation. Students with difference in studying field, college and working Status, had no different in motivation.

IV

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ และ ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม ที่ได้ให้ความกรุณาแนะนำให้คำปรึกษาตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร และครู – อาจารย์ วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร-แจ่มใส จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ให้ความร่วมมืออย่างดีในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร และครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่จากวิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้แบบสอบถาม และการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอขอบพระคุณคณะครู-อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพบางสะพานทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ และให้กำลังใจมาโดยตลอด จนทำให้งานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบความดีแด่คุณพ่อ คุณแม่ ครู-อาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านทุกคน

ทวีพันธ์ คล้ายเพชร

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
สมมุติฐานในการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	7
ขอบเขตพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย.....	8
เชิงอรรถ.....	9
2. ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ความหมายและความสำคัญของอาชีพ.....	10
ลักษณะของวิชาชีพหรือการอาชีวศึกษา.....	13
วิทยาลัยสารพัดช่างกับหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน.....	21
บุคคลที่เหมาะสมในการศึกษาวิชาชีพหรือการอาชีวศึกษา.....	22
แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ.....	24
เชิงอรรถ.....	39
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	47

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
เชิงอรรถ.....	50
4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	51
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น.....	53
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อแรง จูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น.....	60
5. สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	121
วัตถุประสงค์.....	121
สมมุติฐานการวิจัย.....	121
ขอบเขตของการวิจัย.....	121
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	122
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย.....	122
วิธีดำเนินการวิจัย.....	122
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	123
ตอนที่ 1.....	123
ตอนที่ 2.....	123
ตอนที่ 3.....	125
การอภิปรายผล.....	133
ตอนที่ 1.....	133
ตอนที่ 2.....	135
ตอนที่ 3.....	140
ข้อเสนอแนะ.....	150
ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป.....	151
เชิงอรรถ.....	152

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	157
ภาคผนวก.....	161
ประวัติผู้เขียน.....	178

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1. จำนวนประชากรนักศึกษาวิชาพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง ปีการศึกษา 2535-2539.....	3
2. จำนวนประชากรนักศึกษาวิชาพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5 จำแนกตามประเภทวิชา.....	45
3. แสดงขนาดกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสัน ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำแนกตามประเภทวิชา.....	46
4. แสดงจำนวนและคำร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยภาพรวม.....	51
5. แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษา วิชาชีพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านบุคคล.....	54
6. แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจของนักศึกษา ที่เข้าศึกษา วิชาชีพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านการเงิน.....	55
7. แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจของนักศึกษา ที่เข้าศึกษา วิชาชีพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว.....	56
8. แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจของนักศึกษา ที่เข้าศึกษา วิชาชีพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง.....	58

สารบัญญัตราลง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

9. แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจของนักศึกษา ที่เข้าศึกษา วิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	59
10. สรุประดับแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ทั้ง 5 ด้าน.....	60
11. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านบุคคล จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....	62
12. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการ ของ Scheffe' ด้านบุคคล ในภาพรวม.....	63
13. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านบุคคล ในข้อบิดาเป็นที่แนะนำให้เรียน จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....	64
14. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านบุคคล ในข้อเรียนตามพี่น้องและญาติ จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....	65
15. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านบุคคล ในข้อเรียนตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพอกันจำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....	65

X

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

16. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการข้อ Scheffe' ด้านบุคคล
ในข้อสรุปประจำชั้นแนะนำให้เรียน จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....66
17. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการ ของ Scheffe' ด้านบุคคล
ในข้อสรุปแนะนำแนะนำให้เรียน จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....67
18. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านบุคคล
ในข้อผู้อุปการะทางด้านการเงินแนะนำให้เรียนจำแนกตามประเภทวิชาที่
ศึกษา.....67
19. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านบุคคล
ในข้อเรียนตามส่วนมากที่นิยมเรียนในสายนี้จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....68
20. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านการเงิน
จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....69
21. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านการเงิน
ในภาพรวม.....71
22. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านการเงิน
ในข้อบิดามารดามีฐานะทางด้านการเงินไม่ดี ไม่มีเงินทุนเรียนต่อ
จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

23. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านการเงิน
ในข้อประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว
จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....73
24. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น
ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการ
ของ Scheffe ด้านการเงิน ในข้อใช้เงินไม่มากนักในการ
ประกอบอาชีพอิสระ จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....73
25. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการ ของ Scheffe ด้านการเงิน
ในข้อสถานประกอบการภาคเอกชนจ้างผู้เรียนจบสายวิชาชีพด้วยอัตรา
เงินเดือนสูง จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....74
26. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการ ของ Scheffe ด้านการเงิน
ในข้อ มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ทำสิ่งของซ่อมแซมของใช้ และลด
รายจ่ายได้ จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....75
27. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการ ของ Scheffe ด้านการเงิน
ในข้อมีทุนน้อยอยากออกไปประกอบอาชีพหลังจากเรียนสำเร็จ
จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....76
28. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านความถนัดความสนใจและเหตุผลส่วนตัว
จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....76

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

29. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านความถนัด
ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว
จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....78
30. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านความถนัด
ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ในข้อ วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับสติปัญญา
และความสามารถของข้าพเจ้า จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....79
31. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านความถนัด
ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ในข้อ บุคลิกภาพและลักษณะของข้าพเจ้า
เหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....80
32. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านความถนัด
ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ในข้อ ต้องการเรียนวิชาชีพเพราะไม่ต้อง
การเรียนวิชาสามัญ จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....80
33. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านความถนัด
ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ในข้อ ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานจาก
บิดามารดา จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....81
34. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านความถนัด
ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ในข้อสถานภาพทางบ้านเหมาะที่จะเรียน
วิชาชีพที่เลือก จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....82

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

35. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....	83
36. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ในข้อทราบดีว่าเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้ว จะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศ กำลังมีความต้องการจำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....	85
37. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....	86
38. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในข้อต้องการศึกษาเพราะมีสถานที่เล่นกีฬาด้วย จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....	88
39. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในข้อ ต้องการศึกษาเพราะไม่ต้องเดินทางไกล เสียค่าใช้จ่ายน้อย จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา.....	89
40. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านบุคคล จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา.....	90
41. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านบุคคล ในภาพรวม จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา.....	92

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

42. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านบุคคล ในข้อมารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา.....	93
43. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านบุคคล ในข้อครูประจำชั้นแนะนำให้เรียน จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา.....	93
44. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านบุคคล ในข้อครูแนะแนวแนะนำให้เรียน จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา.....	94
45. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านบุคคล ในข้อผู้อุปการะทางด้านการเงินแนะนำให้เรียนจำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา.....	94
46. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านบุคคล ในข้อผู้อุปการะทางด้านการเงินแนะนำให้เรียน จำแนกตามวิทยาลัยที่ ศึกษา.....	95
47. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ ด้านการเงิน จำแนกตามวิทยาลัย ที่ศึกษา.....	96
48. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านการเงิน ในภาพรวม จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา.....	98

สารบัญญัตราลง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

49. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านการเงิน ในข้อ ทราบว่าเรียนในสายนี้มีโอกาส ทำงานหารายได้ในขณะเรียนอยู่ได้ จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา.....	99
50. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านการเงิน ในข้อ ทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายวิชาชีพสามารถหางานได้ รายได้ดี จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา.....	99
51. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านการเงิน ในข้อ การประกอบอาชีพอิสระมีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา.....	100
52. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านการเงิน ในข้อ มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันสิ่งของซ่อมแซมของใช้และลดรายได้ จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา.....	101
53. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านความกดดัน ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา.....	102
54. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านความกดดัน และเหตุผลส่วนตัว ในข้อ ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานต่อจากบิดามารดา จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา.....	104

สารบัญญัตราลง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

55. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ชื่อเสียง จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา.....	105
56. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ในข้อทราบว่าเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศชาติ กำลังมีความต้องการสูง จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา.....	107
57. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา.....	108
58. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านบุคคล จำแนกตามสถานภาพการทำงาน.....	110
59. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านการเงิน จำแนกตามสถานภาพการทำงาน	112
60. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามสถานภาพการทำงาน.....	114
61. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพการทำงาน	116

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

62. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
จำแนกตามสถานภาพการทำงาน.....118
63. สรุปผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น
ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5.....120

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศชาติจะมีความเจริญรุ่งเรือง มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจการเมืองสังคม และวัฒนธรรมนั้น จะต้องมีการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพดี ซึ่งในการที่จะพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพดีนั้นต้องมีกระบวนการที่จะพัฒนา การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพสามารถดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

การจัดการศึกษาจึงต้องจัดให้บุคคลมีความรู้ความสามารถ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ซึ่งมีทั้งการศึกษาสายสามัญ และสายอาชีพประเทศเราเป็นประเทศหนึ่งซึ่งจะกำลังพัฒนาเปลี่ยนแปลง และก้าวไปสู่ระบบอุตสาหกรรมใหม่ หรือประเทศเศรษฐกิจใหม่ จึงต้องพึ่งพาทางด้านอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการ การศึกษาสายอาชีพจึงมีความสำคัญและจำเป็นในการผลิตกำลังคนให้ทันต่อการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงต่อไป

กรมอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ ที่รับผิดชอบการจัดการอาชีวศึกษาของประเทศให้เป็นไปตามนโยบาย และเป้าหมายเพื่อผลิตกำลังคนระดับกลางและสูง วิทยาลัยสารพัดช่าง เป็นหน่วยงานหนึ่งของกรมอาชีวศึกษาที่ดำเนินการสอนนอกระบบคือสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ซึ่งใช้เวลาเรียนตั้งแต่ 6 - 225 ชั่วโมง โดยผู้เรียนจะใช้เวลาสั้นๆ และเสียค่าใช้จ่ายน้อย ตามหลักการของวิทยาลัยสารพัดช่างจากการรายงานประจำปีของกรมอาชีวศึกษาปี 2523 ดังนี้

....การศึกษาวินิจฉัยจำนวนไม่น้อยไม่จำเป็นต้องใช้เวลาเรียนนานเป็นปี ๆ แต่อาจทำการเรียนการสอนได้ในระยะเวลาอันสั้น ๆ และเสียค่าใช้จ่ายน้อยโดยผู้เรียนไม่ต้องเรียนวิชาสามัญหรือวิชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพนั้น ๆ เพียงอ่านออกเขียนได้ก็สามารถเรียนได้ และนำความรู้ไปประกอบอาชีพและปรับตัวได้ดี....¹

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยเหตุดังกล่าว กรมอาชีวศึกษา จึงได้จัดทำหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันขึ้นโดยเน้นให้เป็นการศึกษาที่เปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไป ได้พัฒนาทักษะ ความรู้ความเข้าใจ และเจตคติที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ ในระดับกึ่งผู้ชำนาญงานหรือผู้ชำนาญงาน ตามความประสงค์และความสามารถของแต่ละบุคคล โดยมุ่งให้บุคคลเหล่านั้นสามารถนำเอาวิชาที่ได้ศึกษาไปประกอบอาชีพหรือปรับตัวให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าขึ้นได้ โดยใช้เวลาเรียนพระยะสันและเสียค่าใช้จ่ายน้อย และทำการสอนอยู่ในสถานศึกษาประเภทสารพัดช่างตั้งแต่ปี พ.ศ. 2502 เป็นต้นมา

....การที่บุคคลจะศึกษาหาความรู้ หรือเข้าร่วมกิจกรรมโปรแกรม การศึกษาอบรมต่าง ๆ นั้น ก็เนื่องจากเหตุผลนานาประการ เช่น เขามีความสนใจ หรือรู้สึกว่าเขาควรจะได้เรียนรู้สิ่งเหล่านั้น หรือเพราะความจำเป็นในการเพิ่มพูนทักษะวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ เพราะต้องการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตนบางประการ หรือเพราะต้องการเรียนรู้ก็เพราะเพื่อต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์...²

บุคคลที่จะเข้ามาสู่การศึกษาวชิชาชีพในวิทยาลัยสารพัดช่างนั้น นับว่ามีหลากหลายทั้งที่มีอาชีพและไม่มีอาชีพ อีกทั้งยังมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน ตั้งแต่อ่านออกเขียนได้จนถึงระดับปริญญา ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ดังนี้ คือ

1. กลุ่มที่ประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง มีเวลาว่างในบางโอกาส ได้แก่ ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวน พ่อค้า และข้าราชการ
2. กลุ่มที่ยังไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง และมีเวลาว่างในบางโอกาส ได้แก่ ผู้จบ ป.6 ม.3 ม.6 หรือสูงกว่าและไม่มีโอกาสเรียนต่อ

บุคคลทั้งสองกลุ่มนี้จะมีความต้องการที่ไม่เหมือนกัน เช่น กลุ่มแรกอาจจะศึกษาเพื่อเพิ่มพูนทักษะวิชาชีพ กลุ่มที่สองอาจจะศึกษาเพื่อนำความรู้ไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือเพื่อนำไปประกอบอาชีพก็ได้ จึงเป็นที่สนใจของคนจำนวนมากและนิยมสมัครเข้าเรียนวิชาชีพพระยะสันเป็นจำนวนมากดังจะเห็นได้จากสถิติของจำนวนนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในปีการศึกษา 2535 - 2539 ดังนี้

ตารางที่ 1

จำนวนนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันในวิทยาลัยสารพัดช่าง
ปีการศึกษา 2535 - 2539

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา คน
2535	119,494
2536	134,080
2537	112,019
2538	110,515
2539	160,525

ที่มา : สถิตินักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน กองการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา

จากสถิติจำนวนนักศึกษาจะพบว่า นักศึกษาที่มาสมัครเรียนมีจำนวนมากตั้งแต่ ปี 2535 - 2539 ทั้งที่มีการสอนในระบบของวิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัยอาชีวศึกษาก็เปิดทำการสอนวิชาชีพเหมือนกัน เพียงแต่มีระบบจัดการที่แตกต่างกัน ในด้านคุณวุฒิ เพศ อายุ และระยะเวลาเรียนในแต่ละหลักสูตรเท่านั้น ทำให้จึงมีผู้สนใจสมัครเข้าเรียนมาก ซึ่งก็มีทั้งผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนและไม่สำเร็จในการเรียน รวมทั้งผู้ที่หยุดเรียนกลางคันก็มี ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยถึงแรงจูงใจของนักศึกษา ที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสันในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ตามความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาชีพพระยะสัน 4 ประเภทวิชาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ซึ่งในการวิจัยในเรื่องนี้ จะได้เป็นข้อมูลที่เป็นแนวทางในการรับนักศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ของวิทยาลัยสารพัดช่างกรมอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5 ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ตามความคิดเห็นของนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา วิทยาลัยที่ศึกษา และสถานภาพการทำงานของนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำผลงานการวิจัยของ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนมัธยมชั้นปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี” มาเป็นแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งพบว่า

....การเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

1. ตัดสินใจเรียนวิชาชีพด้วยตนเอง
2. ต้องการเลือกวิชาชีพที่มีลักษณะวิชาชีพที่หางานทำได้ง่าย รายได้ดี และ เป็นวิชาชีพที่ประกอบอาชีพที่ใช้ความสามารถพิเศษเฉพาะตัว
3. การเลือกวิชาชีพนักเรียนได้ใช้ความถนัดความสนใจในวิชาชีพของตนเอง เป็นข้อมูลเปรียบเทียบกับข้อมูลเกี่ยวกับประเภทวิชาชีพ แต่ละสาขาในโลกของ อาชีพในปัจจุบันและอนาคตประกอบการตัดสินใจ
4. การเลือกเรียนวิชาชีพ และประกอบอาชีพ มีองค์ประกอบด้านเพศสถานภาพทางครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเข้าพิจารณาความเหมาะสมอีกด้วย
5. ผู้ปกครองนักเรียนให้ความสำคัญเป็นอิสระในการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างยินดีสนับสนุนให้เรียนจนสำเร็จ แม้นักเรียนไม่ได้เลือกเรียนประเภทวิชาเกษตรกรรมที่สอดคล้อง หรือรับช่วงงานอาชีพเกษตรกรรมของผู้ปกครองก็ตาม....³

นอกจากนี้ ธวัชชัย ชัยจิรฉายกุล ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาที่เป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสามัญและวิชาชีพของนักเรียนชั้น ม. 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา 2512” พบว่า

....แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้นักเรียนเลือกสายอาชีพเรียงตามลำดับได้ ดังนี้ คือ

1. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง นักเรียนต้องการประกอบอาชีพที่สุจริต และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ลักษณะงานและความก้าวหน้า นักเรียนต้องการประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้า มั่งคั่ง มีกำหนดเวลาทำงานที่แน่นอน หางานทำได้ง่าย มีความเป็นอิสระ
3. ความถนัดในวิชาชีพ มีความสามารถและมีฝีมือในวิชาชีพนั้น ๆ
4. ความสนใจ ต้องการความรู้กว้างขวางและวิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน
5. เหตุผลส่วนตัว คุณสมบัติด้านสติปัญญา ความรู้ รูปร่าง โอกาสในการประกอบอาชีพ
6. ด้านการเงิน รายได้จากการประกอบอาชีพ ต้องการหางานได้ง่าย
7. ด้านบุคคล ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียนจนสำเร็จ....⁴

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลงานวิจัยของรวิชัย ชัยจิรณายากุลและไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย เป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิด ในการวิจัยแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 คือ

1. ด้านบุคคล คือ ผู้ปกครอง ครู ผู้สนับสนุน ผู้ใกล้ชิดที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจเลือกเรียนรวมทั้งค่านิยมของคนจำนวนมาก
2. ด้วยการเงิน คือ ต้องการเลือกวิชาที่มีลักษณะวิชาชีพที่หางานทำได้ง่าย รายได้ดี มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ต้องการมีรายได้สูง อันเป็นผลจากความสามารถ และมีมือ
3. ด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว เป็นการตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง เรียนด้วยความสนใจ ความถนัดเป็นความพอใจตามที่ตนเองต้องการ คุณสมบัติด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ รูปร่าง
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ต้องการมีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพต้องการประกอบอาชีพที่สุจริต มีชื่อเสียง และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ
5. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก คือ ที่ตั้งสถานศึกษา ขนาดสถานศึกษา ระยะเวลา ระยะทางในการเดินทาง เครื่องมืออุปกรณ์ และสาธารณูปโภค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมุติฐานในการวิจัย

แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ในด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน ตามความคิดเห็นของนักศึกษาจำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา วิทยาลัยที่ศึกษาและสถานภาพการทำงาน ของนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้จะศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสันจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5

2. การศึกษานี้ใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ซึ่งประกอบด้วยวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส ซึ่งศึกษาในหลักสูตรระยะสั้น 120 - 225 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร ประกอบด้วย นักศึกษาจาก

วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี	893	คน
วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี	439	คน
วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส	644	คน
รวมประชากรทั้งสิ้น	1,976	คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยนักศึกษา จากการเทียบสัดส่วนแล้ว

วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี	171	คน
วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี	84	คน
วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส	123	คน
รวมกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้	378	คน

4. ตัวแปรที่จะศึกษา ประกอบด้วย

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งจำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา ได้แก่ วิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาพาณิชยกรรม วิชาคหกรรม วิชาศิลปหัตถกรรม วิทยาลัยที่ศึกษาได้แก่ วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี วิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส และสถานภาพการทำงานของนักศึกษา ได้แก่ มีงานทำและไม่มีงานทำ

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. แรงจูงใจ หมายถึง สาเหตุหรือสิ่งต่างๆ ที่มีอิทธิพลในการชักจูงให้บุคคลเลือกตัดสินใจเข้ามศึกษาวิชาชีพ ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ดังนี้

1.1 ด้านบุคคล หมายถึง ผู้มีส่วนสนับสนุนในการเลือกเรียน รวมทั้งผู้อุปการะทางการเงิน และค่านิยมในการเรียนของคนจำนวนมาก

1.2 ด้านการเงิน หมายถึง สภาพรายได้ต้องการมีรายได้สูงหางานง่าย รายได้ดี

1.3 ด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว หมายถึง ความสามารถเฉพาะที่บุคคลกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ดีเป็นพิเศษตามธรรมชาติ หรือเป็นผลรวมของลักษณะต่างๆ ความต้องการความรู้กว้างขวาง เมื่อเรียนสำเร็จแล้วมีงานทำ มีโอกาสก้าวหน้า คุณสมบัติด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถ รูปร่าง

1.4 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง หมายถึง ความต้องการประกอบอาชีพที่สังคมนิยมและประเทศชาติต้องการ ความต้องการประกอบอาชีพที่สุจริต เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

1.5 ด้านอาคารสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง สภาพของสถานศึกษาทำเลที่ตั้ง ขนาดของสถานศึกษา เครื่องมืออุปกรณ์และสาธารณูปโภคต่าง ๆ

2. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่เข้ามศึกษาวิชาชีพพระยะสัน หลักสูตร 120 - 225 ชั่วโมง ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 4 ประเภทวิชาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540

3. วิชาชีพพระยะสัน หมายถึง ประเภทวิชาชีพที่มีระยะเวลาเรียนสั้น คือ มีระยะเวลาเรียน 120 - 225 ชั่วโมง ตามหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

4. ประเภทวิชาที่ศึกษา หมายถึง ประเภทวิชาที่เปิดสอน ใน 4 ประเภทวิชา คือ วิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาพาณิชยกรรม วิชาคหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรม

5. วิทยาลัยสารพัดช่าง หมายถึง วิทยาลัยสารพัดช่างที่เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 5 ได้แก่ วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส

6. สถานภาพการทำงาน หมายถึง การมีงานทำและไม่มีงานทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. เขตการศึกษา 5 หมายถึง เขตการศึกษาซึ่งใช้ในการบริหารงานทางการศึกษา
ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี
สมุทรสงคราม และ สุพรรณบุรี

ขอบเขตพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นใน วิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เฉพาะวิทยาลัยสารพัดช่างในเขตการ
ศึกษา 5 ที่เปิดทำการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นก่อนแล้ว ได้แก่ วิทยาลัยสารพัดช่าง
กาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹ วิเวก ปางพุฒิพงศ์, “นโยบาย หลักการ หลักสูตร และรายงานของโรงเรียนสารพัดช่าง,” รายงานประจำปีกรมอาชีวศึกษาปี 2523 (กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา, 2523), หน้า 24 - 27.

² เขมชาติ ไชยมัน, “การศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพสนองความต้องการของคนนอกโรงเรียนจริงหรือ,” วารสารการศึกษานอกโรงเรียน, ปีที่ 23 ฉบับที่ 128 (ตุลาคม - พฤศจิกายน 2538), หน้า 11.

³ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย, “การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี,” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง, 2532, หน้า 199 - 219.

⁴ ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล, “การศึกษาที่เป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสามัญ และวิชาวิชาชีพของนักเรียนของนักเรียนชั้น ม.3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบประสมปีการศึกษา 2512,” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2513, หน้า 82 - 83.

บทที่ 2

ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาแรงจูงใจของการที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ตามลำดับต่อไปนี้

1. ความหมายและความสำคัญของอาชีพ
2. ลักษณะของวิชาชีพหรือการอาชีวศึกษา
3. วิทยาลัยสารพัดช่างกับการศึกษาวิชาชีพพระยะสัน
4. บุคคลที่เหมาะสมในการศึกษาวิชาชีพ หรือการอาชีวศึกษา
5. แรงจูงใจที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพ และประกอบอาชีพ
 - 5.1 แรงจูงใจด้านบุคคล
 - 5.2 แรงจูงใจด้านการเงิน
 - 5.3 แรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว
 - 5.4 แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง
 - 5.5 แรงจูงใจด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

1. ความหมายและความสำคัญของอาชีพ

1.1 ความหมายของอาชีพตามศัพท์บัญญัติวิชาการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้ไว้ในความหมายจากภาษาอังกฤษ ดังนี้

Career หมายถึง อาชีพอันบุคคลจะยึดเป็นงานประจำ อาชีพที่ต้องการเตรียมเป็นพิเศษ งานเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งบุคคลปฏิบัติเป็นประจำ¹

Occupation หมายถึง การงานหรือกระบวนการหรืองานประจำ เพื่อหารายได้แต่ละบุคคลอันต้องใช้เวลาและความตั้งใจในการปฏิบัติ

Vocation หมายถึง อาชีพที่จำเป็นต้องมีการฝึกฝนในระดับต่ำกว่าวิชาชีพที่ให้รายได้หรือผลประโยชน์และความพอใจ³

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหมายของอาชีพที่กล่าวข้างต้นนี้ พอสรุปได้ว่าอาชีพเป็นการประกอบกิจกรรมงานประจำ เพื่อสนองความต้องการทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและจิตใจ ทุกชนิดที่บุคคลมุ่งหวัง และยึดปฏิบัติในปัจจุบันและอนาคตด้วยความตั้งใจ และใช้ระยะเวลาอย่างจริงจัง

กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทยได้จัดประเภทมาตรฐานอาชีพ พ.ศ. 2512 ไว้เป็น 9 หมวดอาชีพ ดังนี้

1. หมวดงานที่ใช้วิชาชีพอิจาการ ได้แก่ ผู้ที่ได้รับการศึกษาและการฝึกอบรมขั้นสูงหรือผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมทางเทคนิคต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาที่ต้องใช้ความเฉลียวฉลาด ปราดเปรื่อง เฉพาะงาน เช่น นักวิทยาศาสตร์ แพทย์ นักวิจัย ครู-อาจารย์
2. หมวดงานอาชีพการบริการและการจัดการ ได้แก่ ผู้ออกกฎหมายผู้พิจารณากำหนดนโยบายทั้งรัฐและเอกชน งานอำนวยการ และงานจัดองค์การ
3. หมวดงานอาชีพเสมียน และพนักงาน ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพในสำนักงานเกี่ยวกับการจัดและเก็บรักษา ทำงานเกี่ยวกับเงินการธุรกิจ อุตสาหกรรม โต้ตอบจดหมาย เลขานุการ เป็นต้น
4. หมวดงานอาชีพการค้า ทำงานเกี่ยวกับซื้อขายสินค้า และบริการ ทุกชนิดทั้งค้าปลีกและค้าส่ง นักโฆษณาผู้ให้คำปรึกษาแนะนำสินค้าตัวแทน นายหน้าขายประกัน และผู้รับจำนำ
5. หมวดงานอาชีพการบริการ หมายถึง อาชีพผู้ปฏิบัติงานด้านบริการ เช่น เสริมสวย ปรุงอาหาร มัคคุเทศก์ ตำรวจ ยาม
6. หมวดงานศิลปะกรรม หมายถึง อาชีพผู้ปฏิบัติงานด้านศิลปะกรรม
7. หมวดงานคมนาคม การผลิตและการช่าง หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการผลิต การขนส่ง คนงาน กรรมกร ได้แก่ ช่างไฟฟ้า ช่างก่อสร้าง เป็นต้น
8. หมวดการทหาร ได้แก่ ผู้รับราชการทหารและกองกำลังเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคง
9. หมวดงานอื่น ๆ ที่มีอาจจัดประเภทได้จากข้างต้น ⁴

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ความสำคัญของอาชีพ

การเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ ต่อการประกอบอาชีพที่ประสบผลสำเร็จได้นั้น จะมีองค์ประกอบหลายอย่างทางสังคมและจิตใจ คือ

คนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินอันเป็นสิ่งสำคัญในการนำไปแลกเปลี่ยนที่ความต้องการในการดำรงชีวิต ได้แก่ ที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค เพื่อสนองความต้องการทางร่างกาย แต่บางคนมีเงินเพียงพอในการดำรงชีพแล้วก็ประกอบอาชีพเพื่อความต้องการทางจิตใจ ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับ ต้องการความภาคภูมิใจในตัวเองและหรือเพื่อหาประสบการณ์⁵

1.3 ข้อสนเทศทางอาชีพที่มีผลต่อการเลือกศึกษาและประกอบอาชีพการเลือกศึกษาและประกอบอาชีพเป็นเรื่องที่ลำบากต้องมีข้อสนเทศ คือ

นักเรียนจะต้องได้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองให้แน่ชัด เช่น จุดหมายของชีวิต ปรัชญาชีวิต ความต้องการ ทศนคติ ค่านิยม ความทะเยอทะยาน ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ โอกาสจังหวะความพร้อมแรงสนับสนุน ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นส่วนตัวของแต่ละคนที่จะต้องรู้ และเข้าใจสถานภาพของตัวเอง นักเรียนจะต้องได้ข้อมูลว่ามีอาชีพอะไรบ้างในโลกของอาชีพ ที่มีมนุษย์ประกอบกิจกรรมอยู่ในปัจจุบันและอนาคต อาชีพใดจะหมดไปอาชีพใดจะเกิดใหม่พร้อมทั้งศึกษา ลักษณะงานของแต่ละอาชีพ จะมีลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละอาชีพ อาจจะมีส่วนคล้ายกันสัมพันธ์กัน แต่ละอาชีพลักษณะการทำงานเป็นอย่างไร ทำอะไรบ้าง ทำที่ใด ทำเวลาใด เป็นการทำงานเดี่ยวหรือกลุ่มนักเรียนควรจะต้องศึกษาลักษณะงานให้เข้าใจก่อนตัดสินใจเลือกงานอาชีพนั้น ๆ และต้องรู้ว่าอาชีพแต่ละอาชีพนั้นต้องการคนที่มีคุณสมบัติอย่างไร เช่น ความสามารถทั่วไป ความสามารถพิเศษเฉพาะตำแหน่ง บุคลิกภาพทั้งทางร่างกายและอารมณ์ เมื่อตัดสินใจเลือกอาชีพใดแล้ว ควรที่จะต้องนำข้อมูลเกี่ยวกับตัวเอง เปรียบเทียบกับข้อมูลของงานอาชีพเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับอาชีพ และจะได้ตั้งเป้าหมายไปสู่อาชีพที่ต้องการ⁶

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ลักษณะของวิชาชีพหรือการอาชีวศึกษา

ในการแผนการศึกษาแห่งชาติกำหนดให้มีการศึกษา เพื่อให้มีกึณนิสัย และความหมั่นเพียรในการใช้มือปฏิบัติ เพื่อเป็นรากฐานของการประกอบสัมมาอาชีพ ซึ่งเรียกว่า “หัตถศึกษา” ซึ่งไม่ได้มีจุดประสงค์นักศึกษาให้ไปประกอบอาชีพในการงานนั้นๆ แต่ฝึกหัดเพื่อให้เกิดทักษะคล้ายคลึงกับการฝึกหัดวิชาชีพ เพียงต้องการให้เรียนรู้พอเป็นเครื่องช่วยในการใช้ชีวิตประจำวัน สุขสมบูรณ์ และให้ตนเป็นที่พึ่งของตนได้

หัตถศึกษาถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชาชีพสำหรับบุคคลทุกคน มีความหมายในลักษณะวิชาที่สำคัญ คือ

1. ทำให้เกิดนิสัยรักการทำงาน มีความคิดริเริ่ม และสนใจในการประดิษฐ์
2. ทำสิ่งของใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันของตนได้ตามวัย และความสามารถ
3. ทำให้เกิดฝีมือและรู้จักใช้ศิลป์ในการทำสิ่งของนั้น
4. ทำให้รู้จักใช้และรักษาเครื่องมือ
5. ทำให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. ทำให้รู้จักใช้จ่ายได้เหมาะสมยิ่งขึ้น
7. เป็นการแนะแนวเพื่อการศึกษาวิชาชีพต่อไป

การศึกษาวิชาชีพหรืออาชีวศึกษา มีความมุ่งหมายในลักษณะวิชาชีพสำคัญ คือ

1. มุ่งให้ผู้เรียนออกไปประกอบอาชีพในวิชาที่เลือกเรียนได้
2. มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ความต้องการของตลาดแรงงานไม่ใช่ความต้องการของผู้เรียนอย่างเดียว
3. เรียนให้พอเหมาะกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการว่างงาน
4. ผู้เรียนมีคุณสมบัติทางสติปัญญา ร่างกายเหมาะสมกับอาชีพนั้น ๆ ประกอบอาชีพนั้นได้
5. ผู้เรียนมีวัยพอสมควรกับการออกไปประกอบอาชีพ
6. มุ่งฝึกหัดให้เกิดทักษะในวิชาชีพสูง สามารถทำงานได้รวดเร็วใช้วัสดุตามความต้องการของตลาด และราคาถูกเพื่อการแข่งขันในเชิงธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ผู้เรียนมีทักษะรู้จักปรับปรุง และรักษาประสิทธิภาพของตนให้สูง อยู่เสมอ เพื่อเป็นที่พอใจของผู้เกี่ยวข้องในการประกอบอาชีพ
8. สามารถใช้เครื่องมือได้อย่างมีประสิทธิภาพ
9. ผู้เรียนมีความรู้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ⁷

หลักการวิชาชีพหรือการอาชีวศึกษาตามที่เข้าใจกัน เป็นการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา เพื่อให้ผู้ที่จบการศึกษาประเภทนี้ ออกไปประกอบอาชีพตามแขนงวิชาที่เรียนมา และให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งนอกจากทักษะที่ประกอบอาชีพยังต้องมีลักษณะอื่น ๆ อีกหลายประการที่จะช่วยให้ตนสามารถรักษาอาชีพและมีความก้าวหน้า การศึกษาวิชาชีพจึงมิใช่เป็นวิชาสำหรับบุคคลทั่วไป แต่เป็นวิชาสำหรับผู้ที่เหมาะกับวิชาอาชีพแต่ละสาขานั้น ๆ อีกทั้งการเรียนวิชาชีพจะต้องมีเครื่องมืออุปกรณ์และวัสดุฝึก ทำให้เสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูง ทั้งนี้เพื่อผลทางการศึกษาอีกด้วยแม้จะมีหลักการอาชีวศึกษายึดถือปฏิบัติต่างๆ กันไป ในที่นี้ขอยกหลักการอาชีวศึกษาที่น่าสนใจ 21 ประการ ที่ เมธี ปิรันธนานนท์ กล่าวไว้ คือ

1. การอาชีวศึกษาเป็นการเตรียมบุคคลเข้าสู่อาชีพ และทำงานต่อไป ด้วยความสำเร็จในอาชีพ
2. เป้าหมายของการอาชีวศึกษา คือมุ่งทำงานและสัมพันธ์กับการมีงานทำ
3. การอาชีวศึกษาต้องสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวุฒิภาวะของนักศึกษา
4. การอาชีวศึกษาจัดให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในฐานะพลเมืองดีของสังคมได้
5. การอาชีวศึกษาจัดให้ นักศึกษามีความรู้พื้นฐาน ที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพ
6. การอาชีวศึกษาช่วยให้แต่ละบุคคลมีสิทธิ์จะเลือกอาชีพที่ตนปรารถนาได้
7. รัฐมีหน้าที่ที่จะจัดการศึกษาให้บุคคลได้รับการฝึกหัด เพื่อประกอบอาชีพได้ตามที่แต่ละบุคคลได้ตั้งเป้าหมายไว้
8. ประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษาจะสูง ถ้าจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนได้รับการฝึกหัด โดยจำลองสภาพแวดล้อมการทำงานให้เหมือนสภาพการทำงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. การฝึกอาชีพจะมีประสิทธิผลเมื่องานฝึกกระทำในลักษณะเดียวกันกับงานจริงนั่นคือ ในขั้นตอนการทำงานเครื่องมือและเครื่องจักรมีลักษณะเช่นเดียวกันกับที่ใช้ในการทำงานจริงในอาชีพนั้น

10. ประสิทธิผลของการอาชีวศึกษาจะสูงเมื่อ ได้จัดให้ผู้เรียนได้ใช้ความสนใจ นิสัย ความถนัด และมันสมองของผู้เรียนอย่างเต็มที่

11. การฝึกอาชีพที่มีประสิทธิผลของช่างหรืองานแต่ละอาชีพ ก็ต่อเมื่อได้จัดให้แก่กลุ่มบุคคลที่ต้องการ และได้รับประโยชน์จากการฝึก

12. การฝึกอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องฝึกประสบการณ์เฉพาะด้านหลาย ๆ ครั้ง เพื่อสร้างนิสัยที่ถูกต้องในการทำงานและการคิด ตลอดจนจนกระทั่งนิสัยที่ต้องการได้พัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการหางานทำ

13. การฝึกอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพย่อมขึ้นอยู่กับครูฝึก ซึ่งจะต้องมีประสบการณ์วิชาชีพในการประยุกต์ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงาน และขบวนการการทำงานอาชีพที่ตนสอน

14. แต่ละอาชีพจะต้องฝึกบุคคลให้มีความสามารถในการผลิตชิ้นต่ำระดับหนึ่ง เพื่อที่จะทำงานและรักษาตำแหน่งงานไว้ได้ ถ้าการอาชีวศึกษาไม่สามารถจัดได้ถึงขั้นนี้แล้ว ก็จะไม่มียุทธผลทั้งสำหรับรายบุคคล และสำหรับสังคม

15. การสร้างนิสัยการปฏิบัติงานจะได้ผลต่อเมื่อผู้ผลิตได้ทำงานจริง ไม่ใช่ทำแบบฝึกหัดหรือทำงานปลอม

16. แหล่งของเนื้อหาสาระที่เชื่อถือได้ของการฝึกเฉพาะแต่ละอาชีพ จากแหล่งเดียวเท่านั้น คือ จากประสบการณ์ของผู้ชำนาญในอาชีพนั้น

17. แต่ละอาชีพจะมีเนื้อหาอยู่จำนวนหนึ่งซึ่งเป็นของอาชีพนั้น โดยเฉพาะ และไม่มีคุณค่าในทางปฏิบัติสำหรับอาชีพอื่น

18. การอาชีวศึกษาจะบริการแก่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ต่อเมื่อสามารถบริการในเรื่องที่มีคนต้องการและผู้ต้องการได้ประโยชน์มากที่สุด

19. การอาชีวศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะแปรผันตามวิธีการสอน และความสัมพันธ์กับผู้เรียน จึงควรพิถีพิถัน พิจารณาคณะลักษณะพิเศษของกลุ่มที่เรียนและผู้สอนด้วย

20. การบริหารอาชีวศึกษาจะมีประสิทธิภาพ ต่อเมื่อมีการจัดการในลักษณะยืดหยุ่นแทนการมีมาตรฐานที่ตายตัวเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21. พยายามลดค่าใช้จ่ายต่อหัว แต่ก็ต้องใช้งบประมาณขั้นต่ำจำนวนหนึ่ง ซึ่งถ้าจ่ายต่ำกว่านี้แล้วจะไม่สามารถจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพได้ และถ้าไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณขั้นต่ำนี้แล้วก็ไม่ควรที่จะจัดให้มีระบบอาชีวศึกษา⁸

หลักการอาชีวศึกษาที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า การศึกษาเป็นการฝึกฝนและศึกษาเพื่ออาชีพ นั่นคือ จัดให้มีสมรรถนะในการเข้าสู่อาชีพ กำหนดในอาชีพและปรับตนให้ทันต่อกาลสมัย และสภาพที่เป็นจริงตามความถนัด ความสนใจ เหมาะสมกับปัญญา ความรู้ รูปร่าง ของผู้เลือกเรียนแต่ละวิชาชีพ

การจัดการศึกษาวิชาชีพในปัจจุบันสถานศึกษาของรัฐบาลและเอกชน สำหรับนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนต้น เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวางเพื่อออกไปประกอบอาชีพได้ ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ได้แบ่งเป็น 5 ประเภทวิชา คือ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ศิลปหัตถกรรม และเกษตรกรรม ทุกประเภทวิชามีจุดหมาย ดังนี้

1. เพื่อให้การศึกษาและการฝึกอบรมที่จำเป็นแก่การประกอบอาชีพโดยตรง และเปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้ตามความถนัด ความสนใจ และความต้องการของตลาดแรงงานอย่างกว้างขวาง โดยให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม

2. เพื่อให้ฝึกงานฝีมือที่ใช้เทคโนโลยี โดยปฏิบัติจนเกิดทักษะคุณธรรม และสติปัญญาสามารถจัดการเชิงธุรกิจ เชิงอุตสาหกรรม และเชิงเทคโนโลยี ที่นำไปประกอบอาชีพได้จริง

3. เพื่อให้การอาชีวศึกษาครบวงจร โดยฝึกให้มีทักษะในวิชาชีพจนสามารถผลิตได้ จำหน่ายได้ จัดการได้ บริการได้ และบริโภคได้ตามความหลากหลายของอาชีพตามเนื้อหาวิชาตามเวลาฝึกตามวุฒิภาวะ และสภาพท้องถิ่นที่แตกต่างกัน

4. เพื่อให้การศึกษาและการฝึกอบรม ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างอาชีพเข้าสู่อาชีพ รักษาอาชีพ และพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

5. เพื่อให้สามารถสร้างทักษะ สร้างคุณธรรม สร้างสติปัญญาจากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ สถานประกอบอาชีพอิสระ และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. เพื่อให้รู้สำนึกในการป้องกันอุบัติเหตุ รักรงาน รักรหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิ และหน้าที่ ของตนเองและของผู้อื่น

7. เพื่อให้มีบุคลิกภาพดีมีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรมและจริยธรรม มีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

8. เพื่อให้มีความเข้าใจในปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของ ประเทศ และของโลกปัจจุบัน มีความสำนึกในความเป็นไทย ดำรงไว้ซึ่ง ความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบบ ประชาธิปไตย⁹

การจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทั้ง 5 ประเภทวิชา เป็นการ จัดการเรียนการสอนใช้หลักสูตรเรียน 3 ปีหลังจากชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จุดหมายของหลัก สูตรแต่ละประเภทวิชาชีพได้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ที่ขยายทางด้านภาคอุตสาหกรรม ประกอบด้วยผลผลิตและรายได้ทางภาคเกษตรไม่คงที่แน่นอน จึงทำให้นักเรียน และผู้ปกครอง ให้ความสนใจในวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และพาณิชยกรรมมาก จากข้อมูลศูนย์ ข่าวสารตลาดแรงงานภาคกลางส่วนที่ 3 (ราชบุรี) กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงานและ สวัสดิการสังคมพบว่า ประเภทวิชาชีพที่ตลาดต้องการจากมากไปหาน้อย คือ ประเภทวิชาพาณิช ยกรรม ช่างอุตสาหกรรม ศิลปหัตถกรรม คหกรรม และเกษตรกรรม ตามลำดับ¹⁰ จากข้อมูล ข้างต้นนักเรียนได้ทราบจากข่าวสาร จากการแนะนำของครู ได้นำมาประกอบกับข้อมูลส่วนตัว และข้อมูลในลักษณะวิชาชีพแต่ละสาขาวิชาชีพเพื่อตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ

2.1 ลักษณะวิชาชีพแต่ละประเภทวิชา¹¹

ในการจัดการเรียนและการปฏิบัติงานทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบ ัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นการเข้าปฏิบัติงานในระดับแรงงานฝีมือไม่ได้ฝึกให้เป็นผู้ชำนาญ ทาง ด้านใดด้านหนึ่ง ความรู้ความสามารถยังอยู่ในระดับพื้นฐาน ผู้สำเร็จการศึกษาระดับนี้จึงสามารถ ปฏิบัติงานกว้าง ๆ ที่เป็นพื้นฐาน การจัดการศึกษาระดับนี้เป็นลักษณะปูพื้นฐาน เพื่อการเตรียมตัว ศึกษาต่อในระดับวิชาชีพชั้นสูง หรือเข้าฝึกงานเพิ่มเติมความชำนาญเพื่องานในหน้าที่ต่อไป ได้แก่

1. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ผู้เขียนในประเภทวิชาชีพนี้จะมีความรู้พื้นฐานทั่ว ไปเกี่ยวกับวิชาชีพทางช่าง ทั้งนี้ผู้จบการศึกษาประเภทวิชานี้จะต้องมีความสามารถในการปฏิบัติ งานเฉพาะด้านตามสาขาวิชาที่เลือกไว้อีก

1.1 สาขาวิชาช่างยนต์ ผู้เรียนสาขาวิชาช่างยนต์ทุกคนจะต้องมีความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องยนต์ อันได้แก่ สามารถบำรุงรักษาเครื่องยนต์ ปรับแต่งเครื่องยนต์ ซ่อมแซมเครื่องยนต์

1.2 สาขาวิชาช่างกลโลหะ ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชานี้ต้องมีความรู้พื้นฐานทั่วไปที่สามารถใช้ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ งานอ่านแบบและเขียนแบบเครื่องกล งานปรับ งานกลึงโลหะ งานไสโลหะ งานกัดโลหะ งานเจียรไนราบ งานเจียรไนลับเครื่องมือตัดเบื้องต้น งานเชื่อมเหล็กเหนียวด้วยแก๊สไฟฟ้า งานขึ้นรูปโลหะแผ่นเหนียวด้วยกรรมวิธีต่างๆ งานบำรุงรักษาอุปกรณ์เครื่องมือกล เครื่องจักรกับในสาขาเครื่องกล และผู้จบการศึกษาจะต้องมีความสามารถในการปฏิบัติงานเฉพาะด้าน ตามกลุ่มอาชีพที่เลือกเรียนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งใน 6 กลุ่มอาชีพ คือ กลุ่มอาชีพช่างกลโรงงานสามารถทำชิ้นส่วนเครื่องกล เขียนแบบเครื่องกล ซ่อมบำรุงรักษาเครื่องมือกลและเครื่องจักรกล กลุ่มอาชีพช่างทำเครื่องมือและแม่พิมพ์สามารถทำชิ้นส่วนแม่พิมพ์โลหะ แม่พิมพ์พลาสติก เขียนแบบแม่พิมพ์ ติดตั้งซ่อมบำรุงแม่พิมพ์ ทำแม่พิมพ์โลหะพลาสติก ทำจิก และเฟอร์นิเจอร์ กลุ่มอาชีพเขียนแบบเครื่องกลสามารถเขียนแบบเครื่องกลเขียนแบบไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ เขียนแบบนิวเมติก ไฮดรอลิกส์ เขียนแบบโครงสร้างวัดและตรวจสอบคุณภาพ กลุ่มอาชีพช่างซ่อมบำรุงสามารถบำรุงรักษาเครื่องต้นกำลัง เครื่องจักรกล เครื่องมือกลอุปกรณ์ซ่อมบำรุงเครื่องสุญญากาศ กลุ่มอาชีพช่างประกอบผลิตภัณฑ์สามารถทำอุปกรณ์จับยึดอย่างง่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เขียนแบบแผ่นคลี่ ชิ้นงานผลิตภัณฑ์โลหะแผ่น งานการผลิต กลุ่มอาชีพช่างเชื่อมโลหะสามารถซ่อมสร้างเครื่องกลโดยวิธีเชื่อมด้วยแก๊สเชื่อมโครงสร้างเหล็ก เชื่อมโลหะพิเศษ เชื่อมท่อทังด้วยแก๊สไฟฟ้า รวมทั้งทดสอบทำแนวเชื่อมแบบทำลาย

1.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชานี้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานด้วยไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยเน้นหนักด้านใดด้านหนึ่ง คือ กลุ่มวิชาชีพช่างไฟฟ้าสามารถติดตั้งไฟฟ้าในอาคาร นอกอาคาร ในโรงงานอุตสาหกรรม งานเครื่องกลไฟฟ้า ได้แก่ หม้อแปลงไฟฟ้า เครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรงกระแสสลับ มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสสลับ งานควบคุมเครื่องกลไฟฟ้า งานเครื่องเย็นและปรับอากาศ กลุ่มวิชาชีพช่างอิเล็กทรอนิกส์สามารถปฏิบัติงานอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม งานระบบดิจิทัลและคอมพิวเตอร์ งานระบบสื่อสารและโทรคมนาคม งานระบบเสียงและระบบภาพ

1.4 สาขาวิชาช่างก่อสร้าง ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชานี้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการก่อสร้างแยกตามกลุ่มวิชาชีพ คือ กลุ่มวิชาชีพช่างก่อสร้างสามารถก่อสร้างอาคารไม้ เขียนแบบก่อสร้าง งานปูน งานท่อและสุญญากาศ งานช่างสี กลุ่มวิชาชีพช่างเทคนิคสถาปัตยกรรมสามารถเขียนแบบ ทำหุ่นจำลอง งานผลิตภัณฑ์ งานออกแบบตกแต่ง งานภูมิสถาปัตยกรรม ได้แก่ งานตกแต่งสวน บำรุงรักษาสวน กลุ่มวิชาชีพช่างเคหศาสตร์สามารถทำ

งานไม้เครื่องเรือน งานสีเครื่องเรือน งานอลูมิเนียม งานบุวม งานกลึงและแกะไม้ งานหวาย
กลุ่มวิชาชีพช่างสำรวจสามารถเขียนแบบสำรวจ เขียนแบบแผนที่

1.5 สาขาวิชาช่างต่อเรือไม้ - เหล็ก ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชานี้ต้องมีความรู้พื้นฐาน
ด้านการต่อเรือ และโครงสร้างเรือแยกตามกลุ่มวิชาชีพ คือ กลุ่มวิชาชีพงานต่อเรือไม้สามารถต่อ
เรือ ตกแต่งภายในเรือ กลุ่มวิชาชีพต่อเรือไฟเบอร์กลาสสามารถต่อเรือไฟเบอร์กลาสสร้างแบบ
หล่อไฟเบอร์กลาสและกลุ่มวิชางานต่อเรือโลหะสามารถเชื่อมไฟฟ้า เชื่อมโลหะ งานประกอบตัว
เรือโลหะ

1.6 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมสิ่งทอ ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชานี้ต้องมีความรู้ความ
สามารถในกลุ่มวิชาชีพกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง คือ กลุ่มวิชาชีพเคมีอุตสาหกรรมสามารถปฏิบัติงานเคมี
สิ่งทอด้านการย้อมสี งานพิมพ์สิ่งทอ กลุ่มวิชาชีพอุตสาหกรรมการทอสามารถปฏิบัติงานสิ่งทอผ้า
พื้นเมือง การทอเครื่องจักร การทำผ้าถัก การปั่นด้าย งานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป งานออก
แบบแฟชั่น การบำรุงรักษาเครื่องจักรเย็บผ้า การทำเสื้อผ้าอุตสาหกรรม

1.7 สาขาวิชาช่างพิมพ์ ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชานี้ต้องมีความรู้ความสามารถในงาน
กลุ่มเตรียมการพิมพ์ได้แก่ งานเรียงพิมพ์ งานทำเลย์เอ๊าท์ งานทำเพลท งานทำบล็อก กลุ่มงาน
เทคนิคพิมพ์ ได้แก่ งานพิมพ์เลตเตอร์เพรส การพิมพ์ออฟเซต และงานกลุ่มทำเล่ม

1.8 สาขาวิชาเทคนิคแว่นตาและเลนส์ ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชานี้ต้องสามารถ
ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำวัสดุแว่นตาและเลนส์ เช่น การซ่อมและตัดกรอบแว่นตา งานเชื่อม
และประสานแว่นตา การปรับและตรวจสอบคุณภาพของแว่นตา

2. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ประเภทวิชานี้แบ่งผู้จบการศึกษาออกเป็นสาขา
พาณิชยกรรม อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ธุรกิจหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ และการประชาสัมพันธ์

2.1 สาขาวิชาพาณิชยกรรม ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชาชีพนี้มีความรู้ความสามารถพื้น
ฐานในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำบัญชีธุรกิจการค้า งานพิมพ์ตีตภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
พิมพ์จดหมายธุรกิจ งานขายปลีก งานถ่ายเอกสาร สำเนาเอกสาร การใช้เครื่องติดตอกภายในการ
บำรุงรักษาเครื่องมือพื้นฐาน และงานภาษีเงินได้ และต้องมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านตาม
กลุ่มอาชีพ คือ กลุ่มวิชาการบัญชีต้องมีความรู้ความสามารถในการจัดทำบัญชีห้างหุ้นส่วนบริษัท
การบัญชีอุตสาหกรรม กิจการร่วมค้า บัญชีระบบใบสำคัญ ภาษีเงินได้นิติบุคคล กลุ่มวิชาการ
ขายสามารถจำหน่ายสินค้าปลีกและส่ง การจัดสินค้าโฆษณาประชาสัมพันธ์ธุรกิจเก็บข้อมูลของ
การตลาด ควบคุมสินค้าบรรจุหีบห่อ การขายประกันชีวิต งานแนะนำสินค้า กลุ่มวิชาเลขานุการ
สามารถปฏิบัติงานเลขานุการส่วนตัว งานธุรการ งานพิมพ์ งานถอดข้อความจากเครื่อง
บันทึก งานชวเลขไทย งานพิมพ์ตีตภาษาไทยภาษาอังกฤษขั้นประยุกต์ งานต้อนรับ งานประชาสัมพันธ์
กลุ่มวิชาการบริการธุรกิจโรงแรมสามารถบริการในโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบอาหารในโรงแรม อุปกรณ์การครัวโรงแรม งานส่วนหน้าโรงแรม กลุ่มวิชาการธุรกิจ สถานพยาบาลสามารถบริการทั่วไปในสถานพยาบาล การปฐมพยาบาล การจัดเวชระเบียน

2.2 สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ผู้เรียนที่สำเร็จสาขาวิชานี้มีความรู้ความสามารถเป็นมัคคุเทศก์ งานในโรงแรม งานในสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เพราะผู้เรียนทางด้านสาขานี้มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย วรรณคดีไทย นันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว การป้องกันอุบัติเหตุจากการท่องเที่ยว การประกอบอาหาร และการบริการนักท่องเที่ยว

2.3 สาขาวิชาธุรกิจหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ ผู้เรียนที่จบสาขาวิชานี้มีความรู้ความสามารถปฏิบัติงานด้านหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ คือ จัดทำสิ่งพิมพ์และหนังสือพิมพ์ จัดจำหน่ายสิ่งพิมพ์ ปฏิบัติงานด้านข่าวสาร และงานในสำนักงานสิ่งพิมพ์และหนังสือพิมพ์

2.4 สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ ผู้เรียนสำเร็จจากสาขาวิชานี้มีความรู้ความสามารถด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์ธุรกิจ คือ งานโฆษณาประชาสัมพันธ์ ถ่ายภาพ ผลิตรายการโทรทัศน์ การใช้เครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ

3. ประเภทวิชาคหกรรม ประเภทวิชานี้เป็นลักษณะงานทั่วไปด้านคหกรรม ผู้เรียนสำเร็จวิชานี้จะมีความสามารถเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งใน 3 กลุ่มอาชีพ คือ กลุ่มอาชีพผ้าและเครื่องแต่งกาย ผู้จบการศึกษาจะมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับผ้าและเครื่องแต่งกายสามารถร่างโครงสร้างหุ่น ออกแบบเสื้อ วัตตัว สร้างแบบ แยกแบบตัด เทคนิคการตกแต่งและออกแบบตกแต่งผ้า บำรุงรักษาเครื่องจักร สามารถใช้วัสดุอุปกรณ์การพิมพ์ผ้าและย้อมผ้า ออกแบบลายย้อมและแม่พิมพ์ พิมพ์ผ้า ทำผ้าบุติก ปักด้วยมือและจักร เขียนลวดลายได้ กลุ่มอาชีพอาหารและโภชนาการ ผู้จบการศึกษามีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการสามารถบริการอาหารเครื่องดื่ม ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหาร ทำขนมไทย รู้จักวิธีการถนอมอาหาร ทำขนมต่าง ๆ เตรียมอาหารในโรงแรมได้ จัดครัว แกะสลักผลไม้ กลุ่มวิชาคหกรรมทั่วไปสามารถออกแบบตุ๊กตา สิ่งประดิษฐ์ภายในบ้าน เลือกอุปกรณ์ ดูแลซ่อมแซมเครื่องใช้ภายในบ้าน ดูแลและปรุงอาหารเด็ก ประดิษฐ์และจัดดอกไม้ ประดิษฐ์ของชำว่วย เย็บปักถักร้อยแบบต่าง ๆ แต่งหน้าทำผม ออกแบบเสริมสวย

4. ประเภทวิชาเกษตรกรรม ผู้เรียนสำเร็จวิชานี้มีความรู้พื้นฐานทั่วไป มีสามารถเฉพาะด้านจากการเลือกเรียนกลุ่มวิชาใดวิชาหนึ่ง คือ กลุ่มวิชาพืชผักสามารถจัดการเพาะปลูก ผัก ขยายพันธุ์ จัดฟาร์ม กลุ่มวิชาพืชไร่ - นา สามารถจัดการเพาะปลูกพืชไร่ การทำนา การใช้สารเคมี การจัดการเก็บเกี่ยว กลุ่มวิชาไม้ผลและไม้ยืนต้นสามารถปลูกพืชสวน การจัดสวนผลไม้ การขยายพันธุ์ผลไม้ การป้องกันและการกำจัดศัตรูพืช กลุ่มวิชาพืชสวนประดับสามารถจัดสวนประดับ ผลิตไม้ตัดดอก ผลิตไม้ประดับ จัดเรือนเพาะชำ กลุ่มวิชาสัตว์ปีกสามารถเลี้ยงไก่ ข่าแหละสัตว์ พักไข่ ให้อาหาร ปรับปรุงพันธุ์ เลี้ยงนกสวยงาม กลุ่มวิชาสัตว์เล็กสามารถปฏิบัติงานในฟาร์มสุกร สุขาภิบาลโรคสัตว์ ผลิตอาหาร กลุ่มวิชาสัตว์ใหญ่ สามารถเลี้ยงโคนม โคนเนื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผสมเทียม ข้าทะเลสัตว์ รีดและเก็บรักษานม สุขาภิบาลสัตว์ กลุ่มวิชาประมงสามารถเลี้ยงกุ้ง ปลา ผสมเทียม เพาะเลี้ยงลูกปลา กลุ่มวิชาช่างเกษตรสามารถใช้เครื่องมือ เครื่องจักรใน ฟาร์ม เครื่องจักรกลเกษตร เครื่องยนต์เกษตร ชลประทานเกษตร กลุ่มวิชา ธุรกิจเกษตรมี ความรู้หลักการจัดฟาร์ม หลักการสหกรณ์ บัญชีฟาร์ม กฎหมายธุรกิจเกษตร เศรษฐกิจศาสตร์ การเกษตร และกลุ่มวิชาอุตสาหกรรมมีความรู้ในการถนอมอาหาร บรรจุหีบห่อ ผลิตภัณฑ์อาหาร สุขาภิบาลโรงงาน ผลิตภัณฑ์น้ำมันและน้ำมันพืช

5. ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ผู้เรียนสำเร็จวิชานี้มีความรู้ลักษณะงานทาง ด้านศิลปหัตถกรรม การถ่ายภาพ และการดนตรี ขณะนี้ด้านการถ่ายภาพและการดนตรียังไม่มี เปิดสอนด้านศิลปหัตถกรรมผู้จบการศึกษาต้องมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งตาม กลุ่มวิชาชีพ คือ กลุ่มวิชาชีพวิจิตรศิลป์มีความสามารถในการเขียนรูป การเขียนลวดลายการปั้น รูป การพิมพ์ภาพ กลุ่มวิชาชีพศิลปประยุกต์สามารถออกแบบพาณิชยศิลป์ สัญลักษณ์เครื่อง หมายการค้า การออกแบบผลิตภัณฑ์ การออกแบบตกแต่งสำนักงาน บ้าน ร้านค้า และสวน กลุ่มวิชาชีพหัตถกรรมทำงานด้านเครื่องถม เครื่องประดับ งานแกะสลักคน งานเครื่องเคลือบ ดินเผา งานหล่อ งานไม้ งานไม้ไผ่ งานเครื่องรัก งานหนัง และงานทอ

3. วิทยาลัยสารพัดช่างกับหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน

ในการสร้างพื้นฐานอาชีพ โดยมีเป้าหมายในการสร้างนักเรียนนักศึกษาให้มีคุณภาพ ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง เพื่อให้นักเรียน นักศึกษารู้จักนำความรู้ที่ ได้รับไปประยุกต์ใช้กับทรัพยากรอย่างประหยัด ถูกต้องและเหมาะสม วิทยาลัยสารพัดช่างเป็น วิทยาลัยที่ดำเนินการสอนโดยใช้หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันปีการศึกษา 2533 ในหลักสูตรนี้ได้จัด เนื้อหาของหลักสูตรออกเป็นกลุ่มรายวิชา มุ่งให้บุคคลทั่วไปมีโอกาสศึกษาวิชาชีพ หลักสูตร ระยะเวลา ๑ โดยไม่จำกัดความรู้ เพศ และสถานภาพทางการสมรส ให้นำความรู้ ความสามารถ ที่ได้รับจากการฝึกไปประกอบอาชีพได้ และนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ตลอดจนปรับปรุงงานที่ทำ อยู่เดิมให้ดีขึ้น จึงได้เกิดวิทยาลัยสารพัดช่างขึ้นซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา คือ

หน้าที่หลัก

1. จัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน มีระยะเวลาเรียนตั้งแต่ 6 - 225 ชั่วโมง รับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนต้น หรืออยู่ในดุลพินิจของสถาน ศึกษา (กำหนดไว้ว่า อ่านออกเขียนได้) เพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่น และตลาดแรงงาน รวมถึงการสร้างคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. จัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรช่างฝีมือ (ปชม.) มีระยะเวลาเรียนหลักสูตร 3 ระยะ คือ 1, 2 และ 3 ปี ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีของหลักสูตรจะได้รับประกาศนียบัตรช่างฝีมือจากกรมอาชีวศึกษาหลักสูตรนี้จะรับผู้สำเร็จการศึกษา จากชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หรือ เทียบเท่าสำหรับ ปชม. ปีที่ 1 ส่วน ปชม. ปีที่ 2 และ 3 จะรับต่อจากชั้น ปชม. ปีที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

3. จัดการเรียนการสอนวิชาชีพให้แก่นักเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา สำหรับสถานศึกษาของรัฐบาล และเอกชน และให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการฝึกอบรมวิชาชีพ

4. จัดการเรียนการสอนวิชาชีพต่อยอดในสาขาที่ใช้เทคโนโลยีสูง ต่อเนื่องจากหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น หรือหลักสูตรอื่น ๆ เพื่อให้มีความรู้และประสบการณ์ขั้นสูง

5. จัดการเรียนการสอนต่อเนื่องเพื่อรับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) นอกกรอบแก่นักเรียน นักศึกษา และกลุ่มเป้าหมายพิเศษให้มีรูปแบบการจัดการที่เอื้อต่อการขยายโอกาสทางการศึกษาวิชาชีพ โดยรับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า และเป็นผู้ที่มีอาชีพหรือทำงานในสถานประกอบการ เพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาวิชาชีพให้สามารถศึกษาต่อในระดับสูง ซึ่งเป็นการเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ตลอดจนเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมสืบไป

6. จัดการทดสอบมาตรฐานฝึกฝีมือแรงงาน ให้แก่ผู้สำเร็จการฝึกอบรมวิชา จากสถาบันศึกษา ผู้มีประสบการณ์ และผู้ชำนาญงาน

หน้าที่รอง

1. ให้บริการวิชาชีพแก่ชุมชน และหน่วยงานในท้องถิ่น
2. เป็นศูนย์กลางวิชาการแก่ชุมชนและท้องถิ่น

จะเห็นว่าวิทยาลัยสารพัดช่าง เป็นหน่วยหนึ่งที่สำคัญหน่วยหนึ่งในการสอนอาชีพในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล

4. บุคคลที่เหมาะสมในการศึกษาวิชาชีพหรือการอาชีวศึกษา

การที่มีผู้เคยเข้าใจว่า การศึกษาวิชาชีพไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีความสติปัญญาสูงมาก เพราะเป็นการเรียนภาคปฏิบัติ ทำด้วยมือมิใช่คิดด้วยสมองเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องนัก เนื่องจากวิชาชีพหลายสาขาอาชีพที่ต้องอาศัยความรู้ทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ อันเป็นผลมาจากความเจริญทางด้านเทคโนโลยีปัจจุบัน และอนาคตที่เข้ามามีความสำคัญมากขึ้นทุกวันในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ฉะนั้น ผู้ที่เหมาะสมในการศึกษาวิชาชีพ หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การอาชีวศึกษาควรจะต้องมีทั้งสมอง และมือประกอบกันส่วนจะสูงระดับใดต้องแล้วแต่ละวิชาชีพ และระดับการฝึกทักษะที่ต้องให้มีความชำนาญในระดับใด ผู้ที่สนใจศึกษาวิชาชีพไม่จำกัดอยู่แต่ เฉพาะผู้ที่กำลังอยู่ในวัยเรียนในระบบโรงเรียนเท่านั้น ผู้ที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ที่สนใจในวิชาชีพ ผู้ที่มี อาชีพอื่นอยู่แล้วแต่ต้องการเปลี่ยนอาชีพ และรวมทั้งผู้ที่มีอาชีพนั้นอยู่แล้วแต่ต้องการหาความรู้ ความชำนาญในวิชาชีพนั้นให้สูงขึ้นก็ย่อมถือได้ว่าบุคคลทั้ง 4 ประเภทเป็นกลุ่มที่สนใจเรียน วิชาชีพควรที่จะจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ หรือการอาชีวศึกษาให้ตามความเหมาะสม

สุดท้าย เหล่าสุนทร ใดให้หลักกว้าง ๆ ในการที่ผู้เข้าศึกษาวิชาชีพ ควรพิจารณาตนเองกับลักษณะวิชาชีพที่เลือกไว้ มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเพื่อการตัดสินใจประกอบอาชีพได้ ดังนี้

1. มีสติปัญญาเหมาะสมกับวิชาอาชีพที่จะเข้าศึกษา และตามความต้องการที่จะมีอาชีพนั้น
2. มีสุขภาพร่างกาย และจิตใจเหมาะสมกับวิชาชีพนั้นเพราะในการ ประกอบอาชีพแต่ละอย่างนั้นมักจะใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายไม่เหมือนกัน
3. มีความถนัดเหมาะสมกับอาชีพที่ต้องการเรียน ความถนัดเป็น ลักษณะพิเศษประจำตัวแต่ละบุคคล ซึ่งจะมีความถนัดแตกต่างกันในด้าน ต่าง ๆ
4. มีความสนใจและทัศนคติที่ดีต่ออาชีพนั้น
5. ต้องมีโอกาที่จะประกอบอาชีพนั้น การไม่มีโอกาสจะมีสาเหตุ มาจาก
 - 5.1 มีกฎหมายห้ามสำหรับคนบางพวกบางกลุ่ม
 - 5.2 เป็นอาชีพเฉพาะคนหรือบางพวกบางกลุ่ม แม้ไม่มีกฎหมาย ห้ามไว้ก็ตามเพราะลักษณะชุมชนทำให้เกิดการกีดกัน
 - 5.3 มีผู้ประกอบอาชีพนั้นล้นตลาดแรงงาน
 - 5.4 ขาดเงินทุนหรือพื้นฐานทางเศรษฐกิจบางประการ เพราะ อาชีพ ๆ มีความต้องการปัจจัยนี้เป็นขั้นแรกในการประกอบอาชีพ และ แตกต่างกันไปตามลักษณะอาชีพ
 - 5.5 ข้อยกจำกัดในเรื่องเวลาและค่าใช้จ่าย เพราะการเรียนต้อง ใช้เวลาและค่าใช้จ่ายสูง ¹²

ผู้เลือกศึกษาวิชาชีพเมื่อออกประกอบอาชีพ ต้องมีความรู้ความสามารถมีทักษะใน อาชีพนั้นๆ ตามความต้องการของผู้ว่าจ้าง ค่าจ้างแรงงานในการประกอบอาชีพนั้น อยู่กับผลของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานที่ปรากฏ มิได้ขึ้นอยู่กับหลักสูตรหรือจำนวนปีที่เรียนวิชาชีพนั้นมา ในการเรียนการฝึกหัดตามวิชาชีพที่เลือกเรียนต้องตรงตามอาชีพจริง ๆ และเทคนิคปฏิบัติงานต้องได้รับการฝึกหัดให้ทันสมัย ฉะนั้น ในการจัดการอาชีวศึกษาให้ได้รับความสนใจของผู้ศึกษาวิชาชีพ ที่ต้องการความสมหวังในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต จะต้องจัดการให้มีเครื่องมืออุปกรณ์ และวัสดุฝึกให้มีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสมกับผู้เรียนรวมทั้งต้องมีความทันสมัยด้วย สำหรับหลักสูตรก็ต้องมีการปรับปรุงให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของอาชีพ ครูผู้สอนต้องรู้สภาพของอาชีพเป็นปัจจุบัน เพื่อการสอนและฝึกหัดให้ผู้เรียนถูกต้องกับงาน และเกิดทักษะตามมาตรฐานที่กำหนดตามระดับฝีมือที่ต้องการของตลาดแรงงาน นอกจากนี้ควรสร้างคุณสมบัติให้กับผู้เรียนวิชาชีพในลักษณะต่อไปนี้คือ

1. ทักษะหรือฝีมือสำหรับอาชีพ (Manipulative Skill) คือต้องให้ผู้เรียนมีฝีมือและทักษะตามระดับมาตรฐานความต้องการของช่างในประเภทนั้น ๆ ทักษะหรือฝีมือเป็นความสามารถประการแรกที่จะทำให้เข้าทำงาน
2. ความรู้ทางเทคนิคของอาชีพ (Technical Knowledge) มีความสำคัญรองมาจากทักษะหรือฝีมือสำหรับอาชีพ เพราะเป็นการช่วยให้ใช้ฝีมือนั้นได้ถูกต้องตามวิธีการสามารถประกอบการทำงานได้รวดเร็วสิ้นเปลืองวัสดุ และแรงงานน้อย ¹³

5. แรงจูงใจที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ

ความสนใจในอาชีพเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเลือกอาชีพ นอกจากนี้ยังองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ อีก เช่น เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และความต้องการในการศึกษา แรงจูงใจด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านอาคารสถานที่ ที่มีต่อความสนใจในอาชีพ และแรงจูงใจที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพ และประกอบอาชีพทางด้านบุคคล ด้านการเงิน ความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านอาคารสถานที่ ดังนี้

5.1 แรงจูงใจทางด้านบุคคลที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ

แรงจูงใจทางด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเพศ อายุ บิดามารดาผู้ให้การอุปการะ ผู้ที่นักศึกษารักเคารพ เช่น ครู ญาติมิตร ตลอดจนผู้ที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพนั้น ๆ ได้มีผู้วิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจทางด้านบุคคลไว้ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยุพรรณี สุขุมิติ ได้ศึกษาค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา พบว่า

ความแตกต่างระหว่างนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงในการเลือก
ค่านิยมทางอาชีพที่เกี่ยวกับการทำงานกับวัตถุประสงค์ความต้องการของประเทศ
ความเหมาะสมกับความรู้ที่ได้เรียนมา การเป็นหัวหน้าใหญ่ ความมีเกียรติ
การมีสถานที่และสิ่งแวดล้อม การได้รับชื่อเสียงเกียรติยศ การมีเวลาสนใจ
สิ่งอื่น และงานอดิเรกความเหมาะสมกับบุคลิกภาพ และนิสัยการสามารถ
หารายได้พิเศษ การเป็นผู้ให้คำแนะนำคนอื่น การมีอาชีพที่สุจริต และไม่
สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก ความแตกต่างที่พบเป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ
ระดับ .001 .005 และ .05 แสดงว่า ความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับ
การเลือกอาชีพเป็นที่เชื่อถือได้ นอกจากนี้ยังพบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่าง
นักศึกษาและบิดามารดาในการเลือกค่านิยมเกี่ยวกับงานที่ไม่จำเจ ความ
ต้องการของประเทศ การไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย การมีประสบการณ์ในการ
ทำงานการไม่ต้องรับผิดชอบ การมีผู้ร่วมงานที่พอใจอาชีพที่น่าสนใจได้รับ
ชื่อเสียงเกียรติยศ การมีอิสระในการทำงาน การมีเวลาสนใจสิ่งอื่น ๆ และ
งานอดิเรกการช่วยเหลือผู้อื่น การเป็นหัวหน้าใหญ่ การมีเวลาสำหรับครอบครัว
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นไปในทางเดียวกัน และมีนัยสำคัญที่ระดับ
.01 และ .05 แสดงว่า นักเรียนและบิดามารดามีความเห็นสอดคล้องเกี่ยว
กับการเลือกค่านิยมทางอาชีพแต่มีค่านิยมบางข้อคือ การใช้ความคิดสร้าง
สรรค์ การมีโอกาสศึกษาต่อ การมีสวัสดิการดี ค่าสัมประสิทธิ์มีนัยสำคัญใน
ทางตรงข้ามที่ระดับ .01 และ .05 แสดงว่า นักเรียนและบิดามารดามีความ
คิดเห็นแตกต่างเกี่ยวกับค่านิยมทางอาชีพบางข้อ ค่านิยมทางอาชีพข้ออื่น มี
ค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดามารดาน้อย และไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ สรุปได้ว่าบิดามารดามีอิทธิพลในการเลือกอาชีพของนักเรียน ¹⁴

พรทิพย์ ศรีวัชรินทร์ ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีต่อ
การเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวในเขตชนบทและเขตเมืองประเทศไทยพบว่า

หัวหน้าครัวเรือนชายเขตชนบทส่วนมากต้องการให้คนหนุ่มสาว ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่วนอาชีพรองลงมาของคนหนุ่ม คือ อาชีพ ด้านวิชาชีพบริหาร ส่วนคนสาวอาชีพรองลงมา คือ ค้าขาย ช่างฝีมือ บริการ ส่วนหัวหน้าครัวเรือนชายในเขตเมือง ต้องการให้คนหนุ่มสาว รับราชการ รองลงมา คือ ค้าขาย ช่างฝีมือ บริการ และยังพบว่าระดับ การศึกษาของหัวหน้าครอบครัวเรือนชายทั้งเขตชนบท และเขตเมืองมี อิทธิพลอย่างยิ่งต่อแนวความคิดในการเลือกอาชีพคนหนุ่มสาว ยิ่งมีระดับ การศึกษาสูงเท่าไร ยิ่งต้องการให้คนหนุ่มสาวประกอบอาชีพด้านวิชาชีพ ข้าราชการ หัวหน้าครัวเรือนชายที่ระดับการศึกษาต่ำทั้ง 2 เขต ต้องการ ให้คนหนุ่มสาวประกอบอาชีพเกษตรกรรม ค้าขาย ช่างฝีมือ บริการ เพราะ คิดว่าไม่ต้องใช้ความรู้ความสามารถสูงเพียงมีทุนและประสบการณ์เพียงเล็กน้อยก็ทำได้ หัวหน้าครอบครัวเรือนชายที่เคยย้ายถิ่นตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปหรือ เคยออกไปในถิ่นต่าง ๆ บ่อย ๆ จะมีทัศนคติในการให้คนหนุ่มสาวประกอบ อาชีพเกษตรกรรมน้อย แต่ให้ประกอบอาชีพข้าราชการมากที่สุด รองลงมา ค้าขาย ช่างฝีมือ บริการ ส่วนหัวหน้าครัวเรือนชายที่อยู่กับถิ่นและไม่ออกไป ไหนเลยจะให้คนหนุ่มสาวประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมาด้านวิชาชีพ ข้าราชการ อาชีพของบิดาของหัวหน้าครัวเรือนชาย ต้องการให้คนหนุ่มสาว ประกอบอาชีพด้านวิชาชีพข้าราชการ มากกว่าอาชีพเดิมของบิดา¹⁵

ผกา บุญเรือง ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจเลือกอาชีพวุฒิภาวะทาง อาชีพ และการควบคุมภายใน - ภายนอก ได้ให้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ว่า

การควบคุมภายนอก คือ การรับรู้สิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเกี่ยวข้องกับโชค เคราะห์ ความบังเอิญอิทธิพลที่คนอื่นทำให้เกิด เกิดอย่างไม่คาดฝันด้วย อำนาจกระทำของตนเองจากความสามารถในตัวเอง วุฒิภาวะทางอาชีพ ประกอบด้วยประการที่ 1 ความคงที่ของการเลือกอาชีพประการที่ 2 ความ ฉลาดในการเลือกอาชีพหรือการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตน ด้านความ สามารถ ความสนใจประการที่ 3 การเลือกอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ คือ มีจุดมุ่งหมาย มีการวางแผนและแก้ปัญหาเกี่ยวกับอาชีพประการสุดท้าย ทัศนคติในการเลือกอาชีพ ผู้ที่สนใจเลือกอย่างเป็นจริงเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะทาง อาชีพสูงกว่าผู้ที่ตัดสินใจเลือกอย่างไม่เป็นจริง ผู้ที่ตัดสินใจเลือกอย่างเป็นจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นผู้ที่มีการควบคุมภายในสูงกว่าผู้ที่ตัดสินใจเลือกอย่างไม่เป็นจริง และผู้ที่มีวุฒิภาวะทางอาชีพสูงกว่าผู้ที่มีการควบคุมภายนอก เพราะผู้ตัดสินใจเลือกอย่างเป็นจริง มีลักษณะที่ต้องได้รับความช่วยเหลือจากประสบการณ์ ความรู้ ความสนใจ ซึ่งต้องสะสมมานานเช่นเดียวกับความมีวุฒิภาวะทางอาชีพสูง เพราะเป็นผู้รู้จักตนเอง รับรู้สิ่งแวดล้อมอย่างเป็นจริง ซึ่งเป็นองค์ประกอบเดียวกับความมีวุฒิภาวะทางอาชีพ สรุปได้ว่า ผู้ที่มีการควบคุมภายในมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างเป็นจริง และเป็นผู้มีวุฒิภาวะทางอาชีพและยังพบว่า เพศชายหญิงการตัดสินใจเลือกอาชีพวุฒิภาวะทางอาชีพ และการควบคุมภายใน - ภายนอก ไม่แตกต่างกัน¹⁶

สมนรัตน์ กันหลง ได้ตรวจสอบความตรงของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของ Kuder พบว่า

นักเรียนชายสนใจในอาชีพกลางแจ้งมากที่สุด รองลงมางานวรรณกรรม วิทยาศาสตร์ ส่วนนักเรียนหญิงสนใจงานวิทยาศาสตร์มากที่สุด รองลงมางานโฆษณา งานดนตรี พบว่า นักเรียนชายหญิงมีความสนใจต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในอาชีพงานกลางแจ้ง งานจักรกล งานคำนวณ งานบริการสังคม โดยชายมีความสนใจ งานกลางแจ้ง งานจักรกลสูงกว่าหญิงอย่างมีนัยสำคัญ¹⁷

มารศรี กองเกตุ ได้ศึกษาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน กรุงเทพมหานคร พบว่า

นักเรียนชายสนใจในอาชีพงานวิทยาศาสตร์ และเทคนิคมากที่สุด รองลงมา คือ ช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง ส่วนนักเรียนหญิงสนใจงาน วิทยาศาสตร์และเทคนิคเช่นกัน รองลงมางานวรรณกรรมบริการศึกษา และสังคม และพบว่านักเรียนชายหญิงมีความสนใจในอาชีพแตกต่างกัน¹⁸

ในการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจหรืออิทธิพลทางด้านบุคคลในการเลือกอาชีพนั้นมีทฤษฎีและการวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องดังนี้

ซูเปอร์ พูดถึงความสำคัญของความสนใจในการเลือกอาชีพว่าอาชีพแต่ละอย่างต้องการแบบอย่างที่มีลักษณะของความสามารถ ความสนใจ และคุณลักษณะเฉพาะตัว ความพึงพอใจในงานและความพอใจกับชีวิตขึ้นอยู่กับขอบเขต ซึ่งบุคคลแต่ละคนได้พบทางออกหลาย ๆ ทางซึ่งเพียงพอแก่ความสามารถความสนใจคุณลักษณะเฉพาะตัวและคุณค่าของแต่ละคน¹⁹

Ginzberg ได้แบ่งช่วงการเลือกอาชีพของบุคคลออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. ระยะเพ้อฝัน (Fantasy Period) ระยะเวลาอายุ 6 - 10 ปี โดยคิดว่าโตขึ้นจะประกอบอาชีพอะไร รัับอิทธิจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเป็นไปได้ ความสามารถของตนเป็นระยะแรกก่อให้เกิดทัศนคติ ค่านิยมเกี่ยวกับการทำงาน

2. ระยะทดลองบทบาท (Tentative period) ระยะเวลาอายุ 11 - 17 ปี แสดงถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลเกี่ยวกับปัญหาการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตมากกว่าปัจจุบัน การเลือกอาชีพเป็นการเลือกที่ยืดองค์ประกอบเกี่ยวกับตนอยู่คำนึงถึงความสนใจ ความสามารถ และค่านิยมของตนไม่พิจารณาถึงองค์ประกอบอื่น เช่น ความต้องการของตลาดแรงงานหรือคุณสมบัติที่จำเป็นของอาชีพนั้น ๆ ระยะนี้แบ่งขั้นตอนเป็น

ก. เลือกอาชีพโดยยึดความสนใจ (Interest Stage) อยู่ในรูปความสนใจในอาชีพนั้น ๆ มีความสัมพันธ์กับระยะเพ้อฝันไม่คำนึงถึงความสามารถแท้จริง

ข. ขั้นตอนการเลือกอาชีพโดยยึดความสามารถ (Capacity Stage) คำนึงถึงความสามารถของตน โดยประเมินความสามารถและความสนใจควบคู่กันไป

ค. ขั้นตอนการเลือกอาชีพโดยยึดค่านิยม (Value Stage) คำนึงถึงค่านิยมของตนเองเริ่มมีค่านิยมในเรื่องต่าง ๆ

ง. ขั้นตอนการเปลี่ยนแปลง (Transition Stage) เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ เด็กจะมีความตื่นตัวจากความคิดในวัยเด็ก คำนึงถึงองค์ประกอบของความจริงมากขึ้น เด็กหญิงจะปรับตัวเข้าหาบทบาทความเป็นภรรยา ความเป็นแม่คำนึงถึงความแต่งงานมากกว่าการทำงาน แต่เด็กชายมุ่งจะเลือกอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่ง

3. ระยะเวลาพิจารณาตามสภาพความเป็นจริง (Realistic Period) อายุ 17 ปีขึ้นไป บุคคลจะเลือกอาชีพโดยคำนึงถึงลักษณะของตนเองลักษณะอาชีพ พิจารณาสภาพความเป็นจริง การเลือกอาชีพเป็นการประนีประนอมระหว่าง ความต้องการของตนกับโอกาสที่จะเป็นไปได้ระยะนี้แบ่งออกได้เป็น

ก. ขั้นการสำรวจ (Exploration Stage) บุคคลพยายามให้การตัดสินใจเลือกตรงกับความจริง คำนึงถึงความสนใจและค่านิยมของตนเอง

ข. ขั้นการตกลงใจ (Crystallization Stage) อายุ 20 ปี ขึ้นไป บุคคลยอมรับคุณภาพของตนเอง คำนึงถึงจุดประสงค์ของอาชีพที่จะเลือกต่อไป เป็นการตัดสินใจครั้งสุดท้ายก่อนเข้าสู่การเตรียมตัว เพื่อประกอบอาชีพที่ตนสนใจ

ค. ขั้นการฝึกฝนเพื่อประสบการณ์และความรู้ใหม่ (Specification Stage) บุคคลวางแผนเกี่ยวกับข้อบ่งชี้ของการเลือกอาชีพใดอาชีพหนึ่ง โดยมีการฝึกหัดหาความรู้ประสบการณ์ ถ้าปรากฏว่างานที่เลือกแล้วไม่พอใจไม่เหมาะสมกับตนจะเข้าฝึกงาน และหาประสบการณ์เฉพาะงานด้านใดด้านหนึ่ง เพื่อหาความรู้และประสบการณ์ใหม่ เฉพาะอาชีพต่อไป²⁰

สรุปได้ว่า ทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพของ Ginzberg เป็นการเลือกอาชีพที่เป็นกระบวนการที่ได้พัฒนาต่อเนื่องไปตามช่วงชีวิตของบุคคล จะเลือกอาชีพที่สามารถสนองความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของเขาได้มากที่สุด ประกอบกับการพิจารณาข้อจำกัดด้านต่างๆ ค่านิยมของตนเอง และโอกาสที่จะเป็นไปได้ในโลกของงานอาชีพ ในทำนองเดียวกัน Super ได้กล่าวเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพว่าการก่อตัวของความสนใจในอาชีพ (Crystallization) อยู่ช่วง อายุ 14 - 18 ปี บุคคลจึงจะคำนึงถึงอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง มีการพัฒนาการด้านอาชีพ และความนึกคิดเกี่ยวกับตนเองนำมาซึ่งการตัดสินใจเลือกอาชีพ แต่ยังไม่แน่นอน มีการวางแผนการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพนั้น ความแตกต่างระหว่างความสนใจ และค่านิยม ตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจุบันและอนาคต มีข้อสนเทศเกี่ยวกับอาชีพที่พอใจ มีการวางแผนเกี่ยวกับอาชีพที่พอใจ มีการวางแผนเกี่ยวกับอาชีพที่พอใจ มีการกำหนดอาชีพที่ตนสนใจ และในช่วงอายุ 18 - 21 ปี เป็นการสนใจในอาชีพเฉพาะเจาะจง (Specification) คือ บุคคลจะมีความสนใจในอาชีพที่เจาะจงมากขึ้น ด้านทัศนคติคล้ายคลึงกับระยะการก่อตัวของความสนใจในอาชีพต่างกันเพียงด้าน การกำหนดความพึงพอใจในอาชีพมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการเลือกศึกษาวิชาชีพและประกอบอาชีพ และ Super ได้แบ่งช่วงชีวิตของบุคคลไว้ในการเลือกอาชีพ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. **ขั้นการเจริญเติบโต (Growth Stage)** แรกเกิดถึงอายุ 14 ปี ประสบการณ์ที่ได้รับในชีวิต เด็กมีส่วนในการพัฒนาความรู้สึกนึกคิด การพัฒนาความสามารถและความสนใจ อันจะนำมาในการพัฒนา ความสนใจในอาชีพ และแนวโน้มการตัดสินใจเลือก

2. **ขั้นการสำรวจตนเองและอาชีพ (Exploration Stage)** อายุ 15 - 24 ปี เป็นช่วงที่สำรวจตนเอง สำรวจอาชีพ เริ่มมีประสบการณ์ จากกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิต เริ่มทดลองและรับบทบาทในฐานะผู้ใหญ่ เริ่มตระหนักว่าอาชีพมีบทบาทสำคัญในชีวิตขั้นนี้ ยังแบ่งย่อยอีก 3 ระยะ

2.1 **ขั้นทดสอบบทบาท (Tentative Substage)** อายุ 15 - 17 ปี เริ่มพิจารณาเลือกอาชีพ โดยพิจารณาจากความต้องการ ความสนใจ ค่านิยม ความสามารถ และโอกาสในการทำงานยังเป็นการเลือกที่ไม่ แน่หนอน เพราะความไม่แน่นอนในด้านของความสามารถ โอกาสที่จะได้ รับการฝึกฝนหรือโอกาสที่จะได้ทำงาน

2.2 **ขั้นการเปลี่ยนแปลง (Transition Substage)** อายุ 18 - 24 ปี เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญ เป็นช่วงได้รับประสบการณ์จากการฝึก อาชีพหรือระหว่างศึกษาพื้นฐาน ในการประกอบอาชีพบุคคลจะพิจารณา เลือกอาชีพจากความเป็นจริงมากขึ้น โดยพิจารณาจากลักษณะงาน และ โอกาสที่จะทำงานได้

2.3 **ขั้นพิสูจน์ (Trial Substage)** อายุ 22 - 24 ปี เริ่มเข้าสู่โลกของ งานอาชีพเริ่มทดลองปฏิบัติงานเป็นโอกาสได้ ประเมินความเหมาะสมด้าน ความถนัด ความสนใจ ความสามารถและอื่น ๆ ว่าสอดคล้องกับอาชีพนั้น ๆ เพียงใด

3. **ขั้นของการวางรากฐาน (Establishment Stage)** อายุ 25 - 44 ปี เริ่มเข้ามามีประสบการณ์ในการทำงานในระยะต้น ถ้าหากพบว่าเข้าไม่เหมาะสมกับงานก็อาจมีการเปลี่ยนงาน จนกระทั่งมีการยอมรับในงานและเกิดความ พอใจ บุคคลจะมีครอบครัว มีบทบาทในสังคม มีอาชีพแน่นอน และแสวงหา ความมั่นคงในอาชีพ

4. **ขั้นของการสร้างความมั่นคงในชีวิต (Maintenance Stage)** อายุ 45 - 65 ปี บุคคลได้ประกอบอาชีพที่เลือกสรรแล้ว และแก้ไขปรับปรุงการ ทำงาน เพื่อสร้างความมั่นคง ความก้าวหน้า และสร้างการยอมรับในสังคม ให้แก่ตนเองและครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. **ขั้นของการเสื่อมคลาย (Declining Stage) อายุ 65 ปีขึ้นไป**
ประสิทธิภาพการทำงานลดลงจนออกจากงานไม่ประกอบอาชีพ ใช้ชีวิตด้วย
การพักผ่อนความรับผิดชอบและบทบาทในสังคมลดลง²¹

นอกจากนี้ Super ยังได้กล่าวถึงการเลือกอาชีพที่เกี่ยวกับด้านบุคคลไว้อีก คือ

1. การเลียนแบบและบทบาทของตัวแบบ (Identification and Role Models) เด็กวัยรุ่นจะเลียนแบบบิดามารดาหรือบุคคลที่สนใจประทับใจในการประกอบอาชีพ ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการพัฒนาความสนใจในอาชีพของวัยรุ่น

2. ความต่อเนื่องของการปรับตัวด้านอาชีพ (Continuity of Adjustment) พัฒนาการด้านอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่องและเปลี่ยนแปลง เนื่องจาก ความชอบและความสามารถในอาชีพของบุคคลสภาพการณ์ที่บุคคลดำรงชีพอยู่ และทำงานด้วยความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเองเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา และประสบการณ์การเลือกและการปรับตัวในอาชีพจึงเป็นกระบวนการต่อเนื่อง

สรุป แรงจูงใจหรืออิทธิพลทางด้านเพศและอายุที่แตกต่างกันไม่ทำให้การเลือกศึกษาวิชาชีพแตกต่างกัน แต่ความสนใจในสาขาวิชาชีพต่างกันในเพศชายจะสนใจในอาชีพกลางแจ้ง ส่วนเพศหญิงสนใจในอาชีพบริการ งานสำนักงาน อาชีพของบิดามารดาที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักศึกษา บิดามารดาที่มีรายได้ดี และมีอาชีพรับราชการ ค้าขาย มีความมุ่งหวังให้บุตรเลือกอาชีพตามบิดามารดา และมุ่งหวังให้ศึกษาถึงปริญญาตรีหรือสูงกว่าบิดามารดา มีรายได้ต่ำ และมีอาชีพการเกษตร รับจ้าง มุ่งหวังให้บุตรเลือกอาชีพที่ต่ำกว่าปริญญาตรี และมีอิทธิพลน้อยมากต่อการเลือกอาชีพของบุตร การเลือกอาชีพของนักศึกษาล้อยตามผู้ที่ประกอบอาชีพแล้วประสบผลสำเร็จมีบ้าง แต่เลือกศึกษาตามญาติสนิทหรือบิดามารดามีน้อย เพราะนักศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพด้วยตนเองมากที่สุด สอดคล้องกับทฤษฎีของ Ginzberg และ Super

5.2 แรงจูงใจทางการเงินที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ แรงจูงใจหรืออิทธิพลทางการเงินประกอบด้วย อาชีพบิดามารดา รายได้บิดามารดา รายได้จากอาชีพที่นักศึกษาเลือกประกอบอาชีพได้มีผู้วิจัยไว้ ดังนี้

นพดล คุ่มประวัตติ ได้ศึกษาความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจมีส่วนในความมุ่งหวังให้บุตรได้รับการศึกษาคือ ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรโดยเฉพาะผู้ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินมีความมุ่งหวังให้บุตรได้รับการศึกษาในระดับสูงมากที่สุด²² สอดคล้องกับ ลัดดา สุวรรณรัตน์ ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียน ประเภทช่างอุตสาหกรรม สรุปไว้ว่า แรงจูงใจทางการเงินที่เห็นว่าอาชีพนั้น มีรายได้ดีหางานทำได้ง่าย ไม่มีทุนเรียนอย่างอื่น ซึ่งแรงจูงใจทางการเงินส่งผลต่อการเลือกเรียน และมีต่อความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพน้อย²³ ธวัชชัย ชัยจิราฉายากุล ได้ศึกษา การศึกษาที่เป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนสามัญ และวิชาชีพของนักเรียน ม.3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมสรุปไว้ว่า นักเรียนเลือกเรียนสายอาชีพ มีแรงจูงใจทางการเงินเป็นอันดับ 3 ซึ่งเกียรตินิยมชื่อเสียงเป็นอันดับ 1 และลักษณะงานและความก้าวหน้าเป็นอันดับ 2²⁴

ณรงศักดิ์ คัดโสดา ได้ศึกษาการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียน มศ. 3 ปีการศึกษา 2515 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญในจังหวัดสกลนคร และจังหวัดสงขลา พบว่านักเรียนทั้ง 2 ประเภทโรงเรียนในทั้ง 2 จังหวัดเลือกอาชีพครุฑปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง ให้เหตุผลว่าใช้เวลาเรียนแต่ละระดับน้อย หางานได้ง่าย มีโอกาสก้าวหน้าเร็ว อีกทั้งในการเรียนใช้ทุนไม่มาก บิดาสันนิษฐาน และนักเรียนยังเห็นเป็นอาชีพมีเกียรติ²⁵ ต่างกับการค้นพบของ

ศิริลักษณ์ จินดากุล ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการเลือกอาชีพและความมุ่งหวังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในพระนครกับต่างจังหวัด พบว่า

ความมุ่งหวังที่นักเรียนจะได้รับจากการประกอบอาชีพส่วนใหญ่มุ่งหวังที่จะได้ตอบสนองความสนใจของตนเองที่มีมานาน รองลงมาเป็นการส่งเสริมความสามารถของตนเอง ต้องการศึกษาคือไปอุดมศึกษาแสดงให้เห็นว่า ความมุ่งหวังจากการประกอบอาชีพของนักเรียนไม่ได้คำนึงถึงรายได้ที่จะได้รับและเกียรติยศ แต่เลือกเพราะใจสมัครและใจรัก และยังพบปัญหาทางการศึกษาที่นักเรียนชายหญิง ทั้งในพระนครและต่างจังหวัด ประสบมาก คือ ขาดแคลนทุนทรัพย์ มีความต้องการให้ช่วยเหลือด้านการเงิน²⁶

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป แรงจูงใจหรืออิทธิพลทางการเงินที่ทำให้นักศึกษาเลือกศึกษาและประกอบอาชีพจากงานที่มีผู้วิจัยได้พบว่า รายได้ของบิดามารดาหรือผู้อุปการะทางการเรียนของนักศึกษามีผลต่อการเลือกเรียนของนักศึกษา แต่รายได้จากอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน และประกอบอาชีพในอนาคต ไม่มีอิทธิพลทำให้นักศึกษาเลือกเรียนมา อาชีพของบิดามารดา แตกต่างกัน ไม่มีอิทธิพลที่ทำให้ความสนใจในอาชีพของนักศึกษาแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Ginzberg ที่ว่าบุคคลทำงานเพื่อสนองความต้องการ โดยให้ตนเองได้ผลประโยชน์ แต่ต้องพิจารณาข้อจำกัดทางด้านงานที่ต้องปฏิบัติ Super เชื่อว่าแผนของอาชีพมีองค์ประกอบที่มีอิทธิพล คือระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และ Frank Parsons ได้ให้ความเห็นการเลือกอาชีพว่า ความเข้าใจในอาชีพ ความรู้ถึงความต้องการของงานแล้ว ยังต้องมีเงื่อนไขในการประสบความสำเร็จในอาชีพทางด้านรายได้ด้วย ประกอบกับความเข้าใจคุณสมบัติตนเองนั้นสัมพันธ์กับอาชีพได้เพียงใดในการตัดสินใจเลือกอาชีพ

5.3 แรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ

ใน ค.ศ. 1962 Super ได้ศึกษาผลการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพของบุคคลสรุปเป็นแนวทางไว้ว่า

ความสนใจเป็นตัวกำหนดในการเลือกสายเรียน และประกอบอาชีพที่สำคัญมากกว่าตัวอื่น ๆ อันได้แก่ ความถนัด สถานะทางสังคมอุปนิสัยหรือบุคลิกภาพ ความสนใจอาจเป็นตัวกำหนดทิศทางการพยายามและและกิจกรรม ส่วนความถนัดเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดระดับความพอใจคะแนนความสนใจในอาชีพที่ได้จากการทำแบบสอบถามความใส่ใจในอาชีพจะบอกถึง ความสนใจในอาชีพของบุคคลได้มั่นคงมากกว่า และมีอำนาจในการทำนายมากกว่าความมั่นใจที่ได้จากการบอกเล่าหรือการแสดงออก คะแนนความสนใจในอาชีพหนึ่งจะมีความสัมพันธ์กับการเลือกความคงที่ และความสมบูรณ์ในการเรียนหรือการฝึกงานด้านนั้น ๆ ²⁷

นอกจากนี้ Super ยังพบอีกว่าการพัฒนาการด้านอาชีพมีองค์ประกอบควรพิจารณา คือ

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) เป็นหลักสำคัญทั้งด้านการศึกษาและจิตวิทยา เพราะบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันทั้งในด้านความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และบุคลิกภาพ การเลือกอาชีพจำเป็นต้องพิจารณาความแตกต่างระหว่างบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. บุคคลมีความสามารถหลายอย่าง (Multipotentiality) บุคคลแต่ละคนมีความสามารถประจำตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งจะทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพบุคคลใดที่มีความรู้และทักษะอย่างกว้างขวาง ย่อมทำให้มีคุณสมบัติเลือกอาชีพได้หลายประเภท

3. รูปแบบของความสามารถในอาชีพ (Occupational Ability Patternness) แต่ละอาชีพต้องการบุคคลที่มีแบบแผนของความสามารถ ความสนใจ และลักษณะบุคลิกภาพเฉพาะจะต้องมีความสอดคล้องกันพอสมควร คนหนึ่งจะมีความเหมาะสมสำหรับหลายอาชีพ อาชีพหนึ่งอาจจะเหมาะสมสำหรับคนหลายประเภท

4. การพัฒนาอาชีพเป็นผลของกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม (Development : the Result of Interaction) การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว การศึกษาจากโรงเรียนและสังคม ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับมีส่วนในการพัฒนาอาชีพบุคคล เพราะข้อมูลเหล่านี้จะนำมาประเมิน และพัฒนาเป็นข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ทดสอบวางแผนเกี่ยวกับอาชีพที่ตนสนใจหรือถนัด เป็นการเสริมการพัฒนาความนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self - Concept) ทำให้เกิดความเข้าใจและรู้จักประเมินความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตน ซึ่งให้บุคคลรวมรวมความต้องการทางด้านต่าง ๆ ของตนกับโอกาสที่เป็นไปได้

5. ความพึงพอใจในงานขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคลสถานะและบทบาท (Job Satisfaction : Individual Differences Status and Role) บุคคลจะพอใจในงานอาชีพตามความต้องการระดับความพอใจนี้ขึ้นอยู่กับพัฒนาความรู้สึกรู้จักคิดของตนเอง (Self - Concept)

6. งานคือวิถีทางของชีวิต (Work is a Way of Life) การที่บุคคลจะประสบผลสำเร็จ มีความพอใจในงานและวิถีชีวิตขึ้นอยู่กับการทำงานตรงกับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพและค่านิยมของตนเอง ²⁸

ฉะนั้น ทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพของ Super สรุปได้ว่า การเลือกอาชีพของแต่ละคนย่อมประกอบด้วยองค์ประกอบในการตัดสินใจหลายประการ ทั้งเกี่ยวกับตัวบุคคลเอง ด้านความสนใจ ความสามารถ ความถนัดและลักษณะอาชีพโอกาส บุคคลแวดล้อม และสภาพแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไตรท์ส (Crites) ได้นำแนวความคิดของทฤษฎีซูเปอร์มาดัดแปลงเป็นโครงสร้างองค์ประกอบของวุฒิภาวะทางอาชีพ คือ

1. ความคงที่ในการเลือกอาชีพ (Consistency of Career Choice) หมายถึง การที่บุคคลทราบความคงที่ของการเลือกอาชีพตลอดเวลา มีความสอดคล้องกันในระหว่างสาขาอาชีพที่เลือกกับระดับอาชีพที่เลือก

2. การเลือกอาชีพอย่างเป็นจริง (Realism of Career Choice) หมายถึง การที่บุคคลเลือกอาชีพโดยคำนึงถึงตนเองและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนโอกาสที่เป็นไปได้ กล่าวคือมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างความสามารถของตน ความสนใจ บุคลิกภาพ และชั้นทางสังคม

3. การเลือกอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ (Career Choice Competencies) หมายถึง การเลือกอาชีพโดยคำนึงถึงองค์ประกอบต่อไปนี้ (1) การแก้ปัญหา (problem Solving) คือ การที่บุคคลทราบว่าเขาจะทำอะไร อย่างไร (2) การวางแผน (Planning) คือ การที่บุคคลตระหนักถึงอนาคตข้างหน้า (3) ข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพ (Occupational Information) คือ การที่บุคคลทราบข้อมูลเกี่ยวกับงานและรู้จักงาน (4) การรู้จักตนเอง (Self Appraisal) คือ การที่บุคคลรู้ความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของตนเอง (5) การเลือกจุดมุ่งหมาย (Goal Selection) คือ การที่บุคคลเลือกงานที่เหมาะสมกับตนเอง

4. ทักษะคติในการเลือกอาชีพ (Career Choice Attitudes) ประกอบด้วย (1) การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง (Involvement) คือ การที่บุคคลมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในกระบวนการตัดสินใจเลือกอาชีพ (2) ความรู้เบื้องต้น (Orientation) คือ การที่บุคคลได้รับทัศนคติที่มีต่องานและคุณค่าที่ให้แก่งาน (3) ความมีอิสระ (Independence) คือ การที่บุคคลขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้อื่นในการเลือกอาชีพ (4) ความพอใจ (Preference) คือ การที่บุคคลเลือกอาชีพของเขาโดยขึ้นกับองค์ประกอบหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น ความสนใจในอาชีพใดอาชีพหนึ่ง (5) มโนทัศน์ (Conception) คือ การที่บุคคลมีแนวคิดในการเลือกอาชีพที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง²⁹

5.4 แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ

เป็รื่อง จินดา ได้ศึกษาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคเหนือพบว่าเหตุผล หรือแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนคำนึงถึงความต้องการด้านเกียรติยศชื่อเสียงเป็นอันดับ 2 สูงกว่าความต้องการด้านการเงิน แต่รองลงมาด้านความก้าวหน้า³⁰ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ สมพงษ์ อภาพันท์ ได้ศึกษาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าเหตุผลหรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักศึกษาคำนึงถึงความต้องการทางด้านเกียรติยศชื่อเสียงเป็นอันดับ 2 สูงกว่าความต้องการทางการเงิน³¹

ลัดดา สุวรรณรัตน์ ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพนักศึกษาในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม พบว่าเกียรติยศชื่อเสียงเป็นแรงจูงใจอันดับ 2 ที่นักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม และมีความมั่นใจในการที่จะออกไปประกอบอาชีพมาก³² นิตยา ธรรมพันธ์ ได้ศึกษาค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น มศ. 3 ในโรงเรียนมัธยมรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส พบว่าอันดับค่านิยมในอาชีพของนักเรียนทั้งชาย หญิงทางด้านเกียรติยศชื่อเสียงอยู่อันดับ 3³³

สรุป แรงจูงใจหรืออิทธิพลทางด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ พบว่ามีแรงจูงใจหรืออิทธิพลสูงกว่าทางการเงิน และค่อนข้างจะเป็นอันดับแรกของแรงจูงใจ หรืออิทธิพลของการเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ

5.5 แรงจูงใจด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพ

อาคารสถานที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เป็นความภาคภูมิใจของนักศึกษาแต่ละสถาบัน ในการก่อสร้างอาคารเรียนให้ถูกต้องตามหลักการศึกษานั้น สุรินทร์ สรสิริ กล่าวว่าจำเป็นต้องอาศัยความคิดเห็นจากบุคคลหลายฝ่าย เช่น นักการศึกษา สถาปนิก วิศวกร นักเศรษฐศาสตร์ และแพทย์ ซึ่งควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. พิจารณาถึงความต้องการใช้อาคารอย่างถี่ถ้วน และให้ใช้ประโยชน์ได้หลายทางตรงตามหลักสูตรที่เปิดสอน
2. พิจารณาถึงสถาปัตยกรรม ความสวยงาม ทนทาน ความเหมาะสม ที่จะใช้เป็นสถานศึกษาและจะต้องพิจารณาไปถึงการถ่ายเทอากาศ แสงสว่าง และสุขลักษณะอื่น ๆ ด้วย
3. พิจารณาถึงขนาดห้องตลอดจนครุภัณฑ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นที่จะใช้ในอาคารเรียน³⁴

ปริญญา อังสุสิงห์ ได้กล่าวถึงโรงเรียนที่ดีไว้ว่าจะต้องมีคุณลักษณะ 10 ประการดังนี้

1. ความเพียงพอ (Adequate) หมายถึง พื้นที่มีปริมาณ อาคาร ห้องเรียน และอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ
2. ความเหมาะสม (Suitability) หมายถึง ความเหมาะสมในการเลือกที่ตั้งของโรงเรียนลักษณะของพื้นที่ การจัดห้องต่าง ๆ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความปลอดภัย (Safety) หมายถึง การพิจารณาหาทางป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในโรงเรียน

4. สุขลักษณะ (Healthfulness) หมายถึง การพิจารณาส่งเสริมในด้านสุขภาพ และอนามัยเป็นหลัก

5. ระยะเวลาติดต่อใช้สอย (Accessibility) หมายถึง เส้นทางหรือระยะทางจากบ้าน มาโรงเรียนหรือจากจุดต่าง ๆ ในบริเวณโรงเรียน

6. การยืดหยุ่นได้ (Flexibility) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ผนังกันห้องหรือ อุปกรณ์เครื่องใช้ให้ได้ประโยชน์แก่กิจกรรมหลาย ๆ อย่าง

7. ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การใช้พื้นที่ อาคาร อุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ได้ผลเต็มที่

8. การประหยัด (Economy) หมายถึง การวางแผนผังบริเวณ ออกแบบอาคาร ให้คุ้มกับเงินที่ได้ลงทุนไปและเสียค่าบำรุงรักษาน้อย

9. การขยายตัว (Expansible) หมายถึง การขยายตัวของบริเวณและอาคารโดยมีการออกแบบที่เหมาะสม ขยายตัวได้ง่ายและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อย

10. รูปร่าง (Appearance) หมายถึง การวางแผนผังบริเวณโรงเรียนอาคาร และการตกแต่งภายใน ภายนอกให้เป็นที่ยินชมแก่ผู้พบเห็น รวมทั้งการบำรุงรักษาอาคารและสถานที่ให้สวยงามและสะอาดอยู่เสมอ ³⁵

ส่วนลักษณะอาคารสถานที่ที่ดี ถาวร สราวิทย์ ได้ให้หลักการไว้ดังนี้

1. ประโยชน์ใช้สอย อาคารสถานที่โรงเรียนต้องถือประโยชน์ใช้สอยที่จะเกิดผลดีต่อการเรียน การสอนความสะดวกสบาย ปลอดภัย สำหรับ ผู้เรียนมิใช่มุ่งแต่ความสวยงามอย่างเดียว

2. ดัดแปลงได้หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นฝาผนังหรือวัสดุ อุปกรณ์ใด ๆ ที่เกี่ยวกับอาคาร พยายามแก้ไขดัดแปลงได้โดยง่าย ทั้งทางแนวตั้งและแนวนอนไม่ต้องทุบทำลาย หรือยุ่งยากเกี่ยวกับเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการขยาย ต่อเติมอาคารและความสะดวกของครู ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนหรือจัดกิจกรรมต่าง ๆ

3. ขยายโรงเรียนได้สะดวก เนื่องจากพลเมืองเพิ่มขึ้นทุกวัน การหาสถานที่จัดตั้งโรงเรียนต้องคำนึงว่า ถ้าบริเวณโรงเรียน จะขยายออกไปจะทำได้สะดวกเพียงไร ขยายได้รอบทิศหรือบางทิศ หรือขยายไม่แน่นอนในอนาคต สิ่งเหล่านี้ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องคำนึงก่อสร้างโรงเรียนลงไป

4. ช่วยสร้างบรรยากาศให้เปรียบเสมือนบ้านของเด็ก มีลักษณะเพดานต่ำมาแนวสวางผนังสีตาเย็นพื้นห้องมีสีสรรสวย โตะ แก้ว ี วางจัดเป็นระเบียบเรียบร้อยอากาศถ่ายเทได้สะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสงสว่างกระจายทั่วห้องตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกอยากอยู่ในห้องไม่อยากจะไปไหน

5. ทนทานต่อการ ใช้งานทั้งถูกวิธีและไม่ถูกวิธี อาคารสถานที่และเครื่องใช้ไม้สอยของโรงเรียนต้องแข็งแรงทนทาน เพราะมีการใช้อยู่ประจำวัน

6. เครื่องอำนวยความสะดวกสมบูรณ์ โรงเรียนควรมีอาคารสถานที่ที่จะใช้ในการศึกษา เช่น ห้องสมุด ห้องพักผ่อน สนามกีฬา ห้องน้ำ ห้องส้วม น้ำดื่ม น้ำใช้บริบูรณ์สิ่งเหล่านี้จะช่วยอำนวยความสะดวกภายในโรงเรียนเป็นอย่างมาก

7. ผู้ปกครองหรือประชาชนในชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่มาขอใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนได้สะดวก อาคารสถานที่ของโรงเรียนควรให้บริการประชาชนเป็นครั้งคราว เพราะโรงเรียนจะอยู่ได้ต้องอาศัยสังคม นอกจากนี้ยังเป็นการประชาสัมพันธ์อีกด้วย

สรุป สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนมีส่วนสัมพันธ์กับทัศนคติและพฤติกรรมนักเรียนอยู่มาก ลักษณะรูปร่างและการจัดสภาพห้องเรียนก็มีผลต่อกิจกรรม และปฏิกิริยาโต้ตอบของนักเรียนด้วย สิ่งเหล่านี้อาจทำให้การเรียนการสอนเป็นไปโดยราบรื่นหรืออาจจะขัดข้องชุลขลาก็ได้

เชิงอรรถ

- ¹ วิชากร, กรม, กระทรวงศึกษาธิการ, **ประมวลศัพท์บัญญัติวิชาการศึกษา** (กรุงเทพมหานคร : กรมวิชากร, กระทรวงศึกษาธิการ, 2527), หน้า 32.
- ² วิชากร, เรื่องเดียวกัน, หน้า 109.
- ³ วิชากร, เรื่องเดียวกัน, หน้า 159.
- ⁴ แรงาน, กรม, กระทรวงมหาดไทย, **การจัดประเภทมาตรฐานอาชีพประเทศไทย** (กรุงเทพมหานคร : กรมแรงาน, กระทรวงมหาดไทย, 2512), หน้า 479.
- ⁵ Larry A. Hjelle, and Daniel J. Ziegler, **Personality**, อ้างถึงใน เมธี ปิลันธนานนท์, **การบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา, คณะครุศาสตร์ อุดสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2520** หน้า 154. (อัดสำเนา)
- ⁶ ภัทรกานต์ เผ่าบุญเกิด, **เรื่องอาชีพ** (กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, กระทรวงศึกษาธิการ, 2530), หน้า 2 - 3.
- ⁷ สุดใจ เหล่าสุนทร, “ **วิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา,**” **วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2505,** หน้า 24 - 40.
- ⁸ เมธี ปิลันธนานนท์, **การบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา.** หน้า 148 - 149. (สำเนา)
- ⁹ **อาชีพศึกษา, กรม, กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2530** (กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีพศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2531), หน้า 2.

¹⁰ ศูนย์ข่าวสารตลาดแรงงานภาคกลางส่วนที่ 3 (ราชบุรี), กองบริหารตลาดแรงงาน, กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม, รายงานสถิติกำลังแรงงานภาคตะวันตกปี 2538 และ แนวโน้มกำลังแรงงานปี 2539, (ราชบุรี : ศูนย์ข่าวสารตลาดแรงงานภาคกลางส่วนที่ 3 ราชบุรี 2540), หน้า 2 - 4.

¹¹ อาชีวศึกษา, กรม, กระทรวงศึกษาธิการ, กุญแจสรรหาแรงงานอาชีวศึกษา (กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2532), หน้า 49 - 58.

¹² สุดใจ เหล่าสุนทร, สิ่งที่เคยอ้างมาแล้ว, หน้า 33.

¹³ สุดใจ เหล่าสุนทร, สิ่งที่เคยอ้างมาแล้ว, หน้า 36 - 37.

¹⁴ ยุพรรณี สุขุมิติ, “ ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัด พระนครและธนบุรี,” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510, หน้า 49.

¹⁵ พรทิพย์ ศรีวัชรินทร์, “ การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนที่มีต่อการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวในเขตชนบทและเขตเมืองของประเทศไทย,” วิทยานิพนธ์ ปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521, หน้า 100 - 101.

¹⁶ ผกา บุญเรือง, “ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจเลือกอาชีพ วุฒิภาวะทางอาชีพ และการควบคุมภายใน - ภายนอก,” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2520, หน้า 59.

¹⁷ สมนรัตน์ กันหลง, “ ความตรงตามสภาพของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของ คูเดอร์,” วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523, หน้า 59.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁸ มารศรี กองเกต, “ผลของทัศนคติระดับการศึกษาอาชีพและรายได้ของบิดามารดาที่มีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร,”
วิทยานิพนธ์ ปรึญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524, หน้า 59 -65.

¹⁹ E.L. Tolbert, **Counseling for Career Development** (Boston : Houghton Mifflin Co., 1974), p. 37 - 40.

²⁰ Samuel H. Osipow, **Theories of Career Development**, (New York : Appleton Crofts, 1973), p. 138 - 139.

²¹ EL. Tolbert, *ibid*, p 25 - 30.

²² นพดล คุ่มประวัติ, “ ความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร,” วิทยานิพนธ์ ปรึญญาสังคมมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
หน้า 71.

²³ ลัดดา สุวรรณรัตน์, “ แรงจูงใจในการศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียน ในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม ”, ปรึญยานิพนธ์ ปรึญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2512, หน้า 86.

²⁴ ธวัชชัย ชัยจิราฉายากุล, “ การศึกษาที่เป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสามัญ และวิชาชีพของนักเรียนชั้น ม.3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบประสมปีการศึกษา 2512,” ปรึญยานิพนธ์ ปรึญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2513, หน้า 86.

²⁵ ณรงค์ศักดิ์ คิตโสภา, “ การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถความสนใจและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น มศ.3 ปีการศึกษา 2512 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบ

ประสมกับโรงเรียนมัธยมสายสามัญ จังหวัดสกลนคร,” ปรินิพนธ์ ปรินิพนการศึกษามหา
บัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาระสานมิตร, 2516, หน้า 6.

²⁶ ศิริลักษณ์ จินดากุล, “ การเปรียบเทียบการเลือกอาชีพและความมุ่งหวังของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในพระนครและต่างจังหวัด,” วิทยานิพนธ์ ปรินิพนการศรศาสตร์
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510, หน้า 134.

²⁷ E.L. Tolbert, **Counseling for Career Development**, (Boston : Houghton
Mifflin Co., 1974), p. 29 - 30.

²⁸ E.L. Tolbert, *ibid.*, p. 31 - 35.

²⁹ John J. Pietrotesa and Howard Splete, **Career Development Theory and
Research** (New York : Grune & Stratton; Inc., 1975), p. 52 - 53.

³⁰ เป็รื่อง จินดา, “ การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่างกันโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคเหนือ,” ปรินิพนธ์ ปรินิพนการ
ศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2519, หน้า 97.

³¹ สมพงษ์ อาภาพันธ์, “ การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ,” ปรินิพน
นิพนธ์ ปรินิพนการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2519,
หน้า 112.

³² ลัดดา สุวรรณรัตน์, *สิ่งที่เคยอ้างมาแล้ว*, หน้า 88.

³³ นิตยา ธรรมพันธ์, “ค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น มศ.3
โรงเรียนมัธยมของรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี ยะลา และ
นราธิวาส, ” ปรินิพนธ์ ปรินิพนการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2523, หน้า 87.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

³⁴ สุรินทร์ สรสิริ, “การจัดการศึกษา” วิทยาจารย์ 7 : (กรกฎาคม 2517),
หน้า 6 - 9.

³⁵ ปริญญา อังศุสิงห์, การบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม, (กรุงเทพมหานคร : แผนกเอกสารการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2524, หน้า 195.

³⁶ ถาวร สารวิทย์, การบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม, (พิษณุโลก :
แผนกเอกสารการพิมพ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2524, หน้า 195.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมุ่งศึกษาถึงแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสันในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ทั้ง 5 ด้าน

การวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ประชากรที่เป็นนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ซึ่งแบ่งเป็น 4 ประเภทวิชาคือ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ประเภทวิชาคหกรรม และประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมในการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 3 แห่งประกอบด้วยวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี 893 คน วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี 439 คน วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส 644 คน รวมทั้งสิ้น 1,976 คน

ตารางที่ 2

จำนวนประชากรนักศึกษาวิชาชีพพระยาศน์ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 จำแนกตามประเภทวิชาและสถานศึกษา

ประเภทวิชา	สถานศึกษา			รวม
	วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี	วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี	วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส	
วิชาช่างอุตสาหกรรม	178	131	165	474
วิชาพาณิชยกรรม	174	99	201	474
วิชาคหกรรม	415	203	194	812
วิชาศิลปหัตถกรรม	126	6	84	216
รวม	893	439	644	1,976

ที่มา : งานทะเบียนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้จากวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ที่ใช้ในการวิจัยโดยการคำนวณจากสูตรของ Taro Yamane ¹ ดังนี้

N

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ จากกลุ่มตัวอย่างประชากรเท่าที่จะยอมรับได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการวิจัยครั้งนี้ให้ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างไม่เกินร้อยละ .05 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาไว้ 378 คน แล้วเทียบเป็นสัดส่วนของประชากรแต่ละสถานศึกษาได้ ดังนี้

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี	171	คน
วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี	84	คน
วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส	123	คน
รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น	378	คน

ทำการเทียบสัดส่วนนักศึกษาแต่ละประเภทวิชาของแต่ละวิทยาลัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3

แสดงขนาดกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน
ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5
จำแนกตามประเภทวิชา

ประเภทวิชา	สถานศึกษา			รวม
	วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี	วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี	วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส	
วิชาช่างอุตสาหกรรม	34	25	32	91
วิชาพาณิชยกรรม	33	19	38	90
วิชาคหกรรม	80	39	37	156
วิชาศิลปหัตถกรรม	24	1	16	41
รวม	171	84	123	378

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ และแบบประมาณค่า โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ได้นำแบบสอบถามของ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยวิจัยได้ทำการปรับปรุงเพิ่มเติมบางส่วนเพื่อความเหมาะสม
2. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ 1 ท่าน ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม 1 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องชัดเจน

ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้สอบถามประกอบด้วยประเภทวิชาที่ศึกษาเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และสถานภาพในการทำงานใช้แบบตรวจสอบ (Check List) มีจำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจที่มีต่อการเลือกศึกษาวิชาชีพและประกอบอาชีพ จำนวน 40 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale Questionnaires) แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 2.1 แรงจูงใจในด้านบุคคล จำนวน 9 ข้อ
- 2.2 แรงจูงใจด้านการเงิน จำนวน 8 ข้อ
- 2.3 แรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว จำนวน 9 ข้อ
- 2.4 แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำนวน 7 ข้อ
- 2.5 แรงจูงใจด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 7 ข้อ

กำหนดค่าระดับแรงจูงใจเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับแรงจูงใจต่อการเลือกศึกษาวิชาชีพมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับแรงจูงใจต่อการเลือกศึกษาวิชาชีพมาก
- 3 หมายถึง ระดับแรงจูงใจต่อการเลือกศึกษาวิชาชีพปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับแรงจูงใจต่อการเลือกศึกษาวิชาชีพน้อย
- 1 หมายถึง ระดับแรงจูงใจ ต่อการเลือกศึกษาวิชาชีพน้อยที่สุด

3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การหาคุณภาพของเครื่องมือของแบบสอบถามก่อนนำไปใช้ ประกอบด้วย การหาความเที่ยงตรง และทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การหาความเที่ยงตรง (Content Validity) การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามนี้ ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความชำนาญตรวจสอบ จำนวน 5 ท่าน คือ

1. นายไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ตำแหน่ง ผู้จัดการ อาจารย์ใหญ่โรงเรียน สหวิทยพัฒนาชยการสุพรรณบุรี
2. ว่าที่ ร.ต.ชิตวีร์ บุญนาค ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่าง สี่พระยา
3. ดร. ทศนา แสงศักดิ์ ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายพัฒนการศึกษา กองการศึกษาอาชีพ
4. นายสุโข มีอินทร์เกิด ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่าง ราชบุรี
5. ว่าที่ ร.ต. เสริมพงษ์ วิภาวี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่าง กาญจนบุรี

2. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแก้ไขทั้ง 5 ท่าน มาพิจารณาโดยปรึกษาหารือกับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมกับการวิจัยในครั้งนี้

3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try - Out) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นที่วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล จ. ประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 40 คน โดยแยกเป็นประเภทวิชา อุตสาหกรรม 10 คน วิชาพาณิชยกรรม 10 คน วิชาคหกรรม 10 คน และวิชาศิลปหัตถกรรม 10 คน ซึ่งมีได้เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ และนำผลที่ได้รับมาคำนวณค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์อัลฟา ของ Cronbach² ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 แสดงว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นพอ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขออนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตกรณมาชีวิตศึกษาเก็บข้อมูลในวิทยาลัยสารพัดช่าง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 3 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส

2. เมื่อได้รับหนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูล ผู้วิจัยจะได้นำหนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูลจากกรณมาชีวิตศึกษาพร้อมแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองทั้ง 3 แห่ง และได้รับคืนครบตามจำนวนแต่ถูกต้องเรียบร้อยใช้การได้ 367 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ดังนี้
 - 1.2 นำแบบสอบถามที่ถูกต้อง สมบูรณ์ ลงรหัสเพื่อการคำนวณ
2. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ แล้วนำเสนอเป็นรูปตารางและแปลผลโดยการบรรยาย ซึ่งรายละเอียดดังนี้

2.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการหาค่าเป็นความถี่และค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางพร้อมทั้งแปลผลโดยการบรรยาย

2.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยาศน์ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปตารางและแปลผลโดยการบรรยาย

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายความว่า ระดับแรงจูงใจต่อการเลือกศึกษาวิชาชีพในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายความว่า ระดับแรงจูงใจต่อการเลือกศึกษาวิชาชีพในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายความว่า ระดับแรงจูงใจต่อการเลือกศึกษาวิชาชีพในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายความว่า ระดับแรงจูงใจต่อการเลือกศึกษาวิชาชีพในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายความว่า ระดับแรงจูงใจต่อการเลือกศึกษาวิชาชีพในระดับน้อยที่สุด

2.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา โดยแยกตามประเภทวิชา 4 ประเภทวิชา วิทยาลัยที่ศึกษา และสถานภาพการทำงานโดยใช้ค่าสถิติ F - test ถ้าพบว่าแตกต่างกัน เปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe แล้วนำเสนอเป็นรูปตารางและแปลผลโดยการบรรยาย

เชิงอรรถ

¹ ประคอง กรรมสูตร, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤกษศาสตร์ (ปทุมธานี : บริษัทศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า จำกัด, 2528), หน้า 10.

² ประคอง กรรมสูตร, เรื่องเดียวกัน, หน้า 42.

³ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, หลักการวิจัยทางการศึกษา (กรุงเทพฯ : ศึกษา พรบ.), หน้า 170 -172.

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา วิทยาลัยที่ศึกษา และสถานภาพการมีงานทำและไม่มีการมีงานทำ

ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในการวิจัย ได้กำหนดผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตาราง ประกอบคำบรรยาย ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำเสนอ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4

แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยภาพรวม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเภทวิชาที่ศึกษา	วิชาช่างอุตสาหกรรม	88	24.0
	วิชาพาณิชยกรรม	87	23.7
	วิชาคหกรรม	152	41.4
	วิชาศิลปหัตถกรรม	40	10.9
รวม		367	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิทยาลัยที่ศึกษา	วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี	145	39.5
	วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี	83	22.6
	วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร-แจ่มใส	139	37.9
รวม		367	100.0
สถานภาพในการทำงาน	มีงานทำ	176	48.0
	ไม่มีงานทำ	191	52.0
รวม		367	100.0
เพศ	หญิง	225	61.3
	ชาย	142	38.7
รวม		367	100.0
อายุ	อายุต่ำกว่า 20 ปี	137	37.3
	อายุ 20 - 30 ปี	138	37.6
	อายุ 31 - 40 ปี	67	18.3
	อายุ 41 ปีขึ้นไป	25	6.8
รวม		367	100.0
วุฒិการศึกษา	ต่ำกว่า ป. 4	5	1.3
	ป.4 - ป.6	77	21.0
	ม.1 - ม.3	114	31.1
	ม.4 -ม.6 หรือ ปวช.	131	35.7
	ปวท. หรือ ปวส.	21	5.7
	ปริญญาตรี หรือ สูงกว่า	19	5.2
รวม		367	100.0

ตารางที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 367 คน
มีข้อมูล ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทวิชาที่ศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา ประเภทวิชาคหกรรมมากที่สุด จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 41.4 เป็นนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 เป็นนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 และเป็นนักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมน้อยที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 ตามลำดับ

วิทยาลัยที่ศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 ตามลำดับ วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร-แจ่มใส 139 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี 83 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 ตามลำดับ

สถานภาพในการทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีงานทำ 191 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 มีงานทำ 176 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เพศหญิง จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 เพศชาย จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 20 - 30 ปี จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 มีอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 และมีอายุ 41 ปีขึ้นไป จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ตามลำดับ

วุฒิการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษา ม. 4 - ม. 6 หรือ ปวช. จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 วุฒิการศึกษา ม. 1 - ม. 3 จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 มีวุฒิการศึกษา ป. 4 - ป. 6 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 มีวุฒิการศึกษา ปวท.หรือ ปวส. จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 มีวุฒิการศึกษา ปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และมีวุฒิการศึกษา ต่ำกว่า ป. 4 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยถึงแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสันทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัดความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย ตั้งแต่ตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะ
สันในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตศึกษา 5
ด้านบุคคล

ด้านบุคคล	N = 367		ระดับ แรงจูงใจ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน	2.924	1.597	ปานกลาง	4
2. มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน	2.973	1.531	ปานกลาง	2
3. เรียนตามพี่ตามน้องและญาติ	2.270	1.283	น้อย	9
4. เรียนตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพอกัน	2.556	1.350	ปานกลาง	7
5. ครูประจำชั้นแนะนำให้เรียน	2.526	1.459	ปานกลาง	8
6. ครูแนะแนวแนะนำให้เรียน	2.659	1.401	ปานกลาง	6
7. ผู้อุปการะทางด้านการเงินแนะนำให้เรียน	2.972	1.552	ปานกลาง	3
8. เรียนตามผู้ประสบความสำเร็จในการ ประกอบอาชีพนั้น ๆ	3.272	1.317	ปานกลาง	1
9. เรียนตามคนส่วนมากที่นิยมเรียนสายนี้	2.875	1.321	ปานกลาง	5
รวม	2.781	0.978	ปานกลาง	

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำแนกตามแรงจูงใจ ด้านบุคคล โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับ
ปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.781 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏผลเรียงลำดับดังนี้

ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระดับปานกลาง คือ เรียนตามผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบ
อาชีพนั้น ๆ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.272 มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.973
ผู้อุปการะทางด้านการเงินแนะนำให้เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.978 บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน มี
ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.924 เรียนตามคนส่วนมากที่นิยมเรียนสายนี้ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.875 ครู
แนะแนวแนะนำให้เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.659 ครูประจำชั้นแนะนำให้เรียน มีค่าคะแนน
เฉลี่ย 2.526 ตามลำดับค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระดับน้อย คือ เรียนตามพี่ตามน้องและญาติ มีค่า
คะแนนเฉลี่ย 2.270

ตารางที่ 6

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษา
วิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5
ด้านการเงิน

ด้านการเงิน	N = 367		ระดับ แรงจูงใจ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. บิดามารดามีฐานะทางการเงินไม่ดีไม่มีเงิน ทุนเรียนต่อระดับอื่น	2.722	1.254	ปานกลาง	8
2. ทราบว่าการเรียน ในสายวิชาชีพมีโอกาส ทำงานหารายได้ ในขณะที่กำลังเรียนอยู่ได้	3.755	1.147	มาก	4
3. ทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสาย วิชาชีพสามารถหางานทำได้ง่ายรายได้ดี	3.899	1.031	มาก	1
4. ประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสสร้างฐานะ ได้เร็ว	3.787	1.042	มาก	3
5. ใช้เงินทุนไม่มากนักในการประกอบอาชีพ อิสระ	3.730	1.109	มาก	5
6. สถานประกอบการภาคเอกชนจ้างผู้เรียน จบสายอาชีพด้วยอัตราเงินเดือนสูง	3.090	1.128	ปานกลาง	7
7. มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันทำสิ่งของ ซ่อมแซมของใช้ และลดรายจ่ายได้	3.796	1.106	มาก	2
8. มีทุนน้อยจึงอยากออกไปประกอบอาชีพ หลังจากเรียนสำเร็จ	3.608	1.205	มาก	6
รวม	3.548	0.694	มาก	

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านการเงิน โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนน
เฉลี่ย 3.548 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏผลเรียงลำดับดังนี้

ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระดับมาก คือ ทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายวิชาชีพสามารถหา
งานทำได้ง่าย รายได้ดี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.899 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันทำสิ่งของ
ซ่อมแซมของใช้ และลดรายจ่ายได้ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.796 ประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสสร้าง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฐานะได้เร็ว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.787 ทราบว่าการเรียนในสายวิชาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังเรียนอยู่ได้ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.755 ใช้เงินทุนไม่มากนักในการประกอบอาชีพอิสระ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.730 มีทุนน้อยจึงอยากจะออกไปประกอบอาชีพหลังจากเรียนสำเร็จ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.608

ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระดับปานกลาง คือ สถานประกอบการภาคเอกชนจ้างผู้เรียนจนสายอาชีพด้วยอัตราเงินเดือนสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.091 และบิดามารดามีฐานะทางการเงินไม่ดี ไม่มีเงินทุนเรียนต่อระดับอื่น มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.722 ตามลำดับ

ตารางที่ 7

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษา
วิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5
ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว

ด้านความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว	N = 367		ระดับ แรงจูงใจ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. วิชาชีพที่เลือกเหมาะกับสติปัญญาและ ความสามารถของข้าพเจ้า	3.905	0.896	มาก	4
2. มีความถนัดและสนใจในประเภทวิชาชีพที่ เลือก	4.090	0.878	มาก	2
3. บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้า เหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก	3.790	0.973	มาก	6
4. วิชาที่เปิดสอนมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	4.084	0.840	มาก	3
5. ต้องการเรียนวิชาชีพเพราะไม่ต้องการเรียน วิชาสามัญ	2.965	1.277	ปานกลาง	8
6. ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานจากบิดา มารดา	2.420	1.342	น้อย	9
7. ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพอิสระ	4.125	1.008	มาก	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ด้านความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว	N = 367		ระดับ แรงจูงใจ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
8. สถานภาพทางบ้านเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพ ที่เลือก	3.387	1.220	ปานกลาง	7
9. สุขภาพและร่างกายเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพ	3.801	1.043	มาก	5
รวม	3.619	0.639	มาก	

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ใน วิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว โดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.619 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏผลเรียงลำดับดังนี้

ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระดับมาก คือ ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพอิสระ มีค่าคะแนน
เฉลี่ย 4.125 มีความถนัดและความสนใจในประเภทวิชาชีพที่เลือก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.090
วิชาที่เปิดสอนมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.084 วิชาที่เลือกเหมาะสมกับ
สติปัญญาและความสามารถของข้าพเจ้า มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.905 สุขภาพและร่างกายเหมาะ
ที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.801 บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้าเหมาะ
ที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.790 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจ
ระดับปานกลาง คือ สถานภาพทางบ้านเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก มีค่าคะแนนเฉลี่ย
3.387 ต้องการเรียนวิชาชีพเพราะไม่ต้องการเรียนวิชาสามัญ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.965 และค่า
เฉลี่ยแรงจูงใจระดับน้อย คือ ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานจากบิดามารดา มีค่าคะแนนเฉลี่ย
2.420

ตารางที่ 8

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษา
วิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	N = 367		ระดับแรง จูงใจ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ทราบว่าเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้วจะเป็นกำลัง สำคัญที่ประเทศกำลังมีความต้องการสูง	3.354	1.159	ปานกลาง	7
2. ต้องการประกอบอาชีพที่มีคนทำน้อยเพราะต้อง อาศัยทักษะ และ เทคนิคต่าง ๆ เฉพาะตัวแต่ละ บุคคล	3.428	1.063	ปานกลาง	6
3. ต้องการประกอบอาชีพที่เลือกเพราะเคยเห็นผู้ ประกอบอาชีพนี้มีความเจริญรุ่งเรือง	3.646	1.053	มาก	3
4. ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมยอมรับและประเทศ ชาติกำลังต้องการ	3.556	1.107	มาก	4
5. ต้องการประกอบอาชีพอิสระโดยไม่ต้องขึ้นกับใคร	4.166	1.017	มาก	1
6. ต้องการยกระดับตำแหน่งงานที่ทำอยู่	3.550	1.325	มาก	5
7. ต้องการเปลี่ยนงานใหม่ที่จะทำให้ชีวิตดีกว่าเดิม	3.883	1.263	มาก	2
รวม	3.655	0.798	มาก	

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนน
เฉลี่ย 3.655 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ ปรากฏผลเรียงลำดับดังนี้

ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระดับมาก คือ ต้องการประกอบอาชีพอิสระโดยไม่ต้องขึ้นกับใครโดย
มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.166 ต้องการเปลี่ยนงานใหม่ที่จะทำให้ชีวิตดีกว่าเดิม มีค่าคะแนนเฉลี่ย
3.883 ต้องการประกอบอาชีพที่เลือกเพราะเคยเห็นผู้ประกอบอาชีพนี้มีความเจริญรุ่งเรือง
มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.646 ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมยอมรับและประเทศชาติกำลังต้องการ
มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.556 ต้องการยกระดับตำแหน่งงานที่ทำอยู่ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.550 ค่า

เฉลี่ยแรงจูงใจระดับปานกลาง คือ ต้องการประกอบอาชีพที่มีคนทำน้อยเพราะต้องอาศัยทักษะ และเทคนิคต่างๆ เฉพาะตัวแต่ละบุคคล มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.428 และทราบว่าเรียนสำเร็จ วิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศกำลังมีความต้องการสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.354

ตารางที่ 9

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษา วิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	N = 367		ระดับแรง จูงใจ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ต้องการศึกษาเพราะเป็นวิทยาลัยใหญ่มีชื่อเสียง	3.193	1.216	ปานกลาง	6
2. ต้องการศึกษาเพราะมีเครื่องมือที่ทันสมัย ครบครัน	3.632	1.021	มาก	5
3. ต้องการศึกษาเพราะมีสถานที่เล่นกีฬาด้วย	2.733	1.291	ปานกลาง	7
4. ต้องการศึกษาเพราะไม่ต้องการเดินทางไกล เสียค่าใช้จ่ายน้อย	3.741	1.099	มาก	4
5. ต้องการศึกษาเพราะสภาพแวดล้อมทั่ว ๆ ไป ดี สะอาด และ อยู่ใกล้ความเจริญ	3.997	0.965	มาก	1
6. ต้องการศึกษาเพราะมีสาธารณูปโภคพร้อม	3.771	1.067	มาก	3
7. ต้องการศึกษาเพราะมีสิ่งอำนวยความสะดวก ให้พร้อม	3.964	1.024	มาก	2
รวม	3.576	0.780	มาก	

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.576 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏผลเรียงลำดับดังนี้

ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระดับมาก คือ ต้องการศึกษาเพราะสภาพแวดล้อมทั่ว ๆ ไปดี สะอาด และอยู่ใกล้ความเจริญ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.997 ต้องการศึกษาเพราะมีสิ่งอำนวยความสะดวก ให้พร้อม มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.964 ต้องการศึกษาเพราะมีสาธารณูปโภคพร้อม มีค่าคะแนนเฉลี่ย

3.771 ต้องการศึกษากเพราะไม่ต้องเดินทางไกลเสียค่าใช้จ่ายน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.745
 ต้องการศึกษากเพราะมีเครื่องมือที่ทันสมัยครบครัน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.632 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจ
 ระดับปานกลาง คือ ต้องการศึกษากเพราะเป็นวิทยาลัยใหญ่มีชื่อเสียงมี ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.193
 และต้องการศึกษากเพราะมีสถานที่เล่นกีฬาด้วย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.733

ตารางที่ 10

สรุประดับแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น
 ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5
 ทั้ง 5 ด้าน

แรงจูงใจของนักศึกษา แต่ละด้าน	N = 367		ระดับแรงจูงใจ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านบุคคล	2.781	0.978	ปานกลาง	5
2. ด้านการเงิน	3.548	0.694	มาก	4
3. ด้านความถนัดความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว	3.619	0.639	มาก	2
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	3.655	0.798	มาก	1
5. ด้านอาคารสถานที่และ สิ่งอำนวยความสะดวก	3.576	0.780	มาก	3
รวม	3.435	0.777	ปานกลาง	

ตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจของนักศึกษา ที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ใน
 วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 สรุปโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย
 3.435 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ ปรากฏผลเรียงลำดับ ดังนี้

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.654 รองลงมา
 ได้แก่ ด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนน
 เฉลี่ย 3.618 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่า
 คะแนนเฉลี่ย 3.575 และด้านการเงินมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.548
 ส่วนด้านบุคคล ระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.781 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อแรงจูงใจ
ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ทั้ง 5
ด้าน จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา วิทยาลัยที่ศึกษาและสภาพการทำงาน

ตารางที่ 11

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษา ที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน
ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านบุคคล
จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

แรงจูงใจทาง ด้านบุคคล	วิชาช่าง อุตสาหกรรม		วิชา พาณิชยกรรม		วิชา คหกรรม		วิชาศิลป หัตถกรรม		P
	N = 88		N = 87		N = 152		N = 40		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. บิดาเป็นผู้แนะนำ ให้เรียน	3.045	1.421	3.298	1.495	2.651	1.676	2.875	1.727	0.020*
2. มารดาเป็นผู้แนะนำ ให้เรียน	3.102	1.348	3.298	1.406	2.743	1.621	2.850	1.702	0.040*
3. เรียนตามพี่น้อง และญาติ	2.022	1.193	2.678	1.426	2.190	1.211	2.225	1.250	0.005*
4. เรียนตามเพื่อน ที่รักและชอบพอกัน	2.147	1.179	2.839	1.379	2.585	1.397	2.725	1.280	0.005*
5. ครูประจำชั้นแนะนำ ให้เรียน	2.125	1.302	3.034	1.409	2.532	1.491	2.275	1.484	0.000*
6. ครูแนะแนวแนะนำ ให้เรียน	2.329	1.266	3.103	1.355	2.664	1.418	2.400	1.498	0.001*
7. ผู้อุปการะทางด้าน การเงินแนะนำ ให้เรียน	2.715	1.461	3.448	1.344	2.901	1.614	2.825	1.752	0.010*
8. เรียนตามผู้ประสบ ความสำเร็จในการ ประกอบอาชีพ	3.147	1.264	3.402	1.224	3.309	1.405	3.125	1.284	0.522
9. เรียนตามคน ส่วนมากที่นิยม เรียนสายนี้	2.625	1.187	3.344	1.218	2.796	1.406	2.700	1.264	0.001*
รวม	2.584	0.741	3.160	0.949	2.708	1.031	2.666	1.090	0.000*

* P < .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจด้านบุคคล ที่มีต่อนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกัน โดยภาพรวมมีแรงจูงใจทางด้านบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.160 รองลงมาได้แก่ นักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม วิชาศิลปหัตถกรรม และวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.708 2.666 และ 2.584 ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจทางด้านบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 8 ข้อ ดังนี้

1. บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน พบว่านักศึกษาระบบวิชา พาณิชยกรรม วิชาช่างช่างอุตสาหกรรม วิชาศิลปหัตถกรรม และวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.298 3.045 2.875 และ 2.651 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน พบว่า นักศึกษาระบบวิชาพาณิชยกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาศิลปหัตถกรรม และวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.298 3.102 2.350 และ 2.743 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่จากการทดสอบทาง Scheffe พบว่า ไม่มีคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เรียนตามพี่น้องและญาติ พบว่า นักศึกษาระบบวิชาพาณิชยกรรมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางมีค่า คะแนนเฉลี่ย 2.678 ส่วนนักศึกษาระบบวิชาศิลปหัตถกรรม วิชาคหกรรม และวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจในระดับน้อยคะแนนเฉลี่ย 2.225 2.190 และ 2.022 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4. เรียนตามเพื่อนที่รักและชอบพอกัน นักศึกษาระบบวิชาพาณิชยกรรม วิชาคหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจในระดับปานกลางมีค่า คะแนนเฉลี่ย 2.839 2.725 และ 2.885 ตามลำดับ ส่วนวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจระดับน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.125 และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5. ครูประจำชั้นแนะนำให้เรียน นักศึกษาระบบวิชาพาณิชยกรรม และวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจในระดับปานกลางมีค่า คะแนนเฉลี่ย 3.034 และ 2.532 ส่วนนักศึกษาระบบวิชาศิลปหัตถกรรม และวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจในระดับน้อยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.275 และ 2.125 เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

6. ครูแนะแนวแนะนำให้เรียน นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.103 และ 2.664 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม และวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจในระดับน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.400 และ 2.329 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่ามีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

7. ผู้ประกอบการทางการเงินแนะนำให้เรียน นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิชาคหกรรม วิชาศิลปหัตถกรรม และวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.448 2.901 2.825 และ 2.715 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

8. เรียนตามคนส่วนมากที่นิยมเรียนสายนี้ นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิชาคหกรรม วิชาศิลปหัตถกรรม และวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจในระดับ ปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.344 2.796 2.700 และ 2.625 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่ามีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจทางด้านบุคคลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีดังนี้

1. เรียนตามผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิชาคหกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม และวิชาช่างศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.402 3.302 3.147 และ 3.125 ตามลำดับ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของ Scheffe' ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 12

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยະស័ន

ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่

โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านบุคคลในภาพรวม

ประเภทวิชา		วิชาช่าง อุตสาหกรรม	วิชาศิลป หัตถกรรม	วิชา คหกรรม	วิชา พาณิชยกรรม
	\bar{X}	2.584	2.666	2.708	3.160
วิชาช่างอุตสาหกรรม	2.584	-	0.042	0.124	0.576*
วิชาศิลปหัตถกรรม	2.666	-	-	0.042	0.494
วิชาคหกรรม	2.708	-	-	-	0.452*
วิชาพาณิชยกรรม	3.160	-	-	-	-

* $P < 0.$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 13

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านบุคคลในข้อบิดาเป็นผู้แนะนำ ให้เรียน จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา		วิชา คหกรรม	วิชาศิลป หัตถกรรม	วิชาช่าง อุตสาหกรรม	วิชา พาณิชยกรรม
	\bar{X}	2.651	2.875	3.045	3.298
วิชาคหกรรม	2.651	-	0.223	0.394	0.647*
วิชาศิลปหัตถกรรม	2.875	-	-	0.170	0.423
วิชาช่างอุตสาหกรรม	3.045	-	-	-	0.253
วิชาพาณิชยกรรม	3.298	-	-	-	-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสันในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 14

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านบุคคล ในข้อ
เรียนตามพี่น้องและญาติ จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา		วิชาช่าง อุตสาหกรรม	วิชา คหกรรม	วิชาศิลป หัตถกรรม	วิชา พาณิชยกรรม
	\bar{X}	2.022	2.190	2.225	2.678
วิชาช่างอุตสาหกรรม	2.022	-	0.168	0.202	0.655*
วิชาคหกรรม	2.190	-	-	0.034	0.487*
วิชาศิลปหัตถกรรม	2.225	-	-	-	0.453
วิชาพาณิชยกรรม	2.678	-	-	-	-

* P < 0.05

ตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม และนักศึกษาวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 15

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านบุคคล ในข้อ
เรียนตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพอกัน

ประเภทวิชา		วิชาช่าง อุตสาหกรรม	วิชา คหกรรม	วิชาศิลป หัตถกรรม	วิชา พาณิชยกรรม
	\bar{X}	2.147	2.585	2.725	2.839
วิชาช่างอุตสาหกรรม	2.147	-	0.437	0.577	0.691*
วิชาคหกรรม	2.585	-	-	0.139	0.253
วิชาศิลปหัตถกรรม	2.725	-	-	-	0.114
วิชาพาณิชยกรรม	2.839	-	-	-	-

* P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 16

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านบุคคล ในข้อสรุปประจำชั้นแนะนำให้เรียน จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา		วิชาช่าง	วิชาศิลป	วิชา	วิชา
		อุตสาหกรรม	หัตถกรรม	คหกรรม	พาณิชยกรรม
	\bar{X}	2.125	2.275	2.532	3.034
วิชาช่างอุตสาหกรรม	2.125	-	0.150	0.407	0.909*
วิชาศิลปหัตถกรรม	2.275	-	-	0.257	0.759
วิชาคหกรรม	2.532	-	-	-	0.501
วิชาพาณิชยกรรม	3.034	-	-	-	-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 17

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านบุคคล ในข้อ
ครูแนะแนวแนะนำให้เรียน จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา		วิชาช่าง	วิชาศิลป	วิชา	วิชา
		อุตสาหกรรม	หัตถกรรม	คหกรรม	พาณิชยกรรม
	\bar{X}	2.329	2.400	2.664	3.103
วิชาช่างอุตสาหกรรม	2.329	-	0.070	0.335	0.773*
วิชาศิลปหัตถกรรม	2.400	-	-	0.264	0.703
วิชาคหกรรม	2.664	-	-	-	0.438
วิชาพาณิชยกรรม	3.103	-	-	-	-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาช่าง
อุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 18

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านบุคคล ในข้อ ผู้ประกอบการ
ทางด้านการเงินแนะนำให้เรียน จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา		วิชาช่าง	วิชาศิลป	วิชา	วิชา
		อุตสาหกรรม	หัตถกรรม	คหกรรม	พาณิชยกรรม
	\bar{X}	2.715	2.825	2.901	3.448
วิชาช่างอุตสาหกรรม	2.715	-	0.109	0.185	0.732*
วิชาศิลปหัตถกรรม	2.825	-	-	0.076	0.623
วิชาคหกรรม	2.901	-	-	-	0.547
วิชาพาณิชยกรรม	3.448	-	-	-	-

* $P < 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 19

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านบุคคล ในข้อ เรียนตามคนส่วนมากที่นิยมเรียนในสายนี้ จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา	X	วิชาช่าง	วิชาศิลป	วิชา	วิชา
		อุตสาหกรรม	หัตถกรรม	คหกรรม	พาณิชยกรรม
	X	2.625	2.700	2.796	3.344
วิชาช่างอุตสาหกรรม	2.625	-	0.075	0.171	0.719*
วิชาศิลปหัตถกรรม	2.700	-	-	0.096	0.644
วิชาคหกรรม	2.796	-	-	-	0.548*
วิชาพาณิชยกรรม	3.344	-	-	-	-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม และนักศึกษาวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 20

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 ด้านการเงิน จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

แรงจูงใจทางด้านการเงิน	วิชาช่าง อุตสาหกรรม		วิชา พาณิชยกรรม		วิชา คหกรรม		วิชาศิลป หัตถกรรม		P
	N = 88		N = 87		N = 172		N = 40		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. บิดามารดามีฐานะทาง การเงินไม่ดีไม่มีเงินทุน เรียนต่อ	2.647	1.241	3.160	1.108	2.644	1.309	2.225	1.120	0.000*
2. ทราบว่าการเรียนใน สายวิชาชีพมีโอกาส ทำงานหารายได้ใน ขณะที่กำลังเรียนอยู่ได้	3.681	1.088	3.724	1.042	3.875	1.197	3.525	1.280	0.297
3. ทราบว่าเมื่อสำเร็จการ ศึกษาจากสายวิชาชีพ สามารถหางานได้ง่าย รายได้ดี	3.875	0.907	3.942	0.944	3.934	1.071	3.725	1.300	0.679
4. ประกอบอาชีพอิสระได้ มีโอกาสสร้างฐานได้เร็ว	3.511	0.934	3.770	1.127	3.914	1.048	3.950	0.959	0.023*
5. ใช้เงินทุนไม่มากนัก ในการประกอบอาชีพ อิสระ	3.375	1.064	3.781	1.093	3.914	1.073	3.700	1.223	0.003*
6. สถานประกอบการภาค เอกชนจ้างผู้เรียนจบ สายวิชาชีพด้วยอัตรา เงินเดือนสูง	3.147	0.977	3.517	1.010	2.901	1.205	2.750	1.126	0.000*
7. มีประโยชน์ต่อชีวิต ประจำวันทำสิ่งของซ่อม แซมของใช้และลดราย จ่ายได้	4.011	0.976	3.747	1.047	3.835	1.141	3.275	1.219	0.005*
8. มีทุนน้อยอยากจะทำ ไปประกอบอาชีพหลัง จากเรียนสำเร็จ	3.670	1.090	3.839	1.044	3.611	1.271	2.950	1.319	0.001*
รวม	3.490	0.605	3.685	0.692	3.578	0.707	3.262	0.759	0.010*

* P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจทางการเงิน ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพ ระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกัน โดย ภาพรวมมีแรงจูงใจทางการเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และวิชาคหกรรมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.685 และ 3.578 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และศิลปหัตถกรรมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.490 และ 3.262 ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่านักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจทางการเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6 ข้อ ดังนี้

1. บิดามารดามีฐานะทางการเงินไม่ดี ไม่มีเงินทุนเรียนต่อ พบว่านักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาคหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.160 2.647 2.644 และ 2.225 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. ประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว พบว่านักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม วิชาคหกรรม วิชาพาณิชยกรรม และวิชาช่างอุตสาหกรรมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.950 3.914 3.770 และ 3.511 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า มีแรงจูงใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. ใช้เงินไม่มากนักในการประกอบอาชีพอิสระ พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม วิชาพาณิชยกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก มีค่า คะแนนเฉลี่ย 3.914 3.781 และ 3.700 ตามลำดับ ส่วนวิชาช่างอุตสาหกรรมมีแรงจูงใจระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.375 และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4. สถานประกอบการภาคเอกชนจ้างผู้เรียนจบสายวิชาชีพด้วยอัตราเงินเดือนสูง พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมมีแรงจูงใจ ในระดับมาก มีค่า คะแนนเฉลี่ย 3.517 ส่วนนักศึกษาประเภท วิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาคหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลางมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.147 2.901 และ 2.750 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5. มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ทำสิ่งของซ่อมแซมของใช้และลดรายจ่ายได้ พบว่า นักศึกษาประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม วิชาคหกรรม และวิชาพาณิชยกรรม มีแรงจูงใจระดับ

มาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.011 3.747 และ 3.835 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาประเภทวิชา ศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

6. มีทุนน้อยอยากจะทำออกไปประกอบอาชีพหลังจากเรียนสำเร็จ พบว่านักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม และวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.839 3.670 และ 3.611 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.950 และเมื่อเปรียบเทียบแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจทางด้านบุคคลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้มีดังนี้

1. ทราบว่าการเรียนในสายวิชาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังเรียนอยู่ได้ พบว่านักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม วิชาพาณิชยกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.875 3.724 3.681 และ 3.525 ตามลำดับ

2. ทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายวิชาชีพ สามารถหางานได้ง่ายรายได้ดี พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิชาคหกรรม วิชาอุตสาหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.942 3.934 3.875 และ 3.725 ตามลำดับ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe มีดังนี้

ตารางที่ 21

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่างเขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ
Scheffe ด้านการเงินในภาพรวม

ประเภทวิชา		วิชาศิลป หัตถกรรม	วิชาช่าง อุตสาหกรรม	วิชา คหกรรม	วิชา พาณิชยกรรม
	\bar{X}	3.262	3.490	3.578	3.685
วิชาศิลปหัตถกรรม	3.262	-	0.228	0.316	0.423*
วิชาช่างอุตสาหกรรม	3.490	-	-	0.088	0.195
วิชาคหกรรม	3.578	-	-	-	0.107
วิชาพาณิชยกรรม	3.685	-	-	-	-

* P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 22

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านการเงินในข้อ บิดามารดา มีฐานะทางด้านการเงินไม่ดี ไม่มีเงินทุนเรียนต่อ จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา		วิชาศิลป หัตถกรรม	วิชา คหกรรม	วิชาช่าง อุตสาหกรรม	วิชา พาณิชยกรรม
	\bar{X}	2.225	2.644	2.647	3.160
วิชาศิลปหัตถกรรม	2.225	-	0.419	0.422	0.935*
วิชาคหกรรม	2.644	-	-	0.000	0.516*
วิชาช่างอุตสาหกรรม	2.647	-	-	-	0.513
วิชาพาณิชยกรรม	3.160	-	-	-	-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม และนักศึกษาวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรมด้วย นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 23

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านการเงิน ในข้อ ประกอบ
อาชีพอิสระ ได้มีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา		วิชาช่าง อุตสาหกรรม	วิชา พาณิชยกรรม	วิชา คหกรรม	วิชาศิลป หัตถกรรม
	\bar{X}	3.511	3.770	3.914	3.950
วิชาช่างอุตสาหกรรม	3.511	-	0.258	0.403*	0.438
วิชาพาณิชยกรรม	3.770	-	-	0.144	0.179
วิชาคหกรรม	3.914	-	-	-	0.035
วิชาศิลปหัตถกรรม	3.950	-	-	-	-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชา
ช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาคหกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 24

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านการเงิน ในข้อ
ใช้เงินไม่มากนักในการประกอบอาชีพอิสระ
จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา		วิชาช่าง อุตสาหกรรม	วิชาศิลป หัตถกรรม	วิชา พาณิชยกรรม	วิชา คหกรรม
	\bar{X}	3.375	3.700	3.781	3.914
วิชาช่างอุตสาหกรรม	3.375	-	0.325	0.406	0.539*
วิชาศิลปหัตถกรรม	3.700	-	-	0.081	0.214
วิชาพาณิชยกรรม	3.781	-	-	-	0.132
วิชาคหกรรม	3.914	-	-	-	-

* $P < 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาคหกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 25

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Seheffe ด้านการเงินในข้อ
สถานประกอบการภาคเอกชนจ้างผู้เรียนจบสายวิชาชีพด้วย
อัตราเงินเดือนสูง จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา		วิชาศิลป หัตถกรรม	วิชา คหกรรม	วิชาช่าง อุตสาหกรรม	วิชา พาณิชยกรรม
	\bar{X}	2.750	2.901	3.147	3.517
วิชาศิลปหัตถกรรม	2.750	-	0.151	0.397	0.767*
วิชาคหกรรม	2.901	-	-	0.246	0.615*
วิชาช่างอุตสาหกรรม	3.147	-	-	-	3.369
วิชาพาณิชยกรรม	3.517	-	-	-	-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม และนักศึกษาวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 26

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านการเงิน ในข้อ
มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน สิ่งของซ่อมแซมของใช้ และลดรายจ่ายได้
จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา		วิชาศิลป หัตถกรรม	วิชา พาณิชยกรรม	วิชา คหกรรม	วิชาช่าง อุตสาหกรรม
	\bar{X}	3.275	3.747	3.835	4.011
วิชาศิลปหัตถกรรม	3.275	-	0.472	0.560*	0.734*
วิชาพาณิชยกรรม	3.747	-	-	0.088	0.264
วิชาคหกรรม	3.835	-	-	-	0.175
วิชาช่างอุตสาหกรรม	4.011	-	-	-	-

*P < 0.05

ตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาศิลป
หัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาคหกรรม และแตกต่างกับนักศึกษาวิชาช่าง
อุตสาหกรรมด้วย นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 27

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านการเงินในข้อ
มีทุนน้อยอยากจะทำออกไปประกอบอาชีพหลังจากเรียนสำเร็จ
จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา		วิชาศิลป หัตถกรรม	วิชา คหกรรม	วิชาช่าง อุตสาหกรรม	วิชา พาณิชยกรรม
	\bar{X}	2.950	3.611	3.675	3.839
วิชาศิลปหัตถกรรม	2.950	-	0.661*	0.725*	0.889*
วิชาคหกรรม	3.611	-	-	0.058	0.227
วิชาช่างอุตสาหกรรม	3.670	-	-	-	0.168
วิชาพาณิชยกรรม	3.839	-	-	-	-

* P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาเข้าที่ศึกษาวิชาศึกษาวิชาชีพพระยาศน์ ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาคหกรรม แตกต่างกับนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม และแตกต่างกับนักศึกษาพาณิชยกรรมด้วย นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 28

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยาศน์ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

แรงจูงใจทางด้าน ความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว	วิชาช่าง อุตสาหกรรม		วิชา พาณิชยกรรม		วิชา คหกรรม		วิชาศิลป หัตถกรรม		P
	N = 88		N = 87		N = 152		N = 40		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. วิชาชีพที่เลือกเหมาะกับ สติปัญญาและความ สามารถของข้าพเจ้า	4.034	0.876	3.988	0.842	3.894	0.914	3.475	0.876	0.007*
2. มีความถนัดและสนใจใน ประเภทวิชาที่เลือก	4.056	0.825	4.160	0.874	4.144	0.879	3.800	0.966	0.129
3. บุคลิกภาพและลักษณะ นิสัยของข้าพเจ้าเหมาะ ที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก	3.875	0.980	3.919	0.892	3.789	0.967	3.325	1.047	0.009*
4. วิชาชีพที่เปิดสอนมี ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	4.090	0.811	4.000	0.889	4.190	0.778	3.850	0.975	0.091
5. ต้องการเรียนวิชาชีพ เพราะไม่ต้องการเรียน วิชาสามัญ	3.000	1.231	3.287	1.302	2.927	1.266	2.325	1.141	0.001*
6. ต้องการเรียนเพื่อรับช่วง งานจากบิดามารดา	2.250	1.261	2.850	1.402	2.322	1.325	2.225	1.290	0.006*
7. ต้องการนำความรู้ไป ประกอบอาชีพอาชีพ	4.102	0.947	4.057	0.992	4.250	0.964	3.850	1.272	0.124
8. สถานภาพทางบ้านเหมาะ ที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก	3.500	1.093	3.56	1.188	3.368	1.227	2.825	1.393	0.010*
9. สุขภาพและร่างกาย เหมาะที่จะเรียนวิชาชีพ	3.920	0.937	3.931	1.032	3.730	1.035	3.525	1.260	0.111
รวม	3.647	0.506	3.751	0.703	3.624	0.619	3.244	0.706	0.000*

* P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษาโดยรวมภาพ มีแรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม และวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.751 3.647 และ 3.624 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.244 และเมื่อวิเคราะห์ เป็นรายคู่พบว่านักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจ ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 5 ข้อ ดังนี้

1. วิชาชีพที่เลือกเหมาะกับสติปัญญาและความสามารถของข้าพเจ้า พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาพาณิชยกรรม และวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.034 3.988 และ 3.984 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิชา ศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้าเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม และวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.919 3.875 และ 3.789 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.325 เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. ต้องการเรียนวิชาชีพเพราะไม่ต้องการเรียนวิชาสามัญ พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรมและวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.284 3.000 และ 2.927 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.325 และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4. ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานจากบิดามารดา พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.850 ส่วนนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.322 2.2500 และ 2.225 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5. สถานภาพทางบ้านเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก พบว่านักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย

3.563 และ 3.500 ส่วน นักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.368 และ 2.825 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ตั้งไว้มีดังนี้

1. มีความถนัดและสนใจในประเภทวิชาที่เลือก พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิชาคหกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.160 4.144 4.056 และ 3.800 ตามลำดับ
 2. วิชาชีพที่เปิดสอน มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาพาณิชยกรรม และ วิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.190 4.090 4.000 และ 3.850 ตามลำดับ
 3. ความต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพอิสระ พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาพาณิชยกรรม และ วิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.250 4.102 4.057 และ 3.850 ตามลำดับ
 4. สุขภาพและร่างกายเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก พบว่า นักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาคหกรรม และ วิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.931 3.920 3.730 และ 3.525 ตามลำดับ
- ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe มีดังนี้

ตารางที่ 29

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว ในภาพรวม จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา		วิชาศิลป หัตถกรรม	วิชา คหกรรม	วิชาช่าง อุตสาหกรรม	วิชา พาณิชยกรรม
	\bar{X}	3.244	3.624	3.647	3.751
วิชาศิลปหัตถกรรม	3.244	-	0.380*	0.403*	0.507*
วิชาคหกรรม	3.624	-	-	0.023	0.127
วิชาช่างอุตสาหกรรม	3.647	-	-	-	0.104
วิชาพาณิชยกรรม	3.751	-	-	-	-

* $P < 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาคหกรรม แตกต่างกับนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม และแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 30

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว ในข้อ วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของข้าพเจ้าจำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา		วิชาศิลป หัตถกรรม	วิชา คหกรรม	วิชา พาณิชยกรรม	วิชาช่าง อุตสาหกรรม
	\bar{X}	3.475	3.894	3.988	4.034
วิชาศิลปหัตถกรรม	3.475	-	0.419	0.513*	0.559*
วิชาคหกรรม	3.894	-	-	0.093	0.139
วิชาพาณิชยกรรม	3.988	-	-	-	0.045
วิชาช่างอุตสาหกรรม	4.034	-	-	-	-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม และแตกต่างกับนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 31

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านความถนัด ความสนใจ
และเหตุผลส่วนตัว ในข้อ บุคลิกภาพและลักษณะ ของข้าพเจ้าเหมาะ
ที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา		วิชาศิลป	วิชา	วิชาช่าง	วิชา
		หัตถกรรม	คหกรรม	อุตสาหกรรม	พาณิชยกรรม
	\bar{X}	3.325	3.789	3.875	3.919
วิชาศิลปหัตถกรรม	3.325	-	0.464	0.550*	0.594*
วิชาคหกรรม	3.789	-	-	0.085	0.130
วิชาช่างอุตสาหกรรม	3.875	-	-	-	0.044
วิชาพาณิชยกรรม	3.919	-	-	-	-

* P < 0.05

ตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชา
ศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม และแตกต่างกับนักศึกษา
วิชาพาณิชยกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 32

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านความถนัด ความสนใจ
และเหตุผลส่วนตัว ในข้อ ต้องการเรียนวิชาชีพเพราะไม่ต้องการเรียน
วิชาสามัญ จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา		วิชาศิลป	วิชา	วิชาช่าง	วิชา
		หัตถกรรม	คหกรรม	อุตสาหกรรม	พาณิชยกรรม
	\bar{X}	2.325	2.927	3.000	3.287
วิชาศิลปหัตถกรรม	2.325	-	0.602	0.675*	0.962*
วิชาคหกรรม	2.927	-	-	0.072	0.359
วิชาช่างอุตสาหกรรม	3.000	-	-	-	0.287
วิชาพาณิชยกรรม	3.287	-	-	-	-

* P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม และแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 33

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ในข้อ ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานจากบิดามารดา จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา	วิชาศิลปหัตถกรรม	วิชาช่างอุตสาหกรรม	วิชาคหกรรม	วิชาพาณิชยกรรม	
	\bar{X}	2.225	2.250	2.322	2.850
วิชาศิลปหัตถกรรม	2.225	-	0.025	0.097	0.625
วิชาช่างอุตสาหกรรม	2.250	-	-	0.072	0.600*
วิชาคหกรรม	2.322	-	-	-	0.518*
วิชาพาณิชยกรรม	2.850	-	-	-	-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม และนักศึกษาวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 34

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านความถนัด ความสนใจ
และเหตุผลส่วนตัว ในข้อ สถานภาพทางบ้านเหมาะที่จะเรียน
วิชาชีพที่เลือกจำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา	\bar{X}	วิชาศิลป	วิชา	วิชาช่าง	วิชา
		หัตถกรรม	คหกรรม	อุตสาหกรรม	พาณิชยกรรม
	\bar{X}	2.825	3.368	3.500	3.563
วิชาศิลปหัตถกรรม	2.825	-	0.543	0.675*	0.738*
วิชาคหกรรม	3.368	-	-	0.131	0.194
วิชาช่างอุตสาหกรรม	3.500	-	-	-	0.063
วิชาพาณิชยกรรม	3.563	-	-	-	-

* P < 0.05

ตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชา
ศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม และแตกต่างกับนักศึกษา
วิชาพาณิชยกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 35

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของ นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

แรงจูงใจทางด้าน เกียรติยศชื่อเสียง	วิชา อุตสาหกรรม		วิชา พาณิชยกรรม		วิชา คหกรรม		วิชาศิลป หัตถกรรม		P
	N = 88		N = 87		N = 152		N = 40		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ทราบว่าเรียนสำเร็จวิชา ชีพแล้วจะเป็นกำลัง สำคัญที่ประเทศกำลังมี ความต้องการสูง	3.602	0.941	3.666	1.096	3.125	1.208	3.000	1.281	0.000*
2. ต้องการประกอบอาชีพที่ อาชีพที่มีคนทำน้อย เพราะต้องอาศัยทักษะ และเทคนิคต่าง ๆ เฉพาะ ตัวแต่ละบุคคล	3.409	0.990	3.609	1.038	3.368	1.102	3.300	1.114	0.307
3. ต้องการประกอบอาชีพที่ เลือกเพราะเคยเห็นผู้ ประกอบอาชีพนี้มีความ เจริญรุ่งเรือง	3.795	0.936	3.574	1.085	3.671	1.084	3.375	1.078	0.178
4. ต้องการประกอบอาชีพที่ สังคมยอมรับและประเทศ ชาติกำลังต้องการ	3.659	0.992	3.781	1.004	3.427	1.160	3.325	1.268	0.042*
5. ต้องการประกอบอาชีพ อิสระโดยไม่ต้องขึ้นกับใคร	3.988	1.077	4.069	0.997	4.322	0.932	4.175	1.174	0.069
6. ต้องการยกระดับตำแหน่ง งานที่ทำอยู่	3.522	1.268	3.862	1.182	3.440	1.340	3.350	1.594	0.077
7. ต้องการเปลี่ยนงานใหม่ที่ จะทำให้ชีวิตดีกว่าเดิม	3.909	1.219	4.057	1.124	3.828	1.295	3.650	1.494	0.343
รวม	3.698	0.667	3.803	0.779	3.597	0.826	3.453	0.944	0.086

* P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง ที่มีต่อนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยาศัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา โดยภาพรวมมีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม และวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.803 3.698 และ 3.597 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิชาศิลปหัตถกรรมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.453 และไม่สามารถทำการทดสอบรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' ได้ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยาศัน ประเภทวิชาศึกษาต่างก็มีแรงจูงใจทางด้านเกียรติยศชื่อเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ข้อ ดังนี้

1. ทราบว่าเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศกำลังมีความต้องการ พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับ มากมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.666 และ 3.602 ส่วนนักศึกษาวิชาคหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.125 และ 3.000 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมยอมรับและประเทศชาติกำลังต้องการ พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.7816 และ 3.659 ส่วนนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.427 และ 3.325 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่จากการทดสอบทาง Scheffe' พบว่าไม่มีคู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจทางด้านเกียรติยศชื่อเสียง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้มีดังนี้

1. ต้องการประกอบอาชีพที่มีคนทำน้อย เพราะต้องอาศัยทักษะและเทคนิคต่าง ๆ เฉพาะตัวแต่ละบุคคล พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.609 ส่วนนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาคหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ใน 3.609 ระดับปานกลางมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.409 3.368 และ 3.300 ตามลำดับ

2. ต้องการประกอบอาชีพที่เลือกเพราะเคยเห็นผู้ประกอบอาชีพนี้ มีความเจริญรุ่งเรือง พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาคหกรรม และวิชาพาณิชยกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.795 3.671 และ 3.574 ส่วนนักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.375

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ต้องการประกอบอาชีพอิสระโดยไม่ต้องขึ้นกับใคร พบว่า นักศึกษาประเภทวิชา คหกรรม วิชาศิลปหัตถกรรม วิชาพาณิชยกรรม และวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ใน ระดับมากมีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.322 4.175 4.069 และ 3.988 ตามลำดับ

4. ต้องการยกตำแหน่งงานที่ทำอยู่ พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.862 และ 3.522 ส่วนนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มี ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.440 และ 3.350 ตามลำดับ

5. ต้องการเปลี่ยนงานใหม่ ที่จะทำให้ชีวิตดีกว่าเดิม พบว่า นักศึกษาประเภทวิชา พาณิชยกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาคหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ใน ระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.057 3.909 3.828 และ 3.650 ตามลำดับ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีของ Scheffe มีดังนี้

ตารางที่ 36

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ในข้อ ทราบว่าเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้ว จะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศ กำลังมีความต้องการ จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา		วิชาศิลป หัตถกรรม	วิชา คหกรรม	วิชา พาณิชยกรรม	วิชาช่าง อุตสาหกรรม
	\bar{X}	3.000	3.125	3.602	3.666
วิชาศิลปหัตถกรรม	3.000	-	0.125	0.602*	0.666
วิชาคหกรรม	3.125	-	-	0.477*	0.541*
วิชาพาณิชยกรรม	3.602	-	-	-	0.064
วิชาช่างอุตสาหกรรม	3.666	-	-	-	-

* P < 0.05

ตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาประเภท วิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม และนักศึกษาวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม และแตกต่างกับนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 37

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

แรงจูงใจทางด้าน อาคารสถานที่	วิชาช่าง อุตสาหกรรม		วิชา พาณิชยกรรม		วิชา คหกรรม		วิชาศิลป หัตถกรรม		P
	N = 88		N = 87		N = 152		N =	40	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ต้องการศึกษาเพราะ เพราะเป็นวิทยาลัย ใหญ่มีชื่อเสียง	3.113	1.226	3.321	1.136	3.256	1.299	2.850	0.975	0.175
2. ต้องการศึกษาเพราะ มีเครื่องมือที่ทันสมัย ครบครัน	3.625	0.950	3.712	1.010	3.611	1.048	3.550	1.108	0.835
3. ต้องการศึกษาเพราะ มีสถานที่เล่นกีฬาด้วย	2.590	1.180	3.160	1.247	2.585	1.344	2.675	1.248	0.005*
4. ต้องการศึกษาเพราะ เพราะไม่ต้องเดินทาง ไกลเสียค่าใช้จ่ายน้อย	3.500	1.144	3.701	1.111	3.973	0.976	3.475	1.260	0.003*
5. ต้องการศึกษา เพราะสถานภาพ แวดล้อมทั่วไป ดี สะอาด และอยู่ใกล้ ความเจริญ	3.875	0.980	4.000	0.927	4.059	0.943	4.025	1.097	0.559
6. ต้องการศึกษาเพราะ มีสาธารณูปโภค พร้อม	3.761	0.994	3.816	0.994	3.697	1.104	3.975	1.229	0.505
7. ต้องการศึกษา เพราะมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้ พร้อม	3.829	1.008	3.988	1.028	3.973	1.009	4.150	1.099	0.408
รวม	3.470	0.675	3.671	0.799	3.594	0.795	3.528	0.884	0.372

* P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีต่อนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกัน โดยภาพรวมมีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม วิชาคหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.671 3.594 และ 3.528 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.470 และไม่สามารถทำการทดสอบรายคู่ตามวิธีของ Scheffe ได้ เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาที่ เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจทางด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2 ข้อ ดังนี้

1. ต้องการศึกษเพราะมีสถานที่เล่นกีฬาด้วย พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิชาศิลปหัตถกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม และวิชาคหกรรมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.610 2.675 2.590 และ 2.585 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ต้องการศึกษเพราะไม่ต้องเดินทางไกลเสียค่าใช้จ่ายน้อย พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม วิชาพาณิชยกรรม และวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.9737 3.7011 และ 3.5000 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาระบบวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.4750 และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจทางด้านบุคคลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้มีดังนี้

1. การศึกษาเพราะเป็นวิทยาลัยใหญ่มีชื่อเสียง พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม วิชาพาณิชยกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.256 3.332 3.113 และ 2.850 ตามลำดับ

2. ต้องการศึกษเพราะมีเครื่องมือที่ทันสมัยครบครัน พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาคหกรรม และวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.712 3.625 3.611 และ 3.550 ตามลำดับ

3. ต้องการศึกษเพราะสถานภาพแวดล้อมทั่วไปดี สะอาด และอยู่ใกล้ความเจริญ พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม วิชาศิลปหัตถกรรม วิชาพาณิชยกรรม และวิชาช่าง

อุตสาหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.059 4.025 4.000 และ 3.875 ตามลำดับ

4. ต้องการศึกษามีสาทรูปโภคพร้อม พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาศิลป หัตถกรรม วิชาพาณิชยกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม และวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.975 3.816 3.761 และ 3.697 ตามลำดับ

ตารางที่ 38

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาสี่พระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่โดยวิธีการของ Scheffe ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ในข้อ ต้องการศึกษามีสถานที่เล่นกีฬาด้วย จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา	วิชา	วิชา	วิชาศิลป	วิชา	
		คหกรรม	หัตถกรรม	พาณิชยกรรม	
	\bar{X}	2.585	2.590	2.675	3.160
วิชาคหกรรม	2.585	-	0.005	0.089	0.575*
วิชาอุตสาหกรรม	2.590	-	-	0.084	0.570*
วิชาศิลปหัตถกรรม	2.675	-	-	-	0.485
วิชาพาณิชยกรรม	3.160	-	-	-	-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาสี่พระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษวิชาพาณิชยกรรม และนักศึกษวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษวิชาพาณิชยกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 39

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 รายคู่โดยวิธีการของ Scheffe ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
ความสะดวก ในข้อ ต้องการศึกษาเพราะไม่ต้องเดินทางไกล
เสียค่าใช้จ่ายน้อย จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา

ประเภทวิชา	X̄	วิชาศิลป	วิชา	วิชา	วิชา
		หัตถกรรม	อุตสาหกรรม	พาณิชยกรรม	คหกรรม
		3.475	3.500	3.701	3.973
วิชาศิลปหัตถกรรม	3.475	-	0.025	0.226	0.498
วิชาอุตสาหกรรม	3.500	-	-	0.201	0.473*
วิชาพาณิชยกรรม	3.701	-	-	-	0.272
วิชาคหกรรม	3.973	-	-	-	-

* P < 0.05

ตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ประเภทวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิชาช่าง
อุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาคหกรรม นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 40

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 ด้านบุคคล จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

แรงจูงใจทางด้านบุคคล	กาญจนบุรี		ราชบุรี		บรรหาร-แจ่มใส		P
	N = 145		N = 83		N = 139		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. บิดามารดาผู้แนะนำให้เรียน	3.151	1.569	2.590	1.569	2.884	1.615	0.035*
2. มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน	3.186	1.509	2.662	1.516	2.935	1.538	0.042*
3. เรียนตามที่ตามน้องและญาติ	2.248	1.244	2.024	1.189	2.438	1.357	0.063
4. เรียนตามเพื่อน ๆ ที่รักและ ชอบพอกัน	2.448	1.353	2.349	1.301	2.791	1.348	0.028*
5. ครูประจำชั้นแนะนำให้เรียน	2.586	1.431	2.156	1.401	2.683	1.494	0.027*
6. ครูแนะแนวแนะนำให้เรียน	2.717	1.388	2.156	1.152	2.899	1.480	0.000*
7. ผู้อุปการะทางด้านการเงิน แนะนำให้เรียน	2.986	1.598	2.518	1.517	3.244	1.468	0.003*
8. เรียนตามผู้ประสบความสำเร็จ ในการประกอบอาชีพนั้น ๆ	3.241	1.334	3.180	1.289	3.359	1.318	0.580
9. เรียนตามคนส่วนมากนิยม เรียนสายนี้	2.820	1.367	2.734	1.190	3.014	1.340	0.256
รวม	2.820	0.968	2.485	0.866	2.916	1.018	0.005*

* P < 0.05

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจด้านบุคคลที่มีต่อนักศึกษาที่เข้าศึกษา
วิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน
โดยภาพรวมมีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ
สมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส และนักศึกษา
วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.916 และ
2.820 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย มีค่า
คะแนนเฉลี่ย 2.485 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจทางด้านบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6 ข้อ ดังนี้

1. บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน พบว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.150 2.884 และ 2.590 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่ามีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน พบว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.186 2.935 และ 2.662 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่ามีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. เรียนตามเพื่อนที่รักและชอบพอกัน พบว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.791 ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรีและวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจระดับน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.448 และ 2.349 และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4. ครูประจำชั้นแนะนำให้เรียน นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใสและวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.683 และ 2.586 ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจในระดับน้อยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.156 และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5. ครูแนะแนวแนะนำให้เรียน นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใสและวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.899 และ 2.717 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.156 และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

6. ผู้อุปการะทางการเงินแนะนำให้เรียน นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.241 2.986 และ 2.518 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ส่วนข้อที่แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน มีดังนี้

1. เรียนตามพื้ตามน้องและญาติ พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.438 2.248 และ 2.024 ตามลำดับ

2. เรียนตามผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพนั้นๆ พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.359 3.241 และ 3.180 ตามลำดับ

3. เรียนตามคนส่วนมากนิยมเรียนสายนี้ พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.014 2.820 และ 2.734 ตามลำดับ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีของ Scheffe มีดังนี้

ตารางที่ 41

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านบุคคลในภาพรวม จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

วิทยาลัย		ราชบุรี	กาญจนบุรี	บรรหาร - แจ่มใส
สารพัดช่าง	\bar{X}	2.485	2.820	2.916
ราชบุรี	2.485	-	0.335*	0.431*
กาญจนบุรี	2.820	-	-	0.090
บรรหาร - แจ่มใส	2.916	-	-	-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และแตกต่างกับนักศึกษวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใสด้วย นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 42

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษา วิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านบุคคล ในข้อ บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

วิทยาลัย		ราชบุรี	บรรหาร - แจ่มใส	กาญจนบุรี
สารพัดช่าง	\bar{X}	2.590	2.884	3.151
ราชบุรี	2.590	-	0.294	0.561*
บรรหาร - แจ่มใส	2.884	-	-	0.266
กาญจนบุรี	3.151	-	-	-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 43

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านบุคคล ในข้อ มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

วิทยาลัย	กลุ่ม	ราชบุรี	บรรหาร - แจ่มใส	กาญจนบุรี
สารพัดช่าง	\bar{X}	2.662	2.935	3.186
ราชบุรี	2.662	-	0.272	0.523*
บรรหาร - แจ่มใส	2.935	-	-	0.250
กาญจนบุรี	3.186	-	-	-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 43 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ต่างกันมีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 44

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่โดยวิธีการของ Scheffe ด้านบุคคลในข้อ
ครูประจำชั้นแนะนำให้เรียน จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

วิทยาลัย สารพัดช่าง		ราชบุรี	กาญจนบุรี	บรรหาร - แจ่มใส
	\bar{X}	2.156	2.586	2.683
ราชบุรี	2.156	-	0.429	0.526*
กาญจนบุรี	2.586	-	-	0.097
บรรหาร - แจ่มใส	2.683	-	-	-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 44 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 45

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 รายคู่โดยวิธีการของ Scheffe ด้านบุคคลในข้อ
ครูแนะแนวแนะนำให้เรียน จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

วิทยาลัย สารพัดช่าง		ราชบุรี	กาญจนบุรี	บรรหาร - แจ่มใส
	\bar{X}	2.156	2.717	2.899
ราชบุรี	2.156	-	0.561*	0.743*
กาญจนบุรี	2.717	-	-	0.182
บรรหาร - แจ่มใส	2.899	-	-	-

* $P < 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 45 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบริหาร - แจ่มใส และนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบริหาร - แจ่มใส นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 46

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5 รายคู่โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านบุคคลในข้อผู้อุปการะทางด้านการเงินแนะนำให้เรียน จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

วิทยาลัย สารพัดช่าง		ราชบุรี	กาญจนบุรี	บริหาร - แจ่มใส
	\bar{X}	2.518	2.986	3.244
ราชบุรี	2.518	-	0.468	0.726*
กาญจนบุรี	2.986	-	-	0.258
บริหาร - แจ่มใส	3.244	-	-	-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 46 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบริหาร - แจ่มใส นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 47

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าเรียนวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 ด้านการเงิน จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

แรงจูงใจทางด้านการเงิน	กาญจนบุรี		ราชบุรี		บรรหาร - แจ่มใส		P
	N = 145		N = 83		N = 139		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. บิดามารดามีฐานะทางการเงินไม่ดีไม่มีเงินทุนเรียนต่อระดับอื่น	2.820	1.239	2.518	1.172	2.741	1.309	0.210
2. ทราบว่าการเรียนในสายวิชาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังเรียนอยู่ได้	3.869	1.125	3.421	1.127	3.834	1.152	0.010*
3. ทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายวิชาสามารถหางานได้ง่ายรายได้ดี	4.089	0.896	3.674	1.001	3.834	1.145	0.008*
4. ประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว	4.110	0.913	3.313	0.999	3.733	1.080	0.000*
5. ใช้เงินทุนไม่มากนักในการประกอบอาชีพอิสระ	3.896	1.011	3.602	1.103	3.633	1.192	0.065
6. สถานประกอบการภาค เอกชนจ้างผู้เรียนจบสายวิชาชีพด้วยอัตราเงินเดือนสูง	3.144	1.154	3.048	1.046	3.057	1.153	0.752
7. มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันทำสิ่งของซ่อมแซมของใช้และลดรายจ่ายได้	3.986	1.047	3.602	1.136	3.712	1.124	0.021*
8. มีทุนน้อยจึงอยากไปประกอบอาชีพหลังจากการเรียนสำเร็จ	3.606	1.203	3.590	1.189	3.618	1.224	0.985
รวม	3.690	0.668	3.346	0.688	3.520	0.695	0.001*

* $P < 0.05$

ตารางที่ 47 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจด้านการเงินของนักศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน โดยภาพรวมมีแรงจูงใจทางด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส และนักศึกษาวิทยาลัยเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.690 และ 3.520 ส่วน นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.346 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น จำแนกตามวิทยาลัย ที่ศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจทางด้านการเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4 ข้อ ดังนี้

1. ทราบว่าการเรียนสายวิชาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังเรียนอยู่ได้ พบว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.869 และ 3.834 ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.421 เมื่อเปรียบเทียบแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. ทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายวิชาชีพสามารถหางานได้ง่าย รายได้ดี พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.089 3.834 และ 3.674 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่ามีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. ประกอบอาชีพอิสระได้ มีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว พบว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.110 และ 3.733 ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.313 และเมื่อเปรียบเทียบแล้ว พบว่ามีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4. มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ทำสิ่งของซ่อมแซมของใช้และลดรายจ่ายได้ พบว่าวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส และวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.986 3.712 และ 3.602 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจทางด้านการเงิน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน มีดังนี้

1. บิตามารดามีฐานะทางการเงินไม่ดีไม่มีเงินทุนเรียนต่อระดับอื่น พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.820 2.741 และ 2.518 ตามลำดับ

2. ใช้เงินทุนไม่มากนัก ในการประกอบอาชีพอิสระ พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.896 3.633 และ 3.602 ตามลำดับ

3. สถานประกอบการภาคเอกชน จ้างผู้เรียนจบสายวิชาชีพด้วยอัตราเงินเดือนสูง พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.144 3.057 และ 3.048 ตามลำดับ

4. มีทุนน้อยจึงอยากไปประกอบอาชีพหลังจากเรียนสำเร็จ พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.618 3.606 และ 3.590 ตามลำดับ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของ Scheffe มีดังนี้

ตารางที่ 48

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5 รายคู่โดยวิธีการของ Scheffe ด้านการเงินในภาพรวม จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

วิทยาลัย สารพัดช่าง		ราชบุรี	กาญจนบุรี	บรรหาร - แจ่มใส
	\bar{X}	3.346	3.520	3.690
ราชบุรี	3.346	-	0.174*	0.344
กาญจนบุรี	3.520	-	-	0.170
บรรหาร - แจ่มใส	3.690	-	-	-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 48 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 49

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5 รายคู่โดยวิธีการของ Scheffe ด้านการเงินในข้อ ทราบว่าเรียนในสายวิชาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่เรียนอยู่ได้ จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

วิทยาลัย		ราชบุรี	บรรหาร - แจ่มใส	กาญจนบุรี
สารพัดช่าง	\bar{X}	3.421	3.834	3.869
ราชบุรี	3.421	-	0.412*	0.447*
บรรหาร - แจ่มใส	3.834	-	-	0.034
กาญจนบุรี	3.869	-	-	-

* P < 0.05

จากตารางที่ 49 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส และแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรีด้วย นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 50

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5 รายคู่โดยวิธีการของ Scheffe ด้านการเงินในข้อทราบว่ามีโอกาสสำเร็จการศึกษาจากสายวิชาชีพสามารถหางานได้รายได้ดี จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

วิทยาลัย		ราชบุรี	บรรหาร - แจ่มใส	กาญจนบุรี
สารพัดช่าง	\bar{X}	3.674	3.834	4.089
ราชบุรี	3.674	-	0.159	0.415*
บรรหาร - แจ่มใส	3.834	-	-	0.255
กาญจนบุรี	4.089	-	-	-

* P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 50 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 51

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5 รายคู่โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านการเงินในข้อ
การประกอบอาชีพอิสระมีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว
จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

วิทยาลัย		ราชบุรี	บริหาร - แจ่มใส	กาญจนบุรี
สารพัดช่าง	\bar{X}	3.313	3.733	4.110
ราชบุรี	3.313	-	0.420*	0.797*
บริหาร - แจ่มใส	3.733	-	-	0.376*
กาญจนบุรี	4.110	-	-	-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 51 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ต่างกันมีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบริหาร - แจ่มใส แตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบริหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 52

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 รายคู่โดยวิธีการของ Scheffe ด้านการเงินในข้อ มีประโยชน์
ต่อชีวิตประจำวันสิ่งของซ่อมแซมของใช้และลดรายได้

จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

วิทยาลัย สารพัดช่าง		ราชบุรี	บรรหาร -แจ่มใส	กาญจนบุรี
	\bar{X}	3.602	3.712	3.986
ราชบุรี	3.602	-	0.109	0.383*
บรรหาร - แจ่มใส	3.712	-	-	0.274
กาญจนบุรี	3.986	-	-	-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 52 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสันในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่าง
ราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 53

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าเรียนวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว
จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

แรงจูงใจทางการเงิน ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว	กาญจนบุรี		ราชบุรี		บรรหาร-แจ่มใส		P
	N = 145		N = 83		N = 139		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. วิชาชีพที่เลือกเหมาะกับ สติปัญญาและความ สามารถของข้าพเจ้า	3.924	0.882	3.819	0.899	3.935	0.910	0.612
2. มีความถนัดและสนใจใน ประเภทวิชาชีพที่เลือก	4.165	0.897	4.072	0.823	4.021	0.888	0.378
3. บุคลิกภาพและลักษณะ นิสัยของข้าพเจ้าเหมาะที่ จะเรียน วิชาชีพที่เลือก	3.779	0.946	3.734	0.988	3.834	0.997	0.751
4. วิชาที่เปิดสอนมี ประโยชน์ต่อชีวิต ประจำวัน	4.144	0.807	4.048	0.868	4.043	0.858	0.539
5. ต้องการเรียนวิชาชีพ เพราะไม่ต้องการเรียน วิชาสามัญ	2.944	1.284	2.759	1.357	3.107	1.208	0.139
6. ต้องการเรียนเพื่อรับช่วง งานจากบิดามารดา	2.475	1.359	2.024	1.278	2.597	1.322	0.006 *
7. ต้องการนำความรู้ไป ประกอบอาชีพอิสระ	4.200	1.004	4.108	1.000	4.057	1.019	0.486
8. สถานภาพทางบ้านที่จะ เรียนวิชาชีพที่เลือก	3.482	1.236	3.373	1.246	3.295	1.188	0.429
9. สุขภาพและร่างกาย เหมาะสมที่จะเรียน วิชาชีพที่เลือก	3.882	1.070	3.650	0.916	3.805	1.082	0.270
รวม	3.666	0.643	3.510	0.630	3.633	0.636	0.193

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 53 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ของนักศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำแนกตามวิทยาลัยที่ ศึกษาต่างกัน โดยภาพรวมมีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่ สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี นักศึกษาวิทยาลัย สารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส และนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.666 3.633 และ 3.510 ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกันอย่างมีแรงจูงใจทาง ด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 ข้อ ดังนี้

1. ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานจากบิดา พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่าง กาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่า คะแนนเฉลี่ย 2.597 และ 3.834 ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจอยู่ใน ระดับน้อยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.475 และ 2.021 เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า มีแรงจูงใจแตก ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจทางด้าน ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน มีดังนี้

1. วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของข้าพเจ้า นักศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรีและวิทยาลัยสารพัดช่าง ราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.935 3.924 และ 3.819 ตามลำดับ

2. มีความถนัด และสนใจในประเภทวิชาชีพที่เลือก นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่าง กาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจอยู่ ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.165 4.072 และ 4.021 ตามลำดับ

3. บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้าเหมาะที่จะเรียน วิชาชีพที่เลือก พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัย สารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.834 3.779 และ 3.734 ตาม ลำดับ

4. วิชาชีพที่เปิดสอนมีประโยชน์ ต่อชีวิตประจำวัน พบว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัด ช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.144 4.018 และ 4.043 ตามลำดับ

5. ต้องการเรียนวิชาชีพเพราะไม่ต้องการเรียนวิชาสามัญ พบว่า นักศึกษาวิทยาลัย สารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มี แรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.107 2.944 และ 2.759 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพอิสระ พบว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.200 4.108 และ 4.057 ตามลำดับ

7. สถานภาพทางบ้านพร้อมที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.482 3.373 และ 3.295 ตามลำดับ

8. สุขภาพและร่างกายเหมาะสมที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก พบว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.882 3.805 และ 3.650 ตามลำดับ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีของ Scheffe มีดังนี้

ตารางที่ 54

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5 รายคู่โดยวิธีการของ Scheffe ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ในข้อ ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานต่อ จากบิดามารดา จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

วิทยาลัย สารพัดช่าง		ราชบุรี	กาญจนบุรี	บรรหาร - แจ่มใส
	X	2.024	2.475	2.597
ราชบุรี	2.024	-	0.451*	0.573*
กาญจนบุรี	2.475	-	-	0.121
บรรหาร - แจ่มใส	2.597	-	-	-

* P < 0.05

จากตารางที่ 54 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 55

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

แรงจูงใจทางด้านเกียรติยศชื่อเสียง	กาญจนบุรี		ราชบุรี		บรรหาร - แจ่มใส		P
	N=145		N= 83		N= 139		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ทราบว่าเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศกำลังมีความต้องการสูง	3.551	1.123	3.048	1.178	3.330	1.150	0.006 *
2. ต้องการประกอบอาชีพที่มีคนทำน้อยเพราะต้องอาศัยทักษะ และเทคนิคต่าง ๆ เฉพาะตัวแต่ละคน	3.412	1.146	3.385	1.068	3.467	0.972	0.839
3. ต้องการประกอบอาชีพที่เลือก เพราะเคยเห็นผู้ประกอบการที่มีความเจริญรุ่งเรือง	3.675	0.985	3.518	1.162	3.690	1.055	0.452
4. ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมยอมรับและประเทศชาติกำลังต้องการ	3.689	1.133	3.481	1.162	3.460	1.037	0.172
5. ต้องการประกอบอาชีพอิสระโดยไม่ต้องขึ้นกับใคร	4.206	1.033	4.012	1.053	4.215	0.976	0.291
6. ต้องการยกระดับตำแหน่งงานที่ทำอยู่	3.751	1.351	3.313	1.136	3.482	1.379	0.040
7. ต้องการเปลี่ยนงานใหม่ที่จะทำให้ชีวิตดีกว่าเดิม	3.193	1.210	3.662	1.318	3.899	1.275	* 0.161
รวม	3.754	0.758	3.488	0.845	3.649	0.798	0.052

* $P < 0.05$

ตารางที่ 55 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง ที่มีต่อนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน โดยภาพรวมมีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.754 และ 3.649 ตามลำดับ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.488 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจทางด้านเกียรติยศชื่อเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2 ข้อ ดังนี้

1. ทราบว่าเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศกำลังมีความต้องการ พบว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.551 ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.330 และ 3.048 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่ามีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. ต้องการยกระดับตำแหน่งงานที่ทำอยู่ พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.751 ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.482 และ 3.313 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่ามีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่จากการทดสอบ โดยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่มีคู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจทางด้านเกียรติยศชื่อเสียง ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานมีดังนี้

1. ต้องการประกอบอาชีพที่มีคนทำน้อย เพราะต้องอาศัยทักษะและเทคนิคต่าง ๆ เฉพาะตัวแต่ละบุคคล พบว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.412 3.467 และ 3.385 ตามลำดับ

2. ต้องการประกอบอาชีพที่เลือกเพราะเคยเห็นผู้ประกอบอาชีพนี้มีความเจริญรุ่งเรือง พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.690 3.675 และ 3.581 ตามลำดับ

3. ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมยอมรับและประเทศชาติกำลังต้องการ พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.689 ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.481 และ 3.460 ตามลำดับ

4. ต้องการประกอบอาชีพอิสระโดยไม่ต้องขึ้นกับใคร พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.215 4.206 และ 4.012 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ต้องการประกอบอาชีพอิสระโดยไม่ต้องขึ้นกับใคร พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.215 4.206 และ 4.012 ตามลำดับ

5. ต้องการเปลี่ยนงานใหม่ที่จะทำให้ชีวิตดีกว่าเดิม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.899 และ 3.662 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.193

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีของ Scheffe' มีดังนี้

ตารางที่ 56

เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5 รายคู่โดยวิธีการของ Scheffe' ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ในข้อ
ทราบว่าจะเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศชาติ
กำลังมีความต้องการสูง จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

วิทยาลัย สารพัดช่าง		ราชบุรี	บรรหาร - แจ่มใส	กาญจนบุรี
	\bar{X}	3.048	3.330	3.551
ราชบุรี	3.048	-	0.282	0.503*
บรรหาร - แจ่มใส	3.330	-	-	0.220
กาญจนบุรี	3.551	-	-	-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 56 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 57

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 ด้าน อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา

แรงจูงใจทางด้าน อาคารสถานที่	กาญจนบุรี		ราชบุรี		บรรหาร - แจ่มใส		P
	N = 145		N = 83		N = 139		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ต้องการศึกษาเพราะเป็น วิทยาลัยใหญ่ มีชื่อเสียง	3.124	1.241	3.216	1.189	3.251	1.210	0.664
2. ต้องการศึกษาเพราะมี เครื่องมือที่ทันสมัย ครบครัน	3.634	1.072	3.506	1.004	3.705	0.974	0.373
3. ต้องการศึกษาเพราะมี สถานที่เล่นกีฬาด้วย	2.786	1.259	2.518	1.213	2.805	1.361	0.224
4. ต้องการศึกษาเพราะไม่ ต้องเดินทางไกลเสียค่า ใช้จ่ายน้อย	3.765	1.118	3.662	1.118	3.762	1.074	0.761
5. ต้องการศึกษาเพราะ สถานภาพแวดล้อมทั่วไปดี สะอาดและอยู่ใกล้ ความเจริญ	4.013	0.999	3.843	0.956	4.071	0.929	0.225
6. ต้องการศึกษาเพราะมี สาธารณูปโภคพร้อม	3.800	1.127	3.698	0.946	3.784	1.075	0.776
7. ต้องการศึกษาเพราะมีสิ่ง อำนวยความสะดวกให้ พร้อม	3.931	1.077	3.819	0.938	4.079	1.007	0.168
รวม	3.579	0.810	3.466	0.731	3.637	0.773	0.287

* P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 57 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีต่อนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน โดยภาพรวมมีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบริหาร - แจ่มใส และนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.637 และ 3.579 ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ มีดังนี้

1. ต้องการศึกษเพราะเป็นวิทยาลัยใหญ่ มีชื่อเสียง พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบริหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.251 3.216 และ 3.124 ตามลำดับ
2. ต้องการศึกษเพราะมีเครื่องมือที่ทันสมัยครบครัน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบริหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.705 3.634 และ 3.506 ตามลำดับ
3. ต้องการศึกษเพราะมีสถานที่เล่นกีฬาด้วย พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบริหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรีและวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.805 2.786 และ 2.518 ตามลำดับ
4. การศึกษาเพราะไม่ต้องเดินทางไกล เสียค่าใช้จ่ายน้อย พบว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างบริหาร - แจ่มใส และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.765 3.762 และ 3.662 ตามลำดับ
5. ต้องการศึกษเพราะสถานภาพแวดล้อมทั่วไป ดี สะอาด และอยู่ใกล้ความเจริญ พบว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบริหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.071 4.013 และ 3.843 ตามลำดับ
6. ต้องการศึกษเพราะมีสาธารณูปโภคพร้อม พบว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างบริหาร - แจ่มใส และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.800 3.784 และ 3.698 ตามลำดับ
7. ต้องการศึกษเพราะมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้พร้อม พบว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบริหาร - แจ่มใส วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.079 3.931 และ 3.819 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 58

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 ด้านบุคคล จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ด้านบุคคล	มีงานทำ		ไม่มีงานทำ		P
	N = 176		N = 191		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน	2.596	1.579	3.225	1.558	0.000*
2. มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน	2.608	1.481	3.308	1.502	0.000*
3. เรียนตามที่ตามน้องและญาติ	2.272	1.354	2.267	1.216	0.966
4. เรียนตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพอกัน	2.579	1.387	2.534	1.317	0.747
5. ครูประจำชั้นแนะนำให้เรียน	2.511	1.511	2.539	1.413	0.855
6. ครูแนะแนวแนะนำให้เรียน	2.556	1.441	2.753	1.360	0.178
7. ผู้ประกอบการด้านการเงินแนะนำให้เรียน	2.710	1.489	3.225	1.571	0.001*
8. เรียนตามผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพนั้น ๆ	3.340	1.401	3.209	1.234	0.340
9. เรียนตามคนส่วนมากที่นิยมเรียนสายนี้	3.068	1.432	2.696	1.184	0.006*
รวม	2.693	0.986	2.862	0.965	0.099

* P < 0.05

ตารางที่ 58 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านบุคคล จำแนกตามสถานภาพการทำงานและไม่มีงานทำ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.862 และ 2.693 ตามลำดับ โดยนักศึกษาที่ไม่มีงานทำและมีงานทำ มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4 ข้อ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน พบว่า นักศึกษาที่ไม่มีงานทำและมีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.225 และ 2.596 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน พบว่า นักศึกษาที่ไม่มีงานทำ และมีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.308 และ 2.608 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. ผู้อุปการะทางด้านการเงินแนะนำให้เรียน พบว่า นักศึกษาที่ไม่มีงานทำและมีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.225 และ 2.710 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4. เรียนตามคนส่วนมากที่นิยมเรียนสายนี้ พบว่า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.068 และ 2.696 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ส่วนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ มีดังนี้

1. เรียนตามพี่ตามน้องและญาติ พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.272 และ 2.267 ตามลำดับ

2. เรียนตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพอกัน พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.579 และ 2.534 ตามลำดับ

3. ครูประจำชั้นแนะนำให้เรียน พบว่า นักศึกษาที่ไม่มีงานทำและนักศึกษาที่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.539 และ 2.511 ตามลำดับ

4. ครูแนะแนวแนะนำให้เรียน พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.753 และ 2.556 ตามลำดับ

5. เรียนตามผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพนั้น ๆ พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำ และนักศึกษาที่ไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.340 และ 3.209 ตามลำดับ

ตารางที่ 59

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 ด้านการเงิน จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ด้านการเงิน	มีงานทำ		ไม่มีงานทำ		P
	N = 176		N = 191		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. บิดามารดามีฐานะทางการเงินไม่ดี ไม่มีเงินทุนเรียนต่อระดับอื่น	2.983	1.358	2.481	1.099	0.000*
2. ทราบว่าการเรียน ในสายวิชาชีพมี โอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่ กำลังเรียนอยู่ได้	3.801	1.209	3.712	1.088	0.458
3. ทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสาย วิชาชีพสามารถหางานได้ง่ายรายได้ ดี	3.926	0.974	3.874	1.083	0.631
4. ประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสสร้าง ฐานะได้เร็ว	3.886	0.918	3.696	1.138	0.080
5. ใช้เงินทุนไม่มากนักในการประกอบ อาชีพอิสระ	3.789	1.072	3.675	1.142	0.324
6. สถานประกอบการภาคเอกชนจ้างผู้ เรียนจบสายวิชาชีพ ด้วยอัตราเงิน เดือนสูง	3.102	1.228	3.078	1.036	0.840
7. มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันทำ สิ่งของซ่อมแซมของใช้และ ลดรายจ่ายได้	3.965	1.155	3.638	1.036	0.004*
8. มีทุนน้อยจึงอยากจะออกไปประกอบ อาชีพหลังจากเรียนสำเร็จ	3.755	1.220	3.471	1.177	0.023*
รวม	3.651	0.696	3.453	0.680	0.006*

* P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 59 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5 ด้านการเงิน จำแนกตามสถานภาพการมีงานทำและไม่มีงานทำ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาที่มีงานทำมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.651 ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.453 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า สถานภาพการทำงานต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 ข้อ ดังนี้

1. บิดามารดามีฐานะทางการเงินไม่ดี ไม่มีเงินทุนเรียนต่อระดับอื่น พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.983 ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.481 เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ทำสิ่งของซ่อมแซมของใช้ และลดรายจ่ายได้ พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำ และไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.965 และ 3.638 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่ามีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. มีทุนน้อยจึงอยากจะไปประกอบอาชีพ หลังจากเรียนสำเร็จ พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.755 ส่วนนักศึกษาที่ยังไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.471 และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่ามีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน มีดังนี้

1. ทราบว่าเรียนในสายวิชาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังเรียนอยู่ได้ พบว่านักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.801 และ 3.712 ตามลำดับ

2. ทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษา จากสายวิชาชีพสามารถหางานได้ง่าย รายได้ดีพบว่านักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.926 และ 3.874 ตามลำดับ

3. ประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว พบว่า นักศึกษาที่ไม่มีงานทำและไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.886 และ 3.696 ตามลำดับ

4. ใช้เงินทุนไม่มากนักในการประกอบอาชีพอิสระ พบว่านักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.789 และ 3.675 ตามลำดับ

5. สถานประกอบการภาคเอกชนจ้างผู้เรียนจบสายวิชาชีพด้วยอัตราเงินเดือนสูง พบว่านักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีการทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.102 และ 3.078 ตามลำดับ
- 6.

ตารางที่ 60

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว
จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว	มีงานทำ		ไม่มีงานทำ		P
	N = 176		N = 191		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. วิชาชีพที่เลือกเหมาะกับสติปัญญาและ ความสามารถของข้าพเจ้า	4.102	0.901	3.722	0.853	0.000*
2. มีความถนัดและสนใจในประเภทวิชาชีพ ที่เลือก	4.250	0.831	3.942	0.895	0.000*
3. บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้า เหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก	3.954	1.024	3.638	0.900	0.001*
4. วิชาที่เปิดสอนมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำ วัน	4.164	0.862	4.010	0.814	0.078
5. ต้องการเรียนวิชาชีพเพราะไม่ต้องการ เรียนวิชาสามัญ	3.142	1.405	2.801	1.124	0.010*
6. ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานจากบิดา มารดา	2.539	1.480	2.308	1.193	0.099
7. ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพอิสระ	4.187	0.928	4.068	1.076	0.257
8. สถานภาพทางบ้านเหมาะที่จะเรียน วิชาชีพที่เลือก	3.602	1.195	3.188	1.212	0.001*
9. สุขภาพและร่างกายเหมาะที่จะเรียน วิชาชีพที่เลือก	3.903	1.062	3.706	1.019	0.071
รวม	3.760	0.654	3.487	0.596	0.000*

* $P < 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 60 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามสถานภาพการมีงานทำและไม่มีการมีงานทำ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาที่มีงานทำมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.760 ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีการมีงานทำมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.487 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่าสถานภาพการทำงานต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5 ข้อ ดังนี้

1. มีความถนัดและสนใจในประเภทวิชาที่เลือก พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำไม่มีการมีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.250 และ 3.942 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. วิชาที่เลือกเหมาะกับสติปัญญาและความสามารถของข้าพเจ้า พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีการมีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.102 และ 3.722 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้าเหมาะที่จะเรียนวิชาที่เลือก พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีการมีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.954 และ 3.638 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4. ต้องการเรียนวิชาชีพเพราะไม่ต้องการเรียนวิชาสามัญ พบว่านักศึกษามีงานทำและไม่มีการมีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.142 และ 2.801 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5. สถานภาพทางบ้านเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก พบว่านักศึกษามีงานทำแล้วมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.602 ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีการมีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.188 เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน มีดังนี้

1. วิชาที่เปิดสอน มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน พบว่านักศึกษามีงานทำและไม่มีการมีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.164 และ 4.010 ตามลำดับ

2. ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานจากบิดามารดา พบว่านักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.539 ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีงานทำมีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.308

3. ต้องการทำความรู้ไปประกอบอาชีพอิสระ พบว่านักศึกษาที่มีงานทำ และนักศึกษาที่ไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากมีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.187 และ 4.068 ตามลำดับ

4. สุขภาพและร่างกายเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก พบว่านักศึกษาที่มีงานทำแล้ว และไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.903 และ 3.706 ตามลำดับ

ตารางที่ 61

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ด้าน เกียรติยศชื่อเสียง	มีงานทำ		ไม่มีงานทำ		P
	N = 176		N = 191		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ทราบว่าเมื่อเรียนสำเร็จ วิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศกำลังมีความต้องการสูง	3.380	1.236	3.329	1.086	0.675
2. ต้องการประกอบอาชีพที่มีคนทำน้อยเพราะต้องอาศัยทักษะและเทคนิคต่าง ๆ เฉพาะตัวแต่ละบุคคล	3.522	1.074	3.340	1.048	0.100
3. ต้องการประกอบอาชีพที่เลือกเพราะเคยเห็นผู้ประกอบอาชีพนี้มีความเจริญรุ่งเรือง	3.755	1.065	3.544	1.034	0.054
4. ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมยอมรับและประเทศชาติกำลังต้องการ	3.659	1.078	3.460	1.127	0.086
5. ต้องการประกอบอาชีพอิสระโดยไม่ต้องขึ้นกับใคร	4.284	0.931	4.057	1.081	0.032*
6. ต้องการยกระดับตำแหน่งงานที่ทำอยู่	3.534	1.326	3.565	1.327	0.821
7. ต้องการเปลี่ยนงานใหม่ที่จะทำให้ชีวิตดีกว่าเดิม	3.971	1.187	3.801	1.326	0.196
รวม	3.729	0.778	3.585	0.811	0.084

* P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 61 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพการมีงานทำและไม่มีงานทำ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีงานทำมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.729 และ 3.585 ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า ไม่มีข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีดังนี้

1. ทราบว่าเมื่อเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศกำลังมีความต้องการสูง พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.380 และ 3.329 ตามลำดับ
2. ต้องการประกอบอาชีพที่มีคนทำน้อย เพราะต้องอาศัยทักษะและเทคนิคต่าง ๆ เฉพาะตัวแต่ละบุคคล พบว่า นักศึกษาที่ไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.522 ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีงานทำมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.340 ตามลำดับ
3. ต้องการประกอบอาชีพที่เลือกเพราะเคยเห็นผู้ประกอบการอาชีพมีความเจริญรุ่งเรือง พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำ และไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.755 และ 3.544 ตามลำดับ
4. ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมยอมรับและประเทศชาติกำลังต้องการ พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.659 ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.460 ตามลำดับ
5. ต้องการประกอบอาชีพอิสระโดยไม่ต้องขึ้นกับใคร พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.284 และ 4.057 ตามลำดับ
6. ต้องการยกระดับตำแหน่งงานที่ทำอยู่ พบว่า นักศึกษาที่ไม่มีงานทำและมีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.565 และ 3.534 ตามลำดับ
7. ต้องการเปลี่ยนงานใหม่ที่จะทำให้ชีวิตดีกว่าเดิม พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.971 และ 3.801 ตามลำดับ

ตารางที่ 62

เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง
เขตการศึกษา 5 ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	มีงานทำ		ไม่มีงานทำ		P
	N = 176		N = 191		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ต้องการศึกษาเพราะเป็นวิทยาลัยใหญ่ มีชื่อเสียง	3.255	1.325	3.136	1.106	0.347
2. ต้องการศึกษามีเครื่องมือที่ทันสมัยครบครัน	3.693	1.045	3.575	0.996	0.272
3. ต้องการศึกษามีสถานที่เล่นกีฬาด้วย	2.676	1.353	2.785	1.231	0.418
4. ต้องการศึกษาเพราะไม่ต้องเดินทางไกลเสียค่าใช้จ่ายน้อย	3.926	1.121	3.570	1.053	0.001*
5. ต้องการศึกษาเพราะสภาพแวดล้อมทั่วไปดี สะอาด และอยู่ใกล้ความเจริญรุ่งเรือง	4.017	0.928	3.979	0.999	0.707
6. ต้องการศึกษามีสาธารณูปโภคพร้อม	3.738	1.079	3.801	1.057	0.576
7. ต้องการศึกษามีสิ่งอำนวยความสะดวก	3.920	0.993	4.000	1.051	0.457
รวม	3.603	0.785	3.549	0.775	0.507

* P < 0.05

ตารางที่ 62 แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามสถานภาพการทำงานพบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษามีงานทำและไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.603 และ 3.575 ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียง 1 ข้อ ดังนี้

1. ต้องการศึกษาก่อนเพราะไม่ต้องเดินทางไกล เสียค่าใช้จ่ายน้อย พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.926 และ 3.570 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีดังนี้

1. ต้องการศึกษาก่อนเพราะเป็นวิทยาลัยใหญ่มีชื่อเสียง พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีการศึกษา มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.255 และ 3.136 ตามลำดับ

2. การศึกษาก่อนเพราะมีเครื่องมือที่ทันสมัยครบครัน พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีการศึกษา มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.693 และ 3.575 ตามลำดับ

3. ต้องการศึกษาก่อนเพราะมีสถานที่เล่นกีฬาด้วย พบว่า นักศึกษาที่ไม่มีการศึกษา และมีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.785 และ 2.676 ตามลำดับ

4. ต้องการศึกษาก่อนเพราะสภาพแวดล้อมทั่วไปดี สะอาดและอยู่ใกล้ความเจริญรุ่งเรือง พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีการศึกษา มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.017 และ 3.979 ตามลำดับ

5. ต้องการศึกษาก่อนเพราะมีสาธารณูปโภคพร้อม พบว่า นักศึกษาที่ไม่มีการศึกษาและมีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.801 และ 3.738 ตามลำดับ

6. ต้องการศึกษาก่อนเพราะมีสาธารณูปโภคพร้อม พบว่า นักศึกษาที่ไม่มีการศึกษาและมีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.000 และ 3.920 ตามลำดับ

ตารางที่ 63

สรุปผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น
ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5

แรงจูงใจ	ประเภทวิชาที่ศึกษา		วิทยาลัยที่ศึกษา		สถานภาพการทำงาน	
	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
1. ด้านบุคคล	/		/			/
2. ด้านการเงิน	/		/		/	
3. ด้านความถนัด ความสนใจและ เหตุผลส่วนตัว	/		/		/	
4. ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง		/		/		/
5. ด้านอาคาร สถานที่และสิ่ง อำนวยความสะดวก สะดวก		/		/		/

ตารางที่ 57 แสดงให้เห็นผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ตามตัวแปรต้น และตัวแปรตาม ในภาพรวม พบว่าประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน ในด้านบุคคล ด้านการเงิน และด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ส่วนด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่แตกต่างกัน

ด้านวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ส่วนด้านที่มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน ได้แก่ ด้านความถนัดความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสถานภาพการทำงานต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านการเงิน และด้านความถนัดความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ส่วนด้านที่ไม่แตกต่างกัน ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ สมมุติฐานการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ในการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ตามความคิดเห็นของนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา วิทยาลัยที่ศึกษา และสถานภาพการทำงานของนักศึกษา

สมมุติฐานการวิจัย

แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสันในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5 ในด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน ตามความคิดเห็นของนักศึกษาจำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา วิทยาลัยที่ศึกษาและสถานภาพการทำงานของนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้จะศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสันในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การศึกษานี้ใช้ประชากร และกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ซึ่งประกอบด้วยวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใจ ซึ่งศึกษาในหลักสูตรระยะสั้น 120 - 225 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประกอบด้วย นักศึกษาจากวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรีจำนวน 893 คน วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรีจำนวน 439 คน และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใจจำนวน 644 คน รวมทั้งสิ้น 1,976 คน

2. กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาจากวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี 171 คน วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี 84 คน และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใจ 123 คน รวมทั้งสิ้น 378 คน โดยวิธีการคำนวณโดยใช้สูตรของ Yamane'

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งจำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา วิทยาลัยที่ศึกษา และสถานภาพการทำงานของนักศึกษา

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัดความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม แบบตรวจสอบ และแบบประมาณค่า โดยนำแบบสอบถามของ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยปรับปรุงเพิ่มเติมบางส่วนเพื่อความเหมาะสม และนำแบบสอบถามไปให้ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องชัดเจน และนำแบบสอบถามดังกล่าวไปทดสอบใช้เพื่อหาความเชื่อมั่นในแต่ละด้าน ก่อน นำมาใช้เป็นแบบสอบถามโดยได้ความเชื่อมั่นทุกฉบับเท่ากับ 0.94

2. การเก็บและรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ขอหนังสือ จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตกรณมาชีวิตศึกษาในการขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม และรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจาก

จำนวนสถานศึกษา 3 แห่ง แจกแบบสอบถามไปทั้งสิ้น 378 ชุด ได้รับกลับคืนครบถูกต้องตามจำนวน แต่ถูกต้องเรียบร้อย 367 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 97.10

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS / PC * แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์เป็นจำนวนร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตการศึกษา 5 ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความกดดัน ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมุติฐาน โดยการเปรียบเทียบแรงจูงใจกับตัวแปรต้น โดยใช้สถิติหาค่าค่า F - test แล้วเปรียบเทียบข้อมูลที่พบว่ามีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe เพื่อระบุตัวแปรที่มีความแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรมมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ 41.4 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมมีจำนวนร้อยละ 24.0 ประเภทวิชาพาณิชยกรรมมีจำนวนร้อยละ 23.7 และน้อยที่สุดเป็นนักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีจำนวนร้อยละ 10.9 จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 367 คน และแยกเป็นนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี จำนวนร้อยละ 39.5 วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส จำนวนร้อยละ 37.9 และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี จำนวนร้อยละ 22.6 และพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่มีงานทำคิดเป็นร้อยละ 52 และมีงานทำแล้วคิดเป็นร้อยละ 48

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวนร้อยละ 61.3 เป็นเพศชายจำนวนร้อยละ 38.7 โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี จำนวนร้อยละ 37.6 อายุ 20 ปี จำนวนร้อยละ 37.3 จำนวนน้อยที่สุดอายุ 41 ปี ขึ้นไป จำนวนร้อยละ 6.8 วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิมัธยมศึกษา ม. 4 - ม.6 หรือ ปวช. จำนวนร้อยละ 35.7 ม.1 - ม.3 จำนวนร้อยละ 31.1 วุฒิมัศึกษาดำกว่า ป.4 มีจำนวนน้อยที่สุดจำนวนร้อยละ 1.3 เท่านั้น

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ซึ่งประกอบด้วยวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส จังหวัดสุพรรณบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นการศึกษาแรงจูงใจด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ในภาพรวมมีระดับแรงจูงใจทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง แรงจูงใจอันดับ 1 ได้แก่ แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง รองลงมาอันดับ 2 แรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว อันดับ 3 แรงจูงใจด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก อันดับ 4 แรงจูงใจด้านการเงิน และอันดับ 5 แรงจูงใจด้านบุคคลซึ่งจำแนกแต่ละด้านได้ดังนี้

1. แรงจูงใจด้านบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.744$) โดยระดับแรงจูงใจสูงสุด คือ เรียนตามผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพนั้น ๆ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.277$) รองลงมา ได้แก่ มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน ($\bar{X} = 2.972$) ผู้อุปการะทางด้านการเงินแนะนำให้เรียน ($\bar{X} = 2.923$) ระดับแรงจูงใจต่ำสุด คือ เรียนตามพี่ตามน้องและญาติ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.253$)

2. แรงจูงใจด้านการเงิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.558$) โดยระดับแรงจูงใจสูงสุดคือ ได้ทราบว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายวิชาชีพสามารถหางานทำได้ง่ายรายได้ดี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.899$) รองลงมา คือ มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันทำสิ่งของซ่อมแซมของใช้และลดรายจ่ายได้ ($\bar{X} = 3.796$) และประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว ($\bar{X} = 3.787$) ระดับแรงจูงใจต่ำสุด คือ บิดามารดามีฐานะทางการเงินไม่ดีไม่มีเงินทุนเรียนต่อระดับอื่น มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.722$)

3. แรงจูงใจด้านความถนัดความสนใจและเหตุผลส่วนตัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.618$) โดยระดับแรงจูงใจสูงสุด คือ การนำความรู้ไปประกอบอาชีพอิสระมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.125$) รองลงมา คือ มีความถนัดและสนใจในประเภทวิชาชีพที่เลือก ($\bar{X} = 4.090$) และด้านวิชาชีพที่เปิดสอนมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.084$) ระดับแรงจูงใจต่ำสุด คือ ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานจากบิดามารดา มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.420$)

4. แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.654$) โดยระดับแรงจูงใจสูงสุด คือ การประกอบอาชีพอิสระโดยไม่ขึ้นกับใคร มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.166$) รองลงมาคือ ต้องการเปลี่ยนงานใหม่ที่จะทำให้ชีวิตดีกว่าเดิม ($\bar{X} = 3.883$) และต้องการประกอบอาชีพที่เลือกเพราะเคยเห็นผู้ประกอบอาชีพนี้ มีความเจริญรุ่งเรือง ($\bar{X} = 3.646$) ระดับแรงจูงใจต่ำสุด คือ ได้ทราบว่า เรียนสำเร็จแล้วจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศชาติ กำลังมีความต้องการสูงมีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.354$)

5. แรงจูงใจด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.579$) โดยระดับแรงจูงใจสูงสุด คือ ต้องการศึกษาเพราะสถานภาพแวดล้อมที่ ๆ ไป ดี สะอาด และอยู่ใกล้ความเจริญ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.997$) รองลงมา

คือ ต้องการศึกษ เพราะมีสธารณูปโภคพร้อม ($\bar{X} = 3.771$) ระดับแรงจูงใจต่ำสุด คือ ต้องการศึกษ เพราะมีสถานที่เล่นกีฬาด้วย มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.733$)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมุติฐาน โดยการเปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษา วิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 แต่ละด้านทั้ง 5 ด้าน จำแนกตาม ประเภทวิชาที่ศึกษา วิทยาลัยที่ศึกษา และสถานภาพการทำงานของนักศึกษา ปรากฏผลดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ใน วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา ดังนี้

1.1 ด้านบุคคล จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาประเภท วิชาพาณิชยกรรม มีแรงจูงใจสูงสุด โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.160$) รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม ($\bar{X} = 2.708$) นักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ($\bar{X} = 2.668$) และนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ($\bar{X} = 2.584$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คือ บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน เรียนตามเพื่อนและ ญาติ เรียนตามเพื่อนที่รักและชอบพอกัน ครูประจำชั้นแนะนำให้เรียน ครูแนะแนวแนะนำให้เรียน ผู้อุปการะทางด้านการเงินแนะนำให้เรียน และเรียนตามคนส่วนมากที่นิยมเรียนสายนี้ นอกนั้น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe พบว่า ด้านบุคคลในภาพรวม พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชา พาณิชยกรรมและนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชา พาณิชยกรรม และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ มีดังนี้

บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นประเภทวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน ทดสอบรายคู่แล้วไม่พบความแตกต่างกัน

เรียนตามเพื่อนและญาติ นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ประเภทวิชาช่าง อุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และนักศึกษาวิชา คหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม

เรียนตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพอกัน นักศึกษาที่ศึกษาวิชาชีพระยะสั้นประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

ครูประจำชั้นแนะนำให้เรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ประเภทวิชาช่าง อุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูแนะแนวแนะนำให้เรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

ผู้อุปการะทางด้านการเงินแนะนำให้เรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

เรียนตามคนส่วนมากที่นิยมเรียนสายนี้ นักศึกษาที่ศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

1.2 ด้านการเงิน จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีแรงจูงใจสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.685$) รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม ($\bar{X} = 3.578$) ส่วนนิสิตวิชาช่างอุตสาหกรรมและวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.490$) และ ($\bar{X} = 3.262$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านการเงิน แล้ว พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ บิดามารดามีฐานะทางการเงินไม่ดีไม่มีเงินทุนเรียนต่อ ประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว ใช้เงินทุนไม่มากนักในการประกอบอาชีพอิสระ สถานประกอบการภาคเอกชนจ้างผู้เรียนจบสายวิชาชีพด้วยอัตราเงินเดือนสูง มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ทำสิ่งของซ่อมแซมของใช้ และลดรายจ่ายได้และด้านมีทุนน้อยอยากจะทำออกไปประกอบอาชีพหลังจากเรียนสำเร็จนอกนั้น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' พบว่า ด้านการเงินในภาพรวมพบว่า นักศึกษาวิชาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ มีดังนี้

บิดามารดามีฐานะทางการเงินไม่ดี ไม่มีเงินทุนเรียนต่อ นักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

ประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว นักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม

ใช้เงินทุนไม่มากนักในการประกอบอาชีพอิสระ นักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม

สถานประกอบการภาคเอกชนจ้างผู้เรียนจบสายวิชาชีพด้วยอัตราเงินเดือนสูง นักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ทำสิ่งของซ่อมแซมของใช้และลดรายจ่ายได้ นักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม และแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

มีทุนน้อยอยากจะออกไปประกอบอาชีพหลังจากเรียนสำเร็จ นักศึกษาประเภทศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม แตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

1.3 ด้านความถนัดความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมมีแรงจูงใจสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.751$) รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและวิชาคหกรรม ($\bar{X} = 3.647$) และ ($\bar{X} = 3.624$) ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.244$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านความถนัดความสนใจและเหตุผลส่วนตัวแล้ว พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ วิชาชีพที่เลือกเหมาะกับสติปัญญาและความสามารถของข้าพเจ้า บุคลิกภาพและลักษณะของข้าพเจ้าเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก ต้องการเรียนวิชาชีพเพราะไม่ต้องการเรียนวิชาสามัญ ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานจากบิดามารดา และสภาพทางบ้านเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือกนอกนั้น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe' พบว่า ด้านความถนัดความสนใจและเหตุผลส่วนตัวในภาพรวม พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรมแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ มีดังนี้

วิชาชีพที่เลือกเหมาะกับสติปัญญาและความสามารถของข้าพเจ้า นักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

บุคลิกภาพและลักษณะของข้าพเจ้าเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก นักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

ต้องการเรียนวิชาชีพเพราะไม่ต้องการเรียนวิชาสามัญ นักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานจากบิดามารดา นักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

สถานภาพทางบ้านเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก นักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

1.4 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดย นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.803$) รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ($\bar{X} = 3.698$) นักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม ($\bar{X} = 3.597$) และ นักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ($\bar{X} = 3.453$) ตามลำดับ มีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง และไม่สามารถทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ได้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านเกียรติยศชื่อเสียง แล้ว พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ทราบว่าเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้ว จะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศกำลังมีความต้องการสูง และต้องการประกอบอาชีพที่สังคมยอมรับและประเทศชาติกำลังต้องการ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' พบว่า ทราบว่าเรียนสำเร็จ วิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศกำลังมีความต้องการ นักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมและแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมยอมรับและประเทศชาติกำลังต้องการ เมื่อทำการทดสอบรายคู่ไม่พบความแตกต่าง

1.5 ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีแรงจูงใจในด้านนี้สูงสุด โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.671$) รองลงมา เป็นนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม ($\bar{X} = 3.594$) และนักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ($\bar{X} = 3.528$) ตามลำดับ ส่วน นักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.470$) และไม่สามารถทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ได้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก แล้วพบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ต้องการศึกษาเพราะมี

สถานที่เล่นกีฬาด้วย และต้องการศึกษาเพราะไม่ต้องเดินทางไกลเสียค่าใช้จ่ายน้อย นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทำการสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe' พบว่า ด้านต้องการศึกษาเพราะมีสถานที่เล่นกีฬาด้วย นักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

ต้องการศึกษาเพราะไม่ต้องเดินทางไกล เสียค่าใช้จ่ายน้อย นักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา ปรากฏดังนี้

2.1 แรงจูงใจด้านบุคคล จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจสูงสุด มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.916$) รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี ($\bar{X} = 2.820$) ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.485$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านบุคคล แล้วพบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ บิดาเป็นผู้แนะนำทำให้เรียน มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน ครูประจำชั้นแนะนำให้เรียน ผู้อุปการะทางด้านการเงินแนะนำให้เรียน นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe' พบว่า ด้านบุคคลในภาพรวมพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใสด้วย เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ มีดังนี้

บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี

มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี

ครูประจำชั้นแนะนำให้เรียน นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส

ครูแนะแนวแนะนำให้เรียน นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส

ผู้อุปการะทางด้านการเงินแนะนำให้เรียน นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส

2.2 ด้านการเงิน จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจสูงสุด โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.618$) รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี ($\bar{X} = 3.606$) และ ($\bar{X} = 3.590$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านการเงินแล้ว พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทราบว่าการเรียนในสายวิชาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังเรียนอยู่ได้ ทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายวิชาชีพสามารถหางานได้ง่ายรายได้ดี ประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว และมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันทำสิ่งของซ่อมแซมของใช้และลดรายจ่ายได้ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe ด้านการเงินในภาพรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ มีดังนี้

ทราบว่าเรียนในสายวิชาชีพ มีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังเรียนอยู่ได้ พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส และแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี

ทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากวิชาชีพสามารถหางานได้ง่ายรายได้ดี นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี

ประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่าง บรรหาร - แจ่มใส และแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรีด้วยเช่นกัน

มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันทำสิ่งของซ่อมแซมของใช้และลดรายจ่ายได้ นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี

2.3 ด้านความถนัดความสนใจและเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรีมีแรงจูงใจสูงสุด โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.666$) รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส ($\bar{X} = 3.633$) และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี ($\bar{X} = 3.510$) ตามลำดับ และไม่สามารถทดสอบความแตกต่างรายคู่ได้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานต่อบิตามารดา นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe' แล้วพบว่า ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานต่อบิตามารดานักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่าง นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส

2.4 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรีมีแรงจูงใจสูงสุด โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.754$) รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส ($\bar{X} = 3.649$) ส่วนแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ นักศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี ($\bar{X} = 3.488$) และไม่สามารถทดสอบความแตกต่างรายคู่ได้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านเกียรติยศชื่อเสียง แล้วพบว่า ด้านที่แรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ทราบว่าเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศกำลังมีความต้องการสูง และต้องการยกระดับตำแหน่งงานที่ทำอยู่ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

เมื่อทำการทดสอบรายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' แล้วพบว่า ทราบว่าเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศกำลังมีความต้องการสูง นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี

ต้องการยกระดับตำแหน่งงานที่ทำอยู่ เมื่อทำการทดสอบรายคู่ไม่พบความแตกต่าง

2.5 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษาพบว่า แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพในวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดย

นักศึกษาจากวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจสูงสุด โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.637$) รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี ($\bar{X} = 3.579$) และ ($\bar{X} = 3.466$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก แล้วพบว่าทุกข้อมีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สามารถทำการทดสอบรายคู่ตามวิธีของ Scheffe' ได้

3. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพ ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ปรากฏดังนี้

3.1 ด้านบุคคล จำแนกตามสถานภาพการทำงานต่างกัน พบว่าแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่านักศึกษาที่ไม่มีงานทำมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.862$) และนักศึกษาที่มีงานทำแล้วมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 2.693$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านบุคคลจำแนกตามสถานภาพการทำงาน พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน ผู้อุปการะทางการเงินแนะนำให้เรียน นักศึกษาที่ไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจสูงกว่าและแตกต่างกับนักศึกษาที่มีงานทำแล้ว แต่เมื่อพิจารณาข้อเรียนตามคนส่วนมากที่นิยมเรียน สายนี้กลับพบว่า นักศึกษาที่มีงานทำแล้ว มีแรงจูงใจสูงกว่าและแตกต่างกับนักศึกษาที่ยังไม่มีงานทำ ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

3.2 ด้านการเงิน จำแนกตามสถานภาพการทำงานต่างกัน พบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาที่มีงานทำมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.651$) ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.453$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านการเงิน จำแนกตามสถานภาพการทำงาน พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ บิดามารดามีฐานะทางการเงินไม่ดีไม่มีเงินทุนเรียนต่อระดับอื่น มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ทำสิ่งของซ่อมแซมของใช้ และลดรายจ่ายได้และมีทุนน้อยจึงอยากจะไปประกอบอาชีพ นักศึกษาที่มีงานทำแล้ว มีแรงจูงใจสูงกว่าและแตกต่างกับนักศึกษาที่ไม่มีงานทำมาก ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

3.3 ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามสถานภาพการทำงานต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้โดยพบว่า นักศึกษาที่มีงานทำมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.760$) และนักศึกษาที่ไม่มีงานทำมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.487$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามสถานภาพการทำงานแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของข้าพเจ้า มีความถนัดและสนใจในประเภทวิชาชีพที่เลือก บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้าเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก ต้องการเรียนวิชาชีพเพราะไม่ต้องการเรียนวิชาสามัญ และสถานภาพทางบ้านเหมาะที่เรียนวิชาชีพที่เลือก นักศึกษาที่มีงานทำแล้ว มีแรงจูงใจสูงกว่าและแตกต่างกับนักศึกษาที่ไม่มีงานทำ ส่วนข้ออื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3.4 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพการทำงานต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.729$) และ ($\bar{X} = 3.585$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงจำแนกตามสถานภาพการทำงานแล้ว พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ต้องการประกอบอาชีพอิสระ โดยไม่ต้องขึ้นกับใคร พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำแล้วมีแรงจูงใจสูงกว่าและแตกต่างกับนักศึกษาที่ไม่มีงานทำ ส่วนข้ออื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3.5 ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามสถานภาพการทำงานต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีงานทำมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.630$) และ ($\bar{X} = 3.575$) ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามสถานภาพการทำงาน พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ต้องการศึกษาเพราะไม่ต้องเดินทางไกลเสียค่าใช้จ่ายน้อย พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำแล้ว มีแรงจูงใจสูงกว่าและแตกต่างกับนักศึกษาที่ไม่มีงานทำ ส่วนข้ออื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลแบ่งออกเป็น 3 ตอนตามผลการวิจัย ที่วิเคราะห์ แล้วดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 อภิปรายผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 อภิปรายผลจากการวิเคราะห์แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพ ระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ทั้ง 5 ด้าน

ตอนที่ 3 อภิปรายผลจากการวิเคราะห์ผลการทดสอบสมมุติฐาน และการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษา และ จำแนกตามสถานภาพ การมีงานทำ และไม่มีการมีงานทำ

อภิปรายผล

ตอนที่ 1 จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส จังหวัด สุพรรณบุรี ผลการวิจัยดังกล่าว วิเคราะห์ได้ ดังนี้

1. นักศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 โดยภาพรวม พบว่า ส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม ในอัตราร้อยละ 41.4 ซึ่งส่วนมาก ผู้ที่เข้าศึกษาประเภทวิชาคหกรรม ก็จะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ดังข้อมูลที่วิจัยนี้พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อยู่ในอัตราร้อยละ 61.3 ในขณะที่เพศชายมีเพียงอัตราร้อยละ 38.7 ทั้งนี้ เพราะโดยปกติของวิทยาลัยสารพัดช่าง จะนิยมเปิดสอนประเภทวิชาที่ไม่ต้องใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ มากนักเนื่องจากงบประมาณ จำกัดจึงมักนิยมเปิดสอนประเภทวิชาคหกรรม วิชา พาณิชยกรรมมากกว่าประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและศิลปหัตถกรรม ตามสถิติงานทะเบียน ของวิทยาลัยที่ศึกษา 3 แห่ง ปรากฏว่า จำนวนนักศึกษาสูงสุด คือ วิชาคหกรรม มีจำนวน 812 คน รองลงมาเป็นนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม 474 ซึ่งเท่ากับวิชาช่างอุตสาหกรรมที่มีจำนวน 474 เท่ากัน ส่วนวิชาศิลปหัตถกรรมมีเพียง 216 คน และพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่มีการทำงานจำนวน 191 คน และมีงานทำแล้ว จำนวน 176 คน ซึ่งเมื่อพิจารณา ข้อมูลด้านอายุ จะพบว่านักศึกษามีอายุอยู่ในระหว่าง 20 - 30 ปี มีจำนวน 138 คน และมีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีจำนวน 137 คน ใกล้เคียงกัน ทำให้สัดส่วนการมีงานทำและไม่มีการมีงานทำ ไม่แตกต่างกันมาก ตามที่ Super ได้ กล่าวเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพ ว่าการก่อตัวของความสนใจในอาชีพ (Crystallization) อยู่ในช่วง 14 - 18 ปี และช่วงอายุ 18 - 21 ปี เป็นการสนใจในอาชีพที่เจาะจงมากขึ้น (Specification) และ Super ยังได้แบ่งช่วงชีวิตของบุคคลไว้ ดังนี้ ระยะหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญ (Transition Substage) อายุ 18 - 24 ปี ระยะเวลาเริ่มเข้าสู่โลกอาชีพ (Trial Substage) อายุ 22 - 24 ปี¹

ส่วนด้านวุฒิการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษา ม. 4 - ม. 6 หรือ ปวช. ในอัตราร้อยละ 37.6 รองลงมา ร้อยละ 31.1 มีวุฒิการศึกษา ม. 1 - ม. 3 วุฒิการศึกษาต่ำสุด คือ ต่ำกว่า ป. 4 นั้น มีจำนวนน้อยมาก เพียงร้อยละ 1.4 เท่านั้น

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชาตรี อายุวัฒน์ ที่ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นเหตุให้นักศึกษาผู้ใหญ่เลือกวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในโรงเรียนสารพัดช่าง เขตกรุงเทพมหานครกับโรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ ที่พบว่า นักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างส่วนใหญ่มีครอบครัวแล้ว อายุส่วนมากระหว่าง 15 - 25 ปี การศึกษาเฉลี่ย มศ. 1 - มศ. 3 , ป.1 - ป.4 ตามลำดับ เลือกเรียนรอบเช้าอาชีพได้แก่ ค้าขายและมีสภาพเป็นนักเรียนนักศึกษา ส่วนนักศึกษาโรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ นักศึกษาส่วนใหญ่มีครอบครัวแล้ว อายุระหว่าง 15 - 25 ปี การศึกษาส่วนมากอยู่ในระหว่างอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกันคือ ป. 4 - มศ.3 เลือกเรียนรอบค่ำมากที่สุด อาชีพส่วนมาก ทำไร่ ทำนา ค้าขาย ตามลำดับ และมีอาชีพที่เป็นข้าราชการบ้าง²

ตอนที่ 2 อภิปรายผลจากการวิเคราะห์ผลของการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ทั้ง 5 ด้านวิเคราะห์ได้ดังนี้ คือ โดยภาพรวม พบว่าแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่าง ทั้ง 3 แห่ง มีแรงจูงใจทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง เป็นอันดับ 1 รองลงมาเป็นแรงจูงใจด้านความถนัดความสนใจและเหตุผลส่วนตัวเป็นอันดับ 2 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นอันดับ 3 ด้านการเงินเป็นอันดับ 4 และด้านสุดท้ายเป็นแรงจูงใจด้านบุคคลเป็นอันดับ 5

แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะประกอบอาชีพอิสระ โดยไม่ต้องขึ้นกับใครและยังมีความต้องการที่จะเปลี่ยนงานใหม่ที่จะทำให้ชีวิตดีกว่าเดิม ซึ่งเป็นแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง และเลือกเรียนวิชาชีพตามความถนัดความสนใจส่วนตัว เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระ ส่วนด้านบุคคลซึ่งได้แก่ บิดามารดา ญาติ พี่น้อง และครูอาจารย์ รวมทั้งผู้ใกล้ชิดและผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพนั้น ๆ มีแรงจูงใจน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็จะทำให้ทราบว่า มีแรงจูงใจอะไรบ้างที่สำคัญและไม่สำคัญ ดังนี้

1. ด้านบุคคล ที่จะทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้ามาศึกษาวิชาชีพระยะสั้น พบว่า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางและอยู่ในอันดับที่ 5 โดยข้อที่มีระดับแรงจูงใจสูงสุดได้แก่ เรียนตามผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพนั้น ๆ เป็นปัจจัยสำคัญให้บุคคลเลือกอาชีพ รองลงมา ได้แก่ มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน ส่วนเรียนตามที่ตามน้องและญาติมีแรงจูงใจต่ำสุดของแรงจูงใจในด้านบุคคล แสดงว่า การตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพระยะสั้น ที่เปิดสอนในวิทยาลัยสารพัดช่างของนักศึกษานั้น จึงมาจากความสนใจ และทัศนคติที่ดีต่ออาชีพนั้น รวมทั้งต้องมีโอกาสที่จะประกอบอาชีพนั้น เช่น การเลือกเรียนวิชาชีพตามผู้ที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพนั้น ๆ จึงนับว่ามีความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพก่อน ปัจจัย อื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่จะตามมา เช่น จะได้ประกอบอาชีพตามที่ตั้งใจไว้ในตอนแรกหรือไม่ได้ประกอบอาชีพนั้น ๆ ก็ตาม นักศึกษาส่วนใหญ่ก็มีความตั้งใจที่จะมาเรียนเพื่อนำไปประกอบอาชีพของตนเอง และจะเห็นได้ว่าการเลือกเรียนตามพี่ตามน้องและญาตินั้น มีแรงจูงใจต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากอาชีพหลักของประชากรไทยที่มีอาชีพทางเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ จึงมองเห็นฐานะและความเป็นอยู่ของผู้ประกอบอาชีพทางอุตสาหกรรมดีกว่ามีเกียรติมากกว่า

ซึ่งสอดคล้องกับ รายงานการวิจัย เรื่อง ความคาดหวังของนักศึกษารุ่นที่ 16 โรงเรียนสารพัดช่างพิจิตร เกี่ยวกับประโยชน์จากการเรียนวิชาชีพ พบว่า นักศึกษาเพศหญิงและเพศชายส่วนใหญ่ มีความคาดหวังว่า เมื่อเรียนวิชาชีพแล้วจะนำวิชาชีพนั้นไปใช้เป็นพื้นฐานของการประกอบอาชีพ แสดงว่า นักศึกษาไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือหญิง มีความต้องการที่จะมีความรู้ทางวิชาชีพก่อนนำไปใช้ประกอบอาชีพและมีความต้องการในการเข้าสู่ตลาดแรงงานเท่าเทียมกันและยังพบว่า นักศึกษาที่ทราบและไม่ทราบรายละเอียดของหลักสูตรมาก่อน มีความคาดหวังเช่นเดียวกันว่าจะนำวิชาชีพไปใช้เป็นพื้นฐานของการประกอบอาชีพ แสดงว่า รายละเอียดของหลักสูตร มิได้เป็นตัวกำหนดความคาดหวังของนักศึกษาเท่าใดนัก ฉะนั้น รายละเอียดของหลักสูตรอาจจะเปลี่ยนแปลงหรือยืดหยุ่นได้ แต่ผลสัมฤทธิ์ ของการเรียนควรจะช่วยให้ประกอบอาชีพได้³ ส่วนมารดาและผู้ปกครองทางด้านการเงินแนะนำให้เรียน ซึ่งเป็นแรงจูงใจอันดับ 2 และ 3 ของด้านนี้นั้น แสดงว่า ผู้ปกครองหรือผู้อุปการะทางการเงินมีส่วนสนับสนุนให้นักศึกษามาเรียนวิชาชีพ และยินดีสนับสนุนทางการเงินให้เรียนจนสำเร็จไม่ว่าจะเลือกเรียนวิชาชีพอะไรก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียน มัธยมชั้นปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ผู้ปกครองนักเรียน ให้ความสำคัญเป็นอิสระในการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ยินดีสนับสนุนให้เรียนจนสำเร็จ แม้ นักเรียนไม่ได้เลือกเรียนประเภทวิชาเกษตรกรรม ที่สอดคล้องหรือรับช่วงงานอาชีพเกษตรกรรมของผู้ปกครองก็ตาม⁴

ส่วนการเรียนตามพี่น้องและญาติซึ่งรวมถึงผู้ปกครองด้วยนั้น มีแรงจูงใจต่ำสุดของด้านนี้ แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความสนใจและความสำคัญของอาชีพที่ผู้ปกครอง พี่น้องและญาติทำอยู่ และไม่สนใจจะทำอาชีพเหล่านั้นด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ ศรีวัชรินทร์ ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีต่อการเลือกอาชีพของ คนหนุ่มคนสาวในเขตชนบท และเขตเมืองของประเทศไทยพบว่าระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนชาย ทั้งเขตชนบทและเขตเมืองมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อแนวคิดในการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาว ยิ่งมีระดับการศึกษาสูงเท่าไร ยิ่งต้องการให้คนหนุ่มสาวประกอบอาชีพด้านวิชาชีพ ข้าราชการ หัวหน้าครัวเรือนที่มีระดับการศึกษาต่ำทั้ง 2 เขต ต้องการให้คนหนุ่มสาวประกอบอาชีพเกษตรกรรม คำชาย ช่างฝีมือบริการ เพราะคิดว่าไม่ต้องใช้ความรู้ความสามารถสูง เพียงมีทุนและประสบการณ์เพียงเล็กน้อยก็ทำได้ และยังพบว่า หัวหน้าครัวเรือนชาย ทั้งเขต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนบทและในตัวเมือง ต้องการให้คนหนุ่มสาวประกอบอาชีพข้าราชการมากกว่าอาชีพเดิมของ บิดา⁵

2. ด้านการเงิน ที่จะทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจที่จะเข้ามาศึกษาวิชาชีพระยะสั้น พบว่า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากและอยู่ในอันดับที่ 4 โดยพบว่า ระดับแรงจูงใจสูงสุดคือ การทราบว่าจะสำเร็จการศึกษาจากสายวิชาชีพสามารถหางานทำได้ง่าย รายได้ดี การมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ทำสิ่งของซ่อมแซมของใช้และลดรายจ่ายได้ รวมทั้ง การประกอบอาชีพอิสระ ได้มีโอกาสสร้างฐานะได้เร็วทำให้มองเห็นว่า พื้นฐานทางเศรษฐกิจและการเงินเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพได้ ตามรายงานการวิจัยของ โรงเรียนสารพัดช่าง พิจิตร⁶ ที่เคยอ้างไว้แล้วนั้น ส่วนด้านที่มีแรงจูงใจต่ำสุด คือการที่บิดามารดามีฐานะทางการเงินไม่ดีไม่มีเงินทุนเรียนต่อระดับอื่นนั้น ไม่ได้เป็นสาเหตุสำคัญในการเลือกหรือไม่เลือกเรียน วิชาชีพ แสดงว่า อาชีพบิดามารดารายได้ บิดามารดาไม่ได้เป็นอุปสรรคที่ทำให้นักศึกษามา เรียนวิชาชีพ แต่นักศึกษาจะมองถึง การออกไปประกอบอาชีพอิสระได้ มีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว เป็นปัจจัยขั้นแรกของการเลือกประกอบอาชีพเป็นแรงจูงใจที่ทำให้นักศึกษาเลือกศึกษาวิชาชีพ และประกอบอาชีพได้ ทั้งนี้เพราะการเงินเป็นรายได้ที่จะได้รับ ซึ่งนักศึกษาจะพบเห็นได้โดยตรง เมื่อประกอบอาชีพ

ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลัดดา สุวรรณรัตน์ ที่ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้า ศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทช่าง อุตสาหกรรมและพบว่า แรงจูงใจทางด้านการเงินที่เห็นว่าอาชีพนั้นมีรายได้ดีหางานทำได้ง่าย ไม่มีทุนเรียนอย่างอื่น ซึ่งเป็นแรงจูงใจด้านการเงินที่ส่งผลต่อการเลือกเรียน และมีความมั่นใจที่จะ ออกไปประกอบอาชีพน้อยมาก⁷ แต่สอดคล้องกับ ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล ได้ศึกษาการศึกษา ที่เป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนสามัญ และวิชาชีพของนักเรียน ม. 3 ใน โรงเรียนมัธยมแบบประสม สรุปว่า แรงจูงใจทางด้านการเงินเป็นอันดับ 3 เกียรติยศชื่อเสียง เป็นอันดับ 1 และ ลักษณะงานและความก้าวหน้าเป็นอันดับ 2⁸ ทั้งนี้ อาจจะเป็นผลสืบเนื่อง จากพื้นฐานเศรษฐกิจของประเทศไทยที่กำลังปรับเปลี่ยนจากประเทศเกษตรกรรมมาเป็น ประเทศอุตสาหกรรมในปัจจุบัน จึงทำให้แรงจูงใจด้านการเงินที่พบแตกต่างกันได้

3. ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ที่จะทำให้นักศึกษามีแรงจูง ใจที่จะเข้ามาศึกษาวิชาชีพระยะสั้นนั้น พบว่า มีแรงจูงใจโดยภาพรวมอยู่ในอันดับที่ 2 รองจาก ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากด้วยโดยด้านที่มีแรงจูงใจสูงสุด ได้แก่ การต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพอิสระรองลงมา คือ การมีความถนัดความสนใจใน ประเภทวิชาชีพที่เลือกและวิชาที่เปิดสอนมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ยังคงมีความสอดคล้อง กับแรงจูงใจด้านการเงินอย่างต่อเนื่องและจะเห็นได้ว่า การต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บิดามารดา นั้นมีระดับแรงจูงใจต่ำสุดเป็นอันดับสุดท้ายของด้านนี้ แสดงให้เห็นว่า อาชีพของบิดามารดาที่นักศึกษาพบเห็นเป็นประจำ เช่น การเกษตรกรรม หรือการค้าขายเป็นต้นนั้น ไม่สามารถเปลี่ยนความคิดความสนใจ และ ความถนัดของนักศึกษาได้ ซึ่งตรงกับการศึกษาผลการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพของบุคคลของ Super พบว่า ความสนใจ เป็นตัวกำหนดในการเลือกสายเรียนและประกอบอาชีพที่สำคัญมากกว่าตัวอื่น ๆ อันได้แก่ ความถนัด สถานะทางสังคม อุปนิสัย หรือบุคลิกภาพ ความสนใจ อาจเป็นตัวกำหนดทิศทางความพยายามและกิจกรรมส่วนความถนัดเป็นสิ่งที่สำคัญในการกำหนดระดับความพอใจ⁹ แสดงว่า ความถนัดของบุคคลแตกต่างกันจะมีระดับแรงจูงใจต่างกัน เช่น ความถนัดในประเภทวิชาที่เลือกสติปัญญาและความสามารถบุคลิกภาพและลักษณะนิสัย รวมทั้ง สุขภาพและร่างกายเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ส่วนความสนใจซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดทิศทางในการประกอบอาชีพนั้น เช่น ความต้องการในการประกอบอาชีพอิสระ และการมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันเป็นปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจเลือกอาชีพตามมา

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ที่พบว่า การเลือกเรียนวิชาชีพนักเรียนจะใช้ความถนัด ความสนใจในวิชาชีพของตนเองเป็นข้อมูลเปรียบเทียบกับข้อมูลเกี่ยวกับประเภทวิชาชีพ แต่ละสาขาในโลก ของอาชีพในปัจจุบันและอนาคตประกอบการตัดสินใจ และการเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ มีพร้อมทั้งองค์ประกอบ ด้านเพศ สถานภาพทางครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเข้าพิจารณาความเหมาะสมอีกด้วย¹⁰

4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ ในภาพรวม พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจระดับมากและอยู่ในอันดับ 1 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธวัชชัย ชัยจิรณายกุล¹¹ ที่เคยอ้างมาแล้ว โดยความต้องการประกอบอาชีพอิสระโดยไม่ขึ้นกับใคร มีแรงจูงใจสูงสุด รองลงมาได้แก่ การต้องการเปลี่ยนงานใหม่ที่จะทำให้ชีวิตดีกว่าเดิม และการต้องการประกอบอาชีพที่เลือก เพราะเคยเห็นผู้ประกอบการที่มีความเจริญรุ่งเรือง รวมทั้งการประกอบอาชีพที่สังคมยอมรับยังคงเป็นแรงจูงใจให้มองเห็นถึง ความสำคัญของลักษณะงานอาชีพและความก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งจะนำมาซึ่งเกียรติยศชื่อเสียงในขณะที่ทราบว่าจะเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศกำลังมีความต้องการสูง มีแรงจูงใจต่ำสุด แสดงว่า อิทธิพลหรือแรงจูงใจจากตลาดแรงงาน ยังมีค่านิยมต่ำกว่าด้านลักษณะงานและความก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งแสดงว่า ลักษณะงานและความก้าวหน้าในอาชีพอันจะนำมาซึ่งเกียรติยศชื่อเสียง เช่น การประกอบอาชีพอิสระโดยไม่ต้องขึ้นกับใคร การเปลี่ยนงานใหม่ที่จะทำให้ชีวิตดีกว่าเดิม การประกอบอาชีพที่เลือกเพราะเคยเห็นผู้ประกอบการที่มีความเจริญรุ่งเรือง เป็นแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดการสนใจในอาชีพนั้น ๆ มากกว่าการได้มีส่วนร่วม

ในการพัฒนาองค์กรหรือในการช่วยเหลือสังคมที่กำลังมีความต้องการกำลังคน เช่น การจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศกำลังมีความต้องการสูง ซึ่งน่าจะมีคามมั่นคงในอาชีพมากกว่า

สอดคล้องกับงานวิจัยของ เป็รื่อง จินดา ได้ศึกษาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคเหนือ พบว่า เหตุผลหรือแรงจูงใจในการเลือกเรียนอาชีพของนักเรียน คำนึงถึงความก้าวหน้าเป็นอันดับ 1 ส่วนความมั่นคงของอาชีพรองลงมา¹² เช่นเดียวกับ การวิจัยของ สมพงษ์ อาภาพันธ์ ได้ศึกษาการเลือกอาชีพของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็พบว่า เหตุผลหรือแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนคำนึงถึงความก้าวหน้าเป็นอันดับ 1¹³

5. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่จะทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจที่จะเลือกเรียนวิชาชีพในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 นั้น แม้ว่าอาจจะไม่มีอิทธิพลโดยตรงกับการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพก็ตาม แต่ผู้วิจัยก็มุ่งที่จะค้นหาความสำคัญ และความจำเป็นว่าจะจะเป็นปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเรียนสำเร็จตามความตั้งใจแต่แรกได้หรือไม่ ทั้งนี้เพราะการพบว่า มีนักศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่างเป็นจำนวนมากที่ต้องออกกลางคัน อาจมีสาเหตุมาจากด้านนี้ด้วยเช่นกัน จากการศึกษาในภาพรวม พบว่า แรงจูงใจด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากและมีแรงจูงใจเป็นอันดับ 3 รองจากด้านความถนัดความสนใจและเหตุผลส่วนตัว โดยแรงจูงใจสูงสุดของด้านนี้ คือ ต้องการศึกษาเพราะสภาพแวดล้อมทั่ว ๆ ไปดีสะอาดและอยู่ใกล้ความเจริญ รองลงมา คือ การมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้พร้อม มีสาธารณูปโภคพร้อม การไม่ต้องเดินทางไกลเสียค่าใช้จ่ายน้อย ยังคงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่นักศึกษาให้ความสนใจและแรงจูงใจในระดับมาก ส่วนด้านที่มีแรงจูงใจต่ำสุดของด้านนี้แต่มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง ได้แก่ การเป็นวิทยาลัยใหญ่มีชื่อเสียงรวมทั้งการมีสถานที่เล่นกีฬาด้วยนั้น ยังเป็นจุดสนใจที่จะก่อให้เกิดแรงจูงใจน้อยกว่าด้านที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่อย่างไรก็ตามแรงจูงใจในด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกยังคงเป็นสาเหตุที่สำคัญ และมีส่วนสัมพันธ์กับทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนอยู่มาก ซึ่ง

ปริญญา อังสุสิงห์ ได้กล่าวถึงโรงเรียนที่ดีไว้ว่าจะต้องมีคุณลักษณะ 10 ประการดังนี้¹⁴

1. ความเพียงพอ	6. การยืดหยุ่นได้
2. ความเหมาะสม	7. ประสิทธิภาพ
3. ความปลอดภัย	8. การประหยัด
4. สุขลักษณะ	9. การขยายตัว
5. ระยะเวลาติดต่อใช้สอย	10. รูปร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงว่า ความเหมาะสม เช่นในการเลือกทำเลที่ตั้งของวิทยาลัย ลักษณะของพื้นที่ และการจัดห้องเรียน ความเพียงพอของพื้นที่ อาคารเรียน และอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ สุขลักษณะและความปลอดภัย การมีสาธารณูปโภคที่ดีมีสิ่งแวดล้อมที่ดี หรืออยู่ใกล้ความเจริญ จะเป็นแรงจูงใจอย่างมากที่จะทำให้ นักศึกษามีความสนใจที่จะเข้ามาศึกษาวิชาชีพจนสำเร็จการศึกษาได้มากกว่าการที่เป็นวิทยาลัยใหญ่ มีสถานที่เล่นกีฬา แต่อยู่ห่างไกลและเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาก

ตอนที่ 3 อภิปรายผลจากการทดสอบสมมุติฐาน โดยการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา วิทยาลัยที่ศึกษาและสถานภาพการทำงาน อภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านบุคคล จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา ต่างกันพบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยพบว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีแรงจูงใจบุคคลแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม โดยข้อที่มีแรงจูงใจสูงสุด ได้แก่ ผู้อุปการะทางด้านการเงินแนะนำให้เรียน รองลงมา ได้แก่ เรียนตามคนส่วนมากที่นิยมเรียนสายนี้ ครูแนะแนวและครูประจำชั้นแนะนำให้เรียน ส่วนเรียนตามเพื่อนที่รักและชอบพอกัน รวมทั้งเรียนตามพี่ตามน้องและญาติมีแรงจูงใจต่ำกว่าข้ออื่นๆ ทำให้พิจารณาได้ว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง นั้น ผู้อุปการะทางด้านการเงิน หรือบิดามารดามีส่วนผลักดันให้นักศึกษาหญิงตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพได้มากกว่านักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศชายเช่นเดียวกับครูแนะแนวหรือครูประจำชั้นแนะนำให้เรียนนั้น ก็เป็นเพราะนักเรียนหญิงมีความคิดละเอียดอ่อนกว่าตามลักษณะนิสัย

ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ยุพรรณี สุขุมิติ ได้ศึกษาค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนครและธนบุรี พบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับการเลือกอาชีพเป็นที่เชื่อถือได้ และยังพบว่า นักเรียนและบิดามารดามีความเห็นสอดคล้องเกี่ยวกับการเลือกค่านิยมทางอาชีพ¹⁵ และ สุทัศน์ อภิธีวรรณพงศ์ ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์และระดับการศึกษาอาชีพ และ รายได้ของบิดามารดากับความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อ. เมือง จ. นครปฐม พบว่า อาชีพของมารดามีความสัมพันธ์กับความสนใจในอาชีพของนักเรียน ในขณะที่อาชีพของบิดาไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในอาชีพของนักเรียน ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า เนื่องจากมารดาส่วนใหญ่จะเป็นผู้ดูแลบุตรมากกว่าบิดา ความสนใจในอาชีพจึงขึ้นอยู่กับอาชีพของมารดามากกว่าบิดา¹⁶ ส่วนนักศึกษาวชิราวุธกรรม มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิชาพาณิชยกรรม ในข้อบิดามารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน การเรียนตามพี่น้องและญาติ รวมทั้งการเรียนตามคนส่วนมากที่นิยมเรียนสายนี้ โดยนักศึกษาวชิราวุธกรรม มีแรงจูงใจสูงกว่านั้นแสดงว่า การเลือกมาเรียนวิชาชีพนั้นนักศึกษาวชิรา

พาณิชย์กรรม จะมองเห็นประโยชน์ที่คนส่วนมากจะได้รับจบแล้วหางานทำได้ง่าย รวมทั้งการเห็นประโยชน์จากพี่น้องและญาติมากกว่านักศึกษาวิชาคหกรรม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาตรี อายุวัฒน์ ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นเหตุให้นักศึกษาผู้ใหญ่เลือกเรียนวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้นในโรงเรียนสารพัดช่างเขตกรุงเทพมหานครกับโรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ พบว่า ส่วนที่นักศึกษาชายได้รับอิทธิพลมากกว่า คือ เป็นอาชีพที่เหมาะสมกับตัวเอง ต้องการที่จะรู้จักเพื่อนต่างเพศถูกบังคับให้มาเรียนส่วนนักศึกษาหญิงได้รับอิทธิพลที่เป็นเหตุจูงใจให้มาเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ได้แก่ องค์ประกอบที่สำคัญต่อไปนี้ คือ ชอบลักษณะของวิชาชีพต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี เป็นอาชีพที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของตนเอง จบแล้วหางานทำได้ง่าย โรงเรียนผลิตนักศึกษาออกมามีประสิทธิภาพ ต้องการที่จะให้ผู้รู้จักตัวเอง โรงเรียนมีการเรียนการสอนที่ดี และมีการโฆษณาชักชวนที่น่าสนใจ จะเป็นเจ้าของในกิจการอาชีพแบบที่เรียน ต้องการนำวิชาชีพแบบที่เรียนนำมาใช้ภายในบ้านเป็นต้น¹⁷

ด้านบุคคลจำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน พบว่า นักศึกษาจากวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจทางด้านบุคคลสูงกว่าและแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี และแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี โดยเฉพาะในข้อที่บิดามารดาแนะนำให้เรียน ครูแนะแนวและครูประจำชั้นแนะนำให้เรียนแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่จะเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพ หรือไม่เรียนวิชาชีพมักจะเป็นบุคคลที่ใกล้ชิด เช่น บิดามารดา และ ครู - อาจารย์ เป็นต้น ครู - อาจารย์จึงมีอิทธิพลโดยตรงกับการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียน - นักศึกษาได้ อีกทั้งยังทำให้เห็นว่าการจัดการแนะแนวการศึกษาของจังหวัดสุพรรณบุรี มีแนวโน้มที่ให้ผลชัดเจนกว่าการแนะแนวการศึกษาในจังหวัดราชบุรี ดังนั้น เรื่องการแนะแนวการศึกษาอาชีพที่ถูกต้องจึงมีความสำคัญ และจำเป็นมากเพราะจะได้ช่วยในการตัดสินใจเลือกศึกษาวิชาชีพ และประกอบอาชีพได้ถูกต้องและตรงกับความแตกต่าง และสถานภาพของแต่ละบุคคลนั้นจะนำมาซึ่งความสำเร็จในอนาคตต่อไป

ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชมาธร พันธุ์โพธิ์ ที่พบว่า ในการจัดการเรียนการสอนที่จะให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดความสนใจ และความสามารถของตนเองนั้น บริการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนจะต้องช่วยให้นักเรียนได้รู้จักตนเองและประเมินความสามารถ ความสนใจความคาดหวังได้อย่างถ่องแท้ ช่วยให้นักเรียนได้สำรวจโลกของอาชีพ และเลือกแผนการเรียนให้เหมาะสมที่ตนจะประกอบอาชีพต่อไป¹⁸

ด้านบุคคลจำแนกตามสถานภาพการทำงานต่างกัน นักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีการทำ โดยส่วนรวม มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน แต่ก็มีบางข้อที่มีความแตกต่างกัน เช่น นักศึกษาที่มีงานทำแล้ว มีแรงจูงใจด้านการเรียนตามคนส่วนมากที่นิยมเรียนสายนี้ สูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีการทำ ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีการทำจะมีแรงจูงใจในข้อ บิดาและมารดาหรือผู้ประกอบการทางการเงิน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนะนำให้เรียนสูงกว่านักศึกษาที่มียานทำแล้ว แสดงว่า นักศึกษาที่มียานทำแล้วส่วนใหญ่พึ่งตนเองมากขึ้น เนื่องจากการมีรายได้เป็นของตนเองแล้ว บิตามารดาหรือผู้อุปการะทางการเงินจึงไม่มีบทบาทมากนัก อีกทั้งบุคคลเมื่อเข้าสู่อาชีพแล้ว จะมีพัฒนาการด้านอาชีพของตนเองมากขึ้น การเลียนแบบผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพนั้น ๆ จึงมีสูงกว่า ผู้ที่ยังไม่ได้ก้าวเข้ามาสู่โลกของทางอาชีพ

ซึ่ง สวัสดิ์ สุวรรณอักษร ได้ให้แนวคิดในการเลือกอาชีพศิลปหัตถกรรม ไว้ว่า การที่บุคคลจะเลือกอาชีพได้อย่างฉลาดนั้น จำเป็นจะต้องมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ คือ การรู้จักตนเอง รู้จักโลกของงาน รู้ข้อเท็จจริงของงานอาชีพ และประเภทของอาชีพ¹⁹

สรุปได้ว่า การที่คนหนุ่มสาวตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคตมีความมุ่งหวัง ที่จะประกอบอาชีพที่มองเห็นแนวทาง ที่เป็นไปได้จากบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมตามการศึกษาพัฒนาการด้านอาชีพของ Super ที่พบว่า การพัฒนาอาชีพเป็นผลของกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม (Development : the Result of Interaction) คือ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวการศึกษาจากโรงเรียน และสังคม ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับมีส่วนในการพัฒนาอาชีพบุคคล เพราะข้อมูลเหล่านี้ จะนำมาประเมิน และพัฒนาเป็นข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ทดลอง วางแผน เกี่ยวกับอาชีพที่ตนสนใจหรือถนัดเป็นการเสริมการพัฒนาความนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self Concept) ทำให้เกิดความเข้าใจและรู้จักประเมินความถนัด ความสนใจ และความสนใจ และ ความสามารถของตนซึ่งให้บุคคลรวบรวมความต้องการทางด้านต่าง ๆ ของตนให้กับโอกาสที่เป็นไปได้²⁰

ด้านการเงิน จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยพบว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมมีแรงจูงใจสูงกว่า และแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในข้อมีทุนน้อยอยากจะออกไปประกอบอาชีพ ใช้เงินทุนไม่มากนักในการประกอบอาชีพอิสระ มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันทำสิ่งของซ่อมแซมของใช้และลดรายจ่ายได้ รวมทั้ง บิตามารดามีฐานะทางการเงินไม่ดี ไม่มีเงินทุนเรียนต่อซึ่งเป็นแรงจูงใจต่ำสุดของด้านนี้ ส่วนข้อที่นักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม วิชาคหกรรม มีแรงจูงใจสูงกว่าและแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมนั้น ได้แก่ การประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะเห็นว่า การประกอบอาชีพอิสระมีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว โดยใช้เงินทุนไม่มากนัก ประกอบกับการมีฐานะทางการเงินไม่ดีไม่มีเงินทุนเรียนต่อทำให้นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิชาคหกรรมและศิลปหัตถกรรม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีความ ต้องการที่จะประกอบอาชีพอิสระมากกว่านักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ซึ่งคิดว่าน่าจะต้องใช้ทุนมากกว่า เนื่องจากต้องใช้เครื่องมือที่มีราคาแพงกว่าจึงยังไม่คิดที่จะประกอบอาชีพอิสระของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาตรี อายุวัฒน์ ที่เคยอ้างไว้แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และ ลัดดา สุวรรณรัตน์ ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม สรุปได้ว่า แรงจูงใจด้านการเงินที่เห็นว่าอาชีพนั้นมีรายได้ดีหางานทำได้ง่ายไม่มีทุนเรียนอย่างอื่น ส่งผลต่อการเลือกเรียนและมีต่อความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพน้อยมาก²¹ ซึ่งสอดคล้องกันกับที่นักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรมมีแรงจูงใจน้อย

ด้านการเงิน จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันโดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี ในข้อทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายวิชาชีพสามารถหางานได้ง่ายรายได้ดีประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันทำสิ่งของซ่อมแซมของใช้และลดรายจ่ายได้ ทราบว่าเรียนในสายวิชาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ ในขณะที่กำลังเรียนอยู่ได้ นักศึกษาจากวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจสูงกว่านักศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรีทุกข้อ แสดงว่า การมองเห็นโอกาสในการประกอบอาชีพ และสร้างรายได้หรือเสริมรายได้ของนักศึกษาในจังหวัดกาญจนบุรีกับนักศึกษาในประชากรจังหวัดราชบุรี มีความแตกต่างกันทั้ง ๆ ที่ จังหวัดทั้งสองมีเขตติดต่อกันก็ตาม ซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ แต่ถ่าพิจารณา ถึงพื้นที่ของจังหวัดทั้งสองโดยเขตติดต่อกันเฉพาะ อำเภอบ้านโป่งจังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งทั้งสองอำเภอเป็นเขตที่มี โรงงานอุตสาหกรรมมากซึ่งเขตดังกล่าว ใกล้กับวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี ส่วนวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรีอยู่ในเขตที่มีโรงงานอุตสาหกรรมน้อย และใกล้กับเขตอำเภอวัดเพลงซึ่งเป็นเขตการทำไร่ทำสวนและการทำเกษตรกรรม จึงอาจทำให้เกิดความแตกต่างกันได้และอาจเป็นไปได้ว่า การจัดการฝึกอาชีพพระยะสั้นของจังหวัดทั้งสองประสบผลสำเร็จแตกต่างกันด้วย

จากสถิติกำลังแรงงานภาคตะวันตกปี 2538 และแนวโน้มกำลังแรงงาน ปี 2539²² มีรายการที่น่าสนใจ คือ จำนวนผู้เข้าศึกษาและจบการศึกษาฝึกอาชีพพระยะสั้น ดังนี้ จังหวัดราชบุรี นักเรียน - นักศึกษา 1,629 คน จบการศึกษา 834 คน จังหวัดสุพรรณบุรี นักเรียน - นักศึกษา 2,569 คน จบการศึกษา 1,497 คน จังหวัดกาญจนบุรี นักเรียน - นักศึกษา 3,741 จบการศึกษา 2,429 คน จะเห็นได้ว่าการฝึกอาชีพพระยะสั้นของจังหวัดกาญจนบุรี มีค่า ร้อยละสูงกว่าจังหวัดราชบุรีมาก จึงทำให้เกิดแรงจูงใจด้านนี้ต่างกันมากด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาตรี อายุวัฒน์ ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้ให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพหลักสูตรพระยะสั้น ได้แก่ ต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จะนำมาใช้กับความเป็นอยู่ภายในบ้าน จะนำไปใช้แก้ไขปัญหามางอย่างในชีวิตประจำวัน ชอบวิชาชีพ ต้องการใช้วิชาชีพหารายได้พิเศษ สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญต่ออาชีพ และเป็นอาชีพที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถของตนเองและยังพบว่า ตลาดแรงงานในเขตเมืองใหญ่เป็นสิ่งล่อใจให้ประชาชนได้มาเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาชีพดังกล่าว ผลที่เกิดขึ้นหลังจากสำเร็จการฝึกวิชาชีพแล้ว นักศึกษาเหล่านั้นก็จะชวนขยาย
 หางานทำใหม่ การละทิ้งจากการประกอบอาชีพเดิมจึงมีมากขึ้น²³

ด้านการเงินจำแนกตามสถานภาพการทำงานต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกัน
 โดยนักศึกษาที่มีงานทำแล้วมีแรงจูงใจทางการเงินสูงกว่า นักศึกษาที่ไม่มีงานทำโดยเฉพาะ
 การมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันทำสิ่งของซ่อมแซมของใช้และลดรายจ่ายได้ มีทุนน้อยจึงอยาก
 จะออกไปประกอบอาชีพ และบิดามารดามีฐานะทางการเงินไม่ดี ไม่มีเงินทุนเรียนต่อระดับอื่น ยัง
 คงเป็นปัจจัยสำคัญของนักศึกษาที่มีงานทำแล้ว มองเห็นความสำคัญมากกว่าซึ่งแสดงว่า การ
 ประกอบอาชีพเสริมรายได้หรือการช่วยปรับปรุงงานที่ทำอยู่การพัฒนาฝีมือตนเอง เพื่อการยก
 ระดับการรู้จักสถานภาพของตนเองไม่ว่าจะเป็นความถนัด ความสนใจ และฐานะทางการเงิน
 บุคคลที่ประกอบอาชีพแล้วจะมีความคิดในการพัฒนาอาชีพมากกว่านักศึกษาที่ยังไม่ได้ประกอบ
 อาชีพ

สอดคล้องกับการศึกษาพัฒนาการด้านอาชีพของ Super ดังที่กล่าวมาแล้ว และ
 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาตรี อายุวัฒน์ ที่เคยอ้างไว้แล้ว

ด้านความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษา
 ต่างกันพบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันโดยนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมมีแรงจูงใจสูงกว่า
 และแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม และแตกต่างกับนักศึกษาวิชาช่าง
 อุตสาหกรรม โดยเฉพาะวิชาชีพที่เลือกเหมาะกับสติปัญญาและความสามารถของข้าพเจ้า
 บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้าเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพ ที่เลือกสถานภาพทางบ้าน
 เหมาะที่เรียนวิชาชีพที่เลือก การต้องการเรียนวิชาชีพเพราะไม่ต้องการเรียนวิชาสามัญ และข้อที่
 มีแรงจูงใจต่ำสุดของนักศึกษาทุกประเภท ได้แก่ ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานจากบิดามารดา
 แสดงว่า สติปัญญาความสามารถ บุคลิกลักษณะนิสัย และสถานภาพทางบ้านเหมาะกับวิชาชีพ
 ที่เลือกเรียน เป็นส่วนสำคัญที่นักศึกษาจะต้องรู้และเข้าใจสถานภาพของตนเอง นักศึกษาจะ
 ต้องมีข้อมูลว่ามีอาชีพอะไรบ้าง ที่จะเหมาะสมกับตนเองในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งเป็นส่วนตัว
 ของแต่ละบุคคล จึงทำให้การเลือกเรียนวิชาชีพแตกต่างกันได้ ตามลักษณะเฉพาะของแต่ละ
 บุคคล โดยไม่สนใจงานอาชีพของบิดามารดา ทำให้นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมที่ส่วน
 ใหญ่เป็นเพศหญิงมีความคิดว่า วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับตนเองตามสภาพแวดล้อมของตน
 เองมากกว่านักศึกษาวิชาศิลปหัตถกรรมและวิชาช่างอุตสาหกรรม ซึ่งมีทางเลือกอาชีพมากกว่า

ซึ่ง ภทรกานต์ เผ่าบุญเกิด ได้ศึกษาการแนะแนวเรื่องอาชีพไว้ว่า นักเรียนจะต้องได้
 ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองให้ชัดเจน เช่น จุดหมายของชีวิต ปรัชญาชีวิต ความต้องการทัศนคติ ค่านิยม
 ความทะเยอทะยาน ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ โอกาส จังหวะ ความพร้อม
 และสนับสนุน ซึ่งทั้งหมดนี้ เป็นส่วนตัวของแต่ละคนที่จะต้องรู้ และเข้าใจสถานภาพของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักเรียนจะต้องได้ข้อมูลว่า มีอาชีพอะไรบ้างในโลกของอาชีพที่มนุษย์ประกอบกิจกรรมอยู่ในปัจจุบันและอนาคต²⁴

นอกจากนี้ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนมัธยมชั้นปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า การเลือกวิชาชีพนักเรียนได้ใช้ความถนัด ความสนใจในวิชาชีพ ของตนเองเป็นข้อมูลเปรียบเทียบกับข้อมูลเกี่ยวกับประเภทวิชาชีพแต่ละสาขาในโลกอาชีพ ในปัจจุบัน และอนาคต ประกอบการตัดสินใจ และพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนให้ความสำคัญในการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ยินดีให้ความสนับสนุนให้เรียนจนสำเร็จ แม้นักเรียนไม่ได้เลือกเรียนประเภทวิชาเกษตรกรรม ที่สอดคล้องหรือรับช่วงงานอาชีพเกษตรกรรมของผู้ปกครองก็ตาม²⁵

ด้านความถนัดความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันมีเพียงข้อเดียวที่แตกต่างกันคือ ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานจากบิดามารดานักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่าง บรรหาร - แจ่มใส นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจสูงกว่าและแตกต่างกับนักศึกษวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และข้อดังกล่าวเป็นแรงจูงใจต่ำสุดของด้านนี้ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาไม่ได้ให้ความสำคัญจะรับช่วงงานอาชีพจากบิดามารดามากนัก และการที่นักศึกษวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี มีแรงจูงใจน้อยกว่านักศึกษวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรีก็อาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบันนักศึกษาไม่ได้ให้ความสำคัญอาชีพเกษตรกรรมเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ที่ทำการวิจัยในจังหวัดสุพรรณบุรีดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ด้านความถนัดความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามสถานภาพ การทำงาน ต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีงานทำแล้วมีแรงจูงใจสูงกว่าและแตกต่างกับนักศึกษาที่ยังไม่มีงานทำเกือบทุกข้อโดยข้อที่มีแรงจูงใจสูงสุด ได้แก่ มีความถนัดและสนใจประเภทวิชาชีพที่เลือกรองลงมา ได้แก่ วิชาชีพที่เลือกเหมาะกับสติปัญญาและความสามารถของข้าพเจ้า บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยสุขภาพร่างกายเหมาะที่จะเรียน สถานภาพทางบ้านเหมาะที่จะเรียน และต้องการเรียนเพราะไม่ต้องการเรียนวิชาสามัญ ส่วนแรงจูงใจต่ำสุดของด้านนี้ ยังคงเป็นด้าน ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานจากบิดามารดา แสดงให้เห็นว่า ความถนัดความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวของนักศึกษา เช่น วิชาชีพที่เลือกสติปัญญาความสามารถความถนัดและความสนใจในประเภทวิชาชีพที่เลือก ตลอดจนสถานภาพทางบ้านสิ่งแวดล้อมภาวะของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันทำให้นักศึกษาที่ทำงานแล้วมีความมั่นใจมีแบบแผนในการเลือกอาชีพมากกว่าผู้ที่ยังไม่มีงานทำ ซึ่งมีประสบการณ์น้อยกว่าภาวะน้อยกว่าจึงอาจมีการตัดสินใจเลือกให้ตรงกับความถนัดความสนใจน้อยกว่า

ซึ่ง ผกา บุญเรือง ได้ศึกษาการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจ เลือกอาชีพ ภาวะทางอาชีพและการควบคุมภายใน - ภายนอก ได้ให้ศัพท์เฉพาะไว้ว่าการควบคุมภายใน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอก คือ การรับรู้สิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเองเกี่ยวข้องกับโชคเคราะห์ ความบังเอิญ อิทธิพลที่คนอื่นทำให้เกิดอย่างไม่คาดฝัน ด้วยอำนาจการกระทำของตนเองจากความสามารถในตัวเองวุฒิภาวะทางอาชีพประกอบด้วย ประการที่ 1 ความคงที่ของการเลือกอาชีพ ประการที่ 2 ความฉลาดในการเลือกอาชีพหรือการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตน ด้านความสามารถความสนใจ ประการที่ 3 การเลือกอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ คือ มีจุดมุ่งหมาย มีการวางแผนและเข้าใจปัญหาเกี่ยวกับอาชีพ ประการสุดท้าย ทศนคติในการเลือกอาชีพ ผู้ที่สนใจเลือกอย่างเป็นจริง เป็นผู้ที่มีการควบคุมภายในสูงกว่าผู้ที่ตัดสินใจเลือกอย่างไม่เป็นจริง และผู้ที่มีการควบคุมภายในมีวุฒิภาวะทางอาชีพสูงกว่าผู้ที่มีการควบคุมภายนอก²⁶

นอกจากนี้ Super ซึ่งศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกับความสนใจในอาชีพของบุคคล ซึ่งพบว่า พัฒนาการด้านอาชีพมีองค์ประกอบหลายประการซึ่งสอดคล้องกัน โดยเฉพาะในข้อรูปแบบความสามารถของอาชีพ (Occupational Ability Patterns) แต่ละอาชีพ ต้องการบุคคลที่มีแบบแผนของความสามารถ ความสนใจ และลักษณะบุคลิกภาพเฉพาะจะต้องมีความสอดคล้องกันพอสมควร คนหนึ่งจะมีความเหมาะสมสำหรับหลายอาชีพ และอาชีพหนึ่งอาจจะเหมาะสมสำหรับคนหลายประเภท²⁷

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามประเภทวิชาที่เข้าศึกษาต่างกัน พบว่า โดยภาพรวม มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันมีเพียงบางข้อที่แตกต่างกัน คือ การต้องการประกอบอาชีพที่สังคมยอมรับและประเทศชาติกำลังต้องการ และทราบว่าเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศกำลังต้องการสูงนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีแรงจูงใจสูงกว่าและแตกต่างกับนักศึกษาประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม และนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม และวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจสูงกว่าและแตกต่างกับนักศึกษาวิชาคหกรรมด้วย ส่วนข้อที่มีแรงจูงใจสูงสุดของนักศึกษาทุกประเภท ได้แก่ ต้องการประกอบอาชีพอิสระโดยไม่ต้องขึ้นกับใคร และรองลงมา คือ ต้องการเปลี่ยนงานใหม่ที่จะทำให้ชีวิตดีกว่าเดิมแสดงว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมให้ความสำคัญต่อลักษณะงานและความก้าวหน้า ซึ่งเห็นได้ชัดจากตลาดแรงงานต้องการมากกว่านักศึกษาวิชาศิลปหัตถกรรม ซึ่งมีตลาดแรงงานรองรับน้อยกว่าและนักศึกษาส่วนใหญ่จะมีความคาดหวังในการประกอบอาชีพอิสระโดยไม่ต้องขึ้นกับใคร ซึ่งหมายถึงการมีเกียรติยศชื่อเสียงด้วย

การศึกษาวิชาชีพที่เปิดสอน ในวิทยาลัยสารพัดช่างจึงเป็นความหวังของนักศึกษาที่จะทำให้ตนมีเกียรติยศ ชื่อเสียง มากขึ้นกว่าเดิมได้ ซึ่งการวิจัยของลัดดา สุวรรณรัตน์ ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพ ของนักเรียนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม พบว่า นักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนประเภทช่าง

อุตสาหกรรม ส่วนใหญ่เนื่องมาจากแรงจูงใจด้านลักษณะงานเป็นอันดับ 1 และจะมีความมั่นใจในการประกอบอาชีพมาก²⁸

ส่วนด้านที่นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจในข้อทราบดีกว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาวิชาชีพแล้ว จะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศกำลังมีความต้องการ และเป็นที่ต้องการของสังคมมากกว่านักศึกษาประเภทวิชาคหกรรมย่อม แสดงว่า ตลาดแรงงานมีความต้องการแรงงานด้านธุรกิจอุตสาหกรรมมากกว่าด้านธุรกิจบริการ ทำให้เกิดกระแสสังคมดังกล่าวขึ้นได้ แสดงว่า สังคมและสิ่งแวดล้อมตลอดจนเศรษฐกิจการเมืองมีส่วนผลักดันให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพตามคนส่วนมาก แม้ว่าจะมีความถนัดหรือไม่มีความถนัดก็ตาม ซึ่งหมายถึงว่าการมีชื่อเสียงเกียรติยศในสังคมยังคงมีความสำคัญเป็นอันดับแรกด้วย

ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย เป็รื่อง จินดา ได้ศึกษาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคเหนือ พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเรียนอาชีพของนักเรียนคำนึงถึงความก้าวหน้าเป็นอันดับ 1 ด้านเกียรติยศชื่อเสียงเป็นอันดับ 2 สูงกว่าความมั่นคงของอาชีพ และความต้องการด้านการเงิน²⁹ เช่นเดียวกับ สมพงษ์ อาภาพันธ์ ได้ศึกษาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า เหตุผลหรือแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนคำนึงถึงความก้าวหน้าเป็นอันดับ 1 ด้านเกียรติยศชื่อเสียงเป็นอันดับ 2 สูงกว่าความต้องการด้านการเงิน³⁰

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจสูงกว่าและแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี โดยข้อที่แตกต่างกันได้แก่ ด้านต้องการยกระดับตำแหน่งงานที่ทำอยู่ และทราบว่าเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศกำลัง มีความต้องการสูง แสดงว่า การมองเห็นโอกาสในการประกอบอาชีพ เช่น การต้องการยกระดับตำแหน่งงานที่ทำอยู่ หรือการเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศชาติกำลังต้องการแรงงานจบการศึกษาแล้วมีงานทำแน่นอน ซึ่งจะนำมาซึ่งความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น การมีเกียรติยศชื่อเสียงในสังคมมากขึ้น นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรีมีแนวโน้มชัดเจนกว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และยังคงสอดคล้องกับแรงจูงใจด้านการเงิน และด้านความถนัดความสนใจและเหตุผลส่วนตัว นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรีด้วย ดังที่กล่าวมาแล้ว

สอดคล้องกับ ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล ที่พบว่า ลักษณะงานและความก้าวหน้านักเรียนต้องการประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้ามั่นคง มีกำหนดเวลาทำงานที่แน่นอน หางานทำได้ง่าย มีความเป็นอิสระและด้านเกียรติยศชื่อเสียงพบว่า นักเรียนต้องการประกอบอาชีพที่สุจริตและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ³¹

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพการทำงาน พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีงานทำ มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันโดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีแรงจูงใจแตกต่างกัน คือ การต้องการประกอบอาชีพอิสระโดยไม่ต้องขึ้นกับใคร นักศึกษาที่มีงานทำแล้วมีแรงจูงใจสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีงานทำแสดงว่า ความต้องการประกอบอาชีพอิสระโดยไม่ต้องขึ้นกับใคร นักศึกษาที่มีงานทำแล้วมองเห็นความลำบากในการทำงานได้ชัดเจนกว่านักศึกษาที่ยังไม่มีงานทำ และไม่มีประสบการณ์โดยตรงจึงทำให้มีความต้องการที่จะเป็นอิสระโดยไม่ต้องขึ้นกับใคร

สอดคล้องกับรายงานวิจัยของโรงเรียนสารพัดช่างพิจิตรเรื่อง ความคาดหวังของนักศึกษารุ่นที่ 16 พบว่า นักศึกษามีความต้องการที่จะประกอบอาชีพเป็นของตนเอง ต้องการนำความรู้ไปเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน และต้องการเปลี่ยนงานที่ทำอยู่เดิมอยู่ในระดับมาก³²

ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามประเภทวิชาที่ศึกษาต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน โดยภาพรวม พบว่า นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีแรงจูงใจสูงกว่า นักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีบางข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านต้องการศึกษาเพราะไม่ต้องเดินทางไกลเสียค่าใช้จ่ายน้อย นักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม มีแรงจูงใจสูงกว่านักศึกษาวิชาศิลปหัตถกรรมแสดงว่า การใช้เวลาในการเดินทางไปเรียน ค่าใช้จ่ายในการเดินทางการคมนาคมสะดวกปลอดภัยและอยู่ใกล้ความเจริญ เป็นข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกสถานที่เรียนของนักศึกษาด้วยโรงเรียนหรือสถานศึกษาจึงควรที่จะจัดให้มีความสะดวกปลอดภัยและอยู่ใกล้ชุมชนหรือเป็นศูนย์กลางของชุมชนด้วย ส่วนด้านต้องการศึกษาเพราะมีสถานที่เล่นกีฬาด้วย ซึ่งเป็นแรงจูงใจต่ำสุดของด้านนี้ นักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมและวิชาช่างอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจสูงกว่าและแตกต่างกับนักศึกษาวิชาคหกรรมแสดงว่า นักศึกษาวิชาพาณิชยกรรมและนักศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม มีความสนใจในการออกกำลังกายมากกว่าและแตกต่างกับนักศึกษาวิชาคหกรรม ซึ่งส่วนมากจะมีอายุมากกว่าทำให้การสนใจในการกีฬาน้อยลงได้

ซึ่ง เมธี บิลันธนานนท์ ได้กล่าวไว้ ในเรื่องหลักที่ควรพิจารณาในการเลือกสถานที่ตั้งโรงเรียน ไว้ดังนี้

ที่ตั้งของโรงเรียนควรอยู่ใกล้แหล่งหรือสถานที่ที่จะอำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่น สวนสาธารณะ สถานที่แสดงศิลปะ ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ สุขาหลาหรือสถานส่งเสริมสุขภาพอนามัย นอกจากนี้ ที่ตั้งของโรงเรียนควรตั้งอยู่ในศูนย์กลาง

ของประชาชนหรืออยู่กลางชุมชนในอนาคตและในกรณีเช่นนี้ โรงเรียนจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในเรื่องที่จอดรถ เพื่อนักเรียนได้ขึ้นลงรถด้วยความปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งรถประจำทาง อย่างไรก็ตามสิ่งที่ตั้งของโรงเรียนควรจะต้องคำนึงถึงระยะทางที่นักเรียน ต้องเดินทางเท้าซึ่งมีระยะทางต่างกันระหว่างระดับชั้นของนักเรียนด้วย³³

ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามวิทยาลัยที่ศึกษาต่างกันพบว่า มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันโดยภาพรวมและมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส มีแรงจูงใจสูงกว่านักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี และข้อที่มีแรงจูงใจสูงสุดได้แก่ การต้องการศึกษาเพราะสถานภาพแวดล้อมทั่วไปดี สะอาดและอยู่ใกล้ความเจริญทำให้พิจารณาได้ว่า ความสำคัญของอาคารสถานที่ เช่น ความสะอาด ใ้อโถงใกล้ความเจริญยังเป็นความภาคภูมิใจของนักศึกษาที่ได้เข้ามาอยู่ในสถานที่ สวยงาม เป็นที่ยอมรับของชุมชน ซึ่งจะทำให้ นักศึกษารู้สึกมีเกียรติที่เป็นส่วนหนึ่งของสถานที่แห่งนี้ และรู้สึกอยากมาโรงเรียน และอยู่ในโรงเรียนมากขึ้นได้

ซึ่ง ชำนาญ เรียนเลิศอนันต์ ได้ศึกษาถึงสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่ สายอาชีพหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น หมวดวิชาช่างอุตสาหกรรม ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดขอนแก่น พบว่า ความเห็นในการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มนักศึกษาออกกลางคัน ส่วนมากจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกับความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จตามหลักสูตร โดยนักศึกษาที่ออกกลางคันมีความคิดอยู่ในระดับพอใช้ เช่น ความสะอาด และความเป็นระเบียบของห้องเรียน การจัดห้องเรียนมีความเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน โต๊ะเรียนและเก้าอี้ที่มีในห้องมีสภาพดี จำนวนโต๊ะเรียนและเก้าอี้ที่มีในห้องเรียนมีเพียงพอ การบริการแนะแนวด้านอาชีพที่จัดให้มีความเหมาะสม และการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับห้องน้ำ น้ำดื่ม ห้องส้วม ซึ่งความคิดเห็นในรายละเอียดดังกล่าวนี้ อาจเป็นสาเหตุของการออกกลางคัน³⁴ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยอเซฟ ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวเทคนิค พบว่า สาเหตุการออกกลางคันด้านอื่น ๆ คือ การบริการของโรงเรียนไม่ดี เครื่องมือและบุคลากรไม่เพียงพอ³⁵ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ หลุยส์ อัมสุทธิ ที่พบว่า สาเหตุการออกกลางคัน มีด้านการบริการและสภาพแวดล้อมก็เป็นสาเหตุหนึ่งของการออกกลางคันด้วย³⁶

ส่วนด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามสถานภาพ การทำงานต่างกันไม่ทำให้มีแรงจูงใจแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีการทำงาน มีแรงจูงใจไม่ต่างกัน โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีเพียงบางข้อที่แตกต่างกัน คือ ด้านต้องการศึกษาเพราะไม่ต้องเดินทางไกลเสียค่าใช้จ่ายน้อย นักศึกษาที่มีงานทำแล้วมีแรงจูงใจสูงกว่าและแตกต่างกับนักศึกษาที่ไม่มีการทำงานมากแสดงว่า ผู้ที่มีงานทำแล้วย่อมมีเวลาจำกัด ดังนั้น การใช้เวลาว่างหลังจากการทำงานในการเดินทางมาศึกษานั้น เป็นปัญหาของนักศึกษาได้เช่นกัน ซึ่งต่างกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษาที่ไม่มีงานทำจะไม่มีความกังวลใจในด้านนี้เท่าที่ควร

การจัดเรื่องอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก จึงเป็นหน้าที่ของผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการจัดหา จัดตั้ง สถานศึกษาประเภทวิทยาลัยสารพัดช่าง ควรจะต้องพิจารณาถึงผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในภายหน้า ถ้าหาว่าโรงเรียนอยู่ห่างไกลและเป็นอุปสรรคในการเดินทาง ย่อมทำให้ปริมาณของนักศึกษาลดลง หรือเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาหยุดเรียนก็เป็นได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มนัส แสงเรือง ที่ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่ในจังหวัดราชบุรีต่างก็พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามาจากองค์ประกอบด้านส่วนตัวและครอบครัวของนักศึกษา ได้แก่ ไม่มีเวลาเรียนต้องประกอบอาชีพติดเรียนอยู่สถาบันอื่น ต้องช่วยเหลืองานบ้าน สุขภาพไม่ดี ใด้งานทำหรือสอบบรรจุงานได้ ไม่สะดวกในการเดินทาง ครอบครัวมีฐานะยากจน แต่งงานในระหว่างเรียน พื้นความรู้สูงไม่พอเพียง ไม่ชอบวิธีการสอนของครู³⁷

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อเสนอแนะในการบริหารและจัดการศึกษาได้ดังนี้

1. แรงจูงใจทางด้านบุคคล ซึ่งพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ โดยอาศัยความสัมพันธ์กับผู้ใกล้ชิด เช่น บิดามารดา ครูประจำชั้นและครูแนะแนว ประสบการณ์ที่พบเห็นมาประเมินและตัดสินใจ เช่น การเรียนตามผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพนั้น ๆ ดังนั้น การจัดการแนะแนวอาชีพในระดับโรงเรียนจึงน่าจะมีความสำคัญเป็นอันดับแรก เพราะจะช่วยให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพได้ตามความถนัด ความสนใจ อันจะเป็นผลให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน และการประกอบอาชีพมากกว่าการเรียนตามเพื่อน ตามพี่น้องและญาติ

ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง จึงควรให้ความสำคัญกับการแนะแนวการศึกษาทุกระดับด้วย ส่วนโรงเรียนหรือวิทยาลัยในระดับอาชีวศึกษา ควรจะจัดโปรแกรมการเรียนให้ยืดหยุ่น และนักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกเรียนประเภทวิชาที่ตนถนัดมากที่สุดได้ในปีต่อไป

2. แรงจูงใจทางการเงิน ที่มีผลให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับการทราบว่า เมื่อเรียนสำเร็จแล้วสามารถหางานทำได้ง่ายรายได้ดี การประกอบอาชีพอิสระที่จะมีโอกาสสร้างฐานะได้เร็ว สถานศึกษาจึงควรมีหน่วยบริการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระอย่างจริงจัง เช่น การส่งเสริมการลงทุน การเข้าหุ้น การรวมกลุ่ม รวมทั้งการดำเนินการทางการตลาดหรืออย่างที่พระพยอม กัลยาโณ แห่งวัดสวนแก้วดำเนินการอยู่ ก็จะทำให้การฝึกอาชีพของนักเรียนนักศึกษาสัมฤทธิ์ผลอย่างจริงจังได้

3. แรงจูงใจด้านความถนัดความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ที่มีผลให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะเลือกเรียนวิชาชีพที่มีความสนใจจะนำไปประกอบอาชีพอิสระมากกว่าความถนัดและความสนใจ การให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับโลกของอาชีพต่าง ๆ จะเป็นข้อมูลที่สำคัญ สำหรับนักเรียนที่จะก้าวเข้าสู่งานอาชีพ การแนะแนวจึงควรจัดให้เป็นรูปธรรมมากขึ้นกว่าเดิม เช่น จัดให้มีการทดสอบฝีมือช่าง และจัดทำเกณฑ์มาตรฐานแต่ละวิชาช่างเพื่อเป็นแนวทางในการผลิตช่างฝีมือต่อไป

4. แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง ซึ่งพบว่า เป็นแรงจูงใจสูงสุดที่นักศึกษาตั้งความหวังไว้ก่อน ด้านความถนัดความสนใจ ซึ่งแรงจูงใจด้านนี้รวมถึงการเลือกงานที่มีลักษณะและความก้าวหน้า เช่น การประกอบอาชีพอิสระ การเปลี่ยนงานใหม่ ซึ่งจะนำมาซึ่งรายได้และความมีเกียรติยศชื่อเสียง แต่ไม่ได้มองถึงความมั่นคงในการประกอบอาชีพ เช่น การเป็นกำลังแรงงานที่ขาดแคลน ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง ข้อมูลตลาดแรงงานจึงควรจัดให้แพร่หลาย และรวดเร็วมากขึ้น เพราะจะได้ทราบได้ก่อนที่จะตัดสินใจเลือกเรียนไปแล้ว ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์อย่างจริงจัง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาอาชีพก็ควรที่จะปรับเปลี่ยนโปรแกรมระยะสั้นให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมด้วยไม่ใช่ยังคงเปิดวิชาเดิม ๆ ต่อไป ไม่ว่าจะนำไปใช้หรือไม่ใช้ก็ตาม ตลาดแรงงานจะต้องการหรือไม่ต้องการก็ตาม ทำให้นักศึกษาไม่มีทางเลือกจำเป็นต้องเรียนซึ่งทำให้เกิดการสูญเปล่าได้

5. แรงจูงใจด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักศึกษาที่ทำงานแล้วมีปัญหาในการเดินทาง เช่น สถานที่ทำงานอยู่ไกลเกินไปหรือสถานศึกษาอยู่ไกลเกินไป การคมนาคมไม่สะดวกวิทยาลัยสารพัดช่างหรือโรงเรียนฝึกอาชีพต่าง ๆ จึงไม่ควรตั้งอยู่ในที่ห่างไกลชุมชน ควรจะเป็นศูนย์กลางที่จะช่วยให้นักศึกษาได้เดินทางใกล้ เสียค่าใช้จ่ายน้อย การจัดตั้งสถานศึกษาใหม่จึงควรที่จะต้องคัดเลือกที่ดินที่เป็นศูนย์กลางหรือลงทุนซื้อที่ดินมากกว่าไปใช้ที่ดินสาธารณะที่ห่างไกลความเจริญ และสาธารณูปโภคไม่เพียงพอ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1. ควรจะศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญในการศึกษาต่อของผู้ที่มีงานทำแล้ว เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีการทำงานและไม่มีการทำงาน ซึ่งรวมทั้งวันเวลาและโปรแกรมการเรียนที่เหมาะสมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการหยุดเรียนกลางคันได้

2. ถ้ามีการศึกษาครั้งต่อไปในเรื่องนี้ควรจะมีแรงจูงใจด้านลักษณะงานและความก้าวหน้าโดยแยกออกจากด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง เนื่องจากทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามลังเลตัดสินใจยาก ทำให้ข้อมูลที่พบทั้งสองด้านนี้ สอดคล้องกันมากจนแยกออกได้ยาก

เชิงอรรถ

¹ E.L. Tolbert, **Counseling for career Development**, (Boston : Houghton Mifflin Co., 1974), p. 30 - 31.

² ชาดรี อายุวัฒน์, “ การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นเหตุให้นักศึกษาผู้ใหญ่เลือกเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในโรงเรียนสารพัดช่าง เขตกรุงเทพมหานครกับโรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่,” (วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2519, หน้า 80 - 81.

³ โรงเรียนสารพัดช่างพิจิตร, งานวิจัยและพัฒนา, “ รายงานการวิจัย เรื่อง ความคาดหวังหลังของนักเรียนรุ่นที่ 16 โรงเรียนสารพัดช่างพิจิตร เกี่ยวกับประโยชน์ของการเรียนวิชาชีพ” กรมอาชีวศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2533, หน้า 36 - 37. (อัดสำเนา)

⁴ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย, “ การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี,” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง, 2532, หน้า 210.

⁵ พรทิพย์ ศรีวัชรินทร์, “ การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีต่อการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวในเขตชนบทและเขตเมืองของประเทศไทย,” วิทยานิพนธ์ ปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521, หน้า 101.

⁶ โรงเรียนสารพัดช่างพิจิตร, สิ่งที่เคยอ้างมาแล้ว, หน้า 36 - 37.

⁷ ลัดดา สุวรรณรัตน์, “ แรงจูงใจในการศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียน ในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม,” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2512, หน้า 86.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁸ ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล, “ การศึกษาที่เป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสามัญและวิชาชีพของนักเรียนชั้น ม. 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา 2512,” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2513 , หน้า 86.

⁹ E.L. Tolbert, **Counseling for career Development**, (Boston : Houghton Mifflin Co., 1974), p. 31 - 35.

¹⁰ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย, สิ่งที่เคยอ้างมาแล้ว, หน้า 219.

¹¹ ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล, สิ่งที่เคยอ้างมาแล้ว. หน้า 86.

¹² เป็รื่อง จินดา, “ การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคเหนือ,” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2520, หน้า 103.

¹³ สมพงษ์ อาภาพันธ์. “ การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ,” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2519, หน้า 111 - 112.

¹⁴ ปริญญา อังศุสิงห์, การบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม, (กรุงเทพมหานคร : แผนกเอกสารการพิมพ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2524) หน้า 195.

¹⁵ ยุพรรณี สุขุมิติ, “ ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนครและธนบุรี,” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510, หน้า 49.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁶ สุทัศน์ อิทธีวรรณพงศ์, “ความสัมพันธ์ของระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้ของบิดามารดากับความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อ.เมือง จ. นครปฐม,” วิจัยปริญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2530, หน้า 47.

¹⁷ ชาตรี आयวัฒน์, สิ่งที่เคยอ้างมาแล้ว, หน้า 21.

¹⁸ ชมาธร พันธุ์โพธิ์, “การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในกรุงเทพมหานคร,” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529, หน้า 112.

¹⁹ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร, แนวคิดในการเลือกอาชีพศิลปหัตถกรรม, งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ 35, (1-5 ธันวาคม 2515), หน้า 82.

²⁰ นพดล คุ่มประวัตติ, “ความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร,” วิทยานิพนธ์ ปริญญาสังคมมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517, หน้า 71.

²¹ ลัดดา สุวรรณรัตน์, สิ่งที่เคยอ้างมาแล้ว, หน้า 88.

²² ศูนย์ข่าวสารตลาดแรงงานภาคกลางส่วนที่ 3 (ราชบุรี) กองบริหารตลาดแรงงาน, กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม, รายงานสถิติกำลังแรงงานภาคตะวันตกปี 2538 และแนวโน้มกำลังแรงงาน ปี 2539 (ราชบุรี : ศูนย์ข่าวสารตลาดแรงงานภาคกลาง ส่วนที่ 3 ราชบุรี , 2524), หน้า 3 - 4.

²³ ชาตรี आयวัฒน์, สิ่งที่เคยอ้างมาแล้ว, หน้า 81 - 83.

²⁴ ภัทรกานต์ เผ่าบุญเกิด, เรื่องอาชีพ, (กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิตเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน, กระทรวงศึกษาธิการ, 2530), หน้า 2 - 3.

²⁵ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย, สิ่งที่เคยอ้างมาแล้ว, หน้า 210.

²⁶ ผกา บุญเรือง, “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจเลือกอาชีพ วุฒิภาวะทางอาชีพและการควบคุมภายใน - ภายนอก,” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2520, หน้า 59.

²⁷ นพดล คุ่มประวัตติ, “ความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร,” วิทยานิพนธ์ ปริญญาสังคมมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517, หน้า 71.

²⁸ ลัดดา สุวรรณรัตน์, สิ่งที่เคยอ้างมาแล้ว, หน้า 88.

²⁹ เป็รื่อง จินดา, สิ่งที่เคยอ้างมาแล้ว, หน้า 96.

³⁰ สมพงษ์ อาภาพันธ์, สิ่งที่เคยอ้างมาแล้ว, หน้า 111.

³¹ ธวัชชัย ชัยจิรฉายกุล, สิ่งที่เคยอ้างมาแล้ว, หน้า 86.

³² โรงเรียนสารพัดช่างพิจิตร, สิ่งที่เคยอ้างมาแล้ว, หน้า 36 - 37.

³³ เมธี ปิลันธนานนท์, การวางแผนอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ไอเดียเนสต์โตร์ส, 2528), หน้า 61.

³⁴ ชำนาญ เวียนเลิศอนันต์, “สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน หมวตวิชาช่างอุตสาหกรรมของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดขอนแก่น,” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532, หน้า 94.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

³⁵ Allison Joseph, “A Study of Dropouts in Luisiana Vvokational Techique Schools,” Dissertation Abstracts Internatjional The Humanitjjes Social Sciences, 1972, p. 22- 48.

³⁶ หลุยส์ อัมสุทธิ, “การวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน กรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2526,” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530, หน้า 36 - 41.

³⁷ มนัส แสงเรือง, “องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ,” วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2525, หน้า 66-67.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ชาติรี อายุวัฒน์. “ การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นเหตุให้นักศึกษาผู้ใหญ่เลือกเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในโรงเรียนสารพัดช่าง เขตกรุงเทพมหานคร กับโรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ปีการศึกษา 2518.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2519.

ชำนาญ เรียนเลิศอนันต์. “ สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น หมวดวิชาช่างอุตสาหกรรมของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532.

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย. “ การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2532.

ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. “ การศึกษาที่เป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสามัญและวิชาชีพของนักเรียน ม. 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา 2512.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2513.

นพดล คุ่มประวัติ. “ ความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.

นิตยา ธรรมพันธ์, “ ค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น มศ. 3 โรงเรียนมัธยมของรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2523.

ประคอง กรรณสูตร. “ สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์.” กรุงเทพฯ : ศรีสง่า, 2530.

ปริญญา อังศุสิงห์. “ การบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม.” มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2524.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็รื่อง จินดา. “ การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันในเรื่องเรียนมัธยมแบบประสม ภาคเหนือ.” ปรินญาณินพนธ์ ปรินญาณการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2519.

ผกา บุญเรือง. “ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจเลือกอาชีพวุฒิภาวะทางอาชีพและการควบคุมภายใน - ภายนอก.” ปรินญาณินพนธ์ ปรินญาณการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2520.

พรทิพย์ ศรีวัชรินทร์. “ การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีต่อการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวในเขตชนบทและเขตเมืองของประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ ปรินญาณสังคมวิทยามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

ภัทรการต์ เผ่าบุญเกิด. เรื่องอาชีพ, เอกสารแนะนำฝ่ายส่งเสริมคุณภาพการศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ, 2530.

มนัส แสงเรือง. “ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ.” วิทยานิพนธ์ปรินญาณการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2525.

มารศรี กองเกต. “ ผลของทัศนคติ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้บิดามารดาที่มีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ ปรินญาณการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

เมธี ปิลันธนานนท์. การบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2530. (เอกสารอัดสำเนา)

ยุพวรรณี สุขุมิตติ. “ ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนครและธนบุรี.” วิทยานิพนธ์ ปรินญาณการศึกษามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.

แรงงาน, กรม. การจัดประเภทมาตรฐานอาชีพ (ประเทศไทย). กรุงเทพมหานคร : กรมแรงงาน, 2512.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลัดดา สุวรรณรัตน์. “แรงจูงใจในการศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม.” ปรินญาณิพนธ์ ปรินญาการศึกษา มหาวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2512.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาศร, 2536.

วิชากร, กรม. ประมวลศัพท์บัญญัติวิชาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2527.

ศิริลักษณ์ จินดากุล” “การเปรียบเทียบการเลือกอาชีพ และความมุ่งหวังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในพระนครและต่างจังหวัด.” วิทยานิพนธ์ ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.

ชมาธร พันธุ์โพธิ์. “การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

สุดใจ เหล่าสุนทร. “วิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ ปรินญาการศึกษา มหาวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2510.

สุทัศน์ อธิวัตรรณพงศ์. “ความสัมพันธ์ของระดับการศึกษาอาชีพและรายได้ของบิดามารดากับความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อ.เมือง จ. นครปฐม.” ปรินญาณิพนธ์ปรินญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต, 2530.

สมพงษ์ อาภาพันธ์. “การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” ปรินญาณิพนธ์ ปรินญาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2519.

สวัสดี สุวรรณอักษร. “แนวคิดในการเลือกอาชีพศิลปหัตถกรรม.” งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ 35, (ธันวาคม 2515).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลุยส์ อัมสุทธิ. “ การวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในสถาบันพัฒนาฝีมือ
แรงงาน กรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2526.” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

Joseph Allison A. “ Study of Department in Luisiana Vocational Technique Schools.”
Dissertation Abstracts International The Humanities Social Sciences, 1972.

Maslow Abraham Harold. **Motivation and Personality.** 2rd ed New York : Harper
and Row Inc, 1970.

Osipow samuel H. **Theories of career development.** New York : Appeton crofts, 1973.

Pietrofesa, John J. and Splete, Howard. “Career Development Theory.” London : The
Macmillan Company, 1970.

Tolbert E.L. **Counseling for career development.** Boston : Houghton Mifflin Co, 1974.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0912/ 3781

กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒๗ พฤษภาคม 2540

เรื่อง ให้ความร่วมมือนักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

อ้างถึง หนังสือสำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ ทม 1504/0774 ลงวันที่ 13 มีนาคม 2540

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอความอนุเคราะห์จากกรมอาชีวศึกษา ให้นายทวีพันธ์ คล้ายเพชร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำนวน 3 แห่ง นั้น

กรมอาชีวศึกษา พิจารณา อนุญาต ให้นายทวีพันธ์ คล้ายเพชร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์-อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำนวน 3 แห่ง เพื่อการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ได้ดังเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาจัดส่งผลงานการวิจัย ให้กรมอาชีวศึกษาทราบ
ในโอกาสต่อไปด้วย จักขอขอบคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ พลสวัสดิ์)
รองอธิบดี รักษาการแทน
อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองการศึกษาอาชีพ

โทรศัพท์ 280-2917 โทรสาร 281-5487

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0912/ ๑๖๖

กองการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

28 พฤษภาคม 2540

เรื่อง ให้ความร่วมมือให้นักศึกษา เก็บข้อมูล เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี, ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี,
ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร-แจ่มใสด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ขอความอนุเคราะห์จากกรมอาชีวศึกษา ให้นำวิทยานิพนธ์ คล้ายเพชร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากนักศึกษา ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำนวน 3 แห่ง นั้นกรมอาชีวศึกษา อนุญาต ให้นำวิทยานิพนธ์ คล้ายเพชร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากนักศึกษา ในวิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำนวน 3 แห่ง เพื่อการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษา
วิชาชีพในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 จำนวน 3 แห่ง ได้ตั้งเสนออนึ่ง แบบสอบถามที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมอาชีวศึกษาแล้ว จะมีตราประทับที่มบบน
ด้านขวาของแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายอัมพร ภัคดีชาติ)

ศึกษานิเทศก์ 9

ปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการกองการศึกษาอาชีพ

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา

โทรศัพท์ 280-2917 โทรสาร 281-5487

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 1882

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

(1 มิถุนายน 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายทวีพันธ์ คล้ายเพชร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชั้นพระยะชั้นในวิทยาลัย สารพัดช่าง เขตการศึกษา 5"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

ไปว่าทรัพย์สินโดยทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 188.2

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

|| มิถุนายน 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ว่าที่ ร.ต.เสริมพงษ์ วิภาวิ

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายทวีพันธ์ คล้ายเพชร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคง ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ
ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร.ส 3266052-6101 ต่อ 663, 642 ารใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร 3269040 อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 1882

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๗ มิถุนายน 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ว่าที่ ร.ต.ชิตวีร์ บุญนาค

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายทวีพันธ์ คล้ายเพชร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

พรณี ลีจิตวิณะ

(ผศ.ดร.พรณี ลีจิตวิณะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร 3269040

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 1882

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

// มิถุนายน 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายสุไซ มีอินทร์เกิด

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายทวีพันธ์ คล้ายเพชร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ
ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัตนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

ไปว่ากรณีโดยทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 1882

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ มิถุนายน 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.ทัศนาศาสตร์

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายทวิพันธ์ คล้ายเพชร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชั้นพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลิกิจวัตนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

เมื่อการณใดๆทางสน อีกทงหามมีเหตุดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร 3269040

เรื่อง

แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสันใน
วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน ขอให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริง เพื่อจะนำผลที่ได้ไปศึกษาค้นคว้า ผลที่ได้จากการตอบคำถามนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาเอง และต่อนักศึกษารุ่นต่อ ๆ ไป คำตอบจะถือเป็นความลับไม่มีผลต่อผู้ตอบทั้งสิ้น และ ไม่ต้องเขียนชื่อไว้ในแบบสอบถาม เมื่อตอบเสร็จสิ้น

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับตัวนักศึกษา

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาวิชาชีพพระยะสันในด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านอาคารสถานที่

ตอนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวนักศึกษา

ให้นักศึกษาเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] หน้าข้อความหรือกรอกข้อความ
ตามความเป็นจริง

1. ประเภทวิชาที่ศึกษา [] วิชาช่างอุตสาหกรรม
[] วิชาพาณิชยกรรม
[] วิชาคหกรรม
[] วิชาศิลปหัตถกรรม
2. วิทยาลัยที่ศึกษา [] วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี
[] วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี
[] วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แจ่มใส
3. สถานภาพในการทำงาน [] มีงานทำ
[] ไม่มีงานทำ
4. เพศ [] ชาย
[] หญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ประเภทวิชาที่ศึกษา [] ต่ำกว่า 20 ปี
 [] ระหว่าง 20 – 30 ปี
 [] ระหว่าง 31 – 41 ปี
 [] ตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป

6. ประเภทวิชาที่ศึกษา [] ต่ำกว่า ป. 4
 [] ป.4 – ป.6
 [] ม.1 – ม.3
 [] ม.4 – ม.6 หรือ ปวช.
 [] ปวท. หรือ ปวส.
 [] ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาวิชาชีพระยะสั้น

คำชี้แจง ข้อความในแต่ละข้อจะมีคำตอบไว้ให้เลือกตอบ 5 ช่อง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งของทุก ๆ ข้อตามความเป็นจริง

- มากที่สุด หมายความว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากสิ่งนั้นโดยตรง
- มาก หมายความว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากสิ่งนั้นเป็นส่วนใหญ่
- ปานกลาง หมายความว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากสิ่งนั้นพอสมควร
- น้อย หมายความว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากสิ่งนั้นบ้างเล็กน้อย
- น้อยที่สุด หมายความว่า ท่านไม่ได้รับแรงจูงใจจากสิ่งนั้นเลย

ตัวอย่าง

ข้อที่	แรงจูงใจของนักศึกษา ที่เข้ามาศึกษาวิชาชีพ ระยะสั้น	ระดับแรงจูงใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
1	บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน...	.. /
2	ครูแนะนำและแนะแนวทาง.. /
3	เรียนตามเพื่อน ๆ ที่รักและ และชอบพอกัน..... /

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อท่านเข้าใจดีแล้ว โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้อย่างละเอียด
และพิจารณาให้ดีแล้วจึงตอบ เพื่อเป็นการสำรวจว่าอะไรเป็นแรงจูงใจของ
นักศึกษาให้เข้ามาศึกษาวิชาชีพระยะสั้น

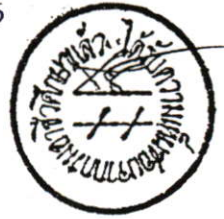
ข้อที่	แรงจูงใจของนักศึกษา ที่เข้ามาศึกษาวิชาชีพ ระยะสั้น	ระดับแรงจูงใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
	<u>ด้านบุคคล</u>					
1.	บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน.....					
2.	มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน.....					
3.	เรียนตามพี่ตามน้องและญาติ.....					
4.	เรียนตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพอกัน.....					
5.	ครูประจำชั้นแนะนำให้เรียน.....					
6.	ครูแนะแนวแนะนำให้เรียน.....					
7.	ผู้อุปการะทางด้านการเงินแนะนำให้เรียน.....					
8.	เรียนตามผู้ประสบความสำเร็จในการ ประกอบอาชีพนั้น ๆ.....					
9.	เรียนตามคนส่วนมากที่นิยมเรียนสายนี้.....					
	<u>ด้านการเงิน</u>					
1.	บิดามารดามีฐานะทางการเงินไม่ดีไม่มี เงินทุนเรียนต่อระดับอื่น.....					
2.	ทราบว่าการศึกษาในสายวิชาชีพมีโอกาส ทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังเรียนอยู่ ได้.....					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	แรงจูงใจของนักศึกษา ที่เข้ามาศึกษาวิชาชีพ ระยะสั้น	ระดับแรงจูงใจ				
		มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
3.	ทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสาย วิชาชีพสามารถหางานได้ง่ายรายได้ดี...					
4.	ประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสสร้าง ฐานะได้เร็ว.....					
5.	ใช้เงินทุนไม่มากนักในการประกอบอาชีพ อิสระ.....					
6.	สถานประกอบการภาคเอกชนจ้างผู้เรียน จบสายวิชาชีพด้วยอัตราเงินเดือนสูง.....					
7.	มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันทำสิ่งของ ซ่อมแซมของใช้ และลดรายจ่ายได้.....					
8.	มีทุนน้อยจึงอยากจะทำประกอบอาชีพ หลังจากเรียนสำเร็จ.....					
	<u>ด้านความถนัด ความสนใจ เหตุผล</u>					
	<u>ส่วนตัว</u>					
1.	วิชาชีพที่เลือกเหมาะกับสติปัญญาและ ความสามารถของข้าพเจ้า.....					
2.	มีความถนัดและสนใจในประเภทวิชาชีพ ที่เลือก.....					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	แรงจูงใจของนักศึกษา ที่เข้ามาศึกษาวิชาชีพ ระยะสั้น	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
3.	บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้า เหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก.....					
4.	วิชาที่เปิดสอนมีประโยชน์ต่อชีวิต ประจำวัน.....					
5.	ต้องการเรียนวิชาชีพเพราะไม่ต้องการ เรียนวิชาสามัญ.....					
6.	ต้องการเรียนเพื่อรับช่วงงานจากบิดา มารดา.....					
7.	ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ อิสระ.....					
8.	สถานภาพทางบ้านเหมาะที่จะเรียนวิชา ชีพที่เลือก.....					
9.	สุขภาพและร่างกายเหมาะที่จะเรียน วิชาชีพที่เลือก.....					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	แรงจูงใจของนักศึกษา ที่เข้ามาศึกษาวิชาชีพ ระยะสั้น	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
	<u>ด้านเกียรติยศชื่อเสียง</u>					
1.	ทราบว่าเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังสำคัญที่ประเทศกำลังมีความต้องการสูง.....					
2.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีคนทำน้อย เพราะต้องอาศัยทักษะ และเทคนิคต่างๆ เฉพาะตัวแต่ละบุคคล.....					
3.	ต้องการประกอบอาชีพที่เลือกเพราะเคยเห็นผู้ประกอบอาชีพที่มีความเจริญรุ่งเรือง.....					
4.	ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมยอมรับและประเทศชาติกำลังต้องการ.....					
5.	ต้องการประกอบอาชีพอิสระโดยไม่ต้องขึ้นกับใคร.....					
6.	ต้องการยกระดับตำแหน่งงานที่ทำอยู่.....					
7.	ต้องการเปลี่ยนงานใหม่ที่จะทำให้ชีวิตดีกว่าเดิม.....					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

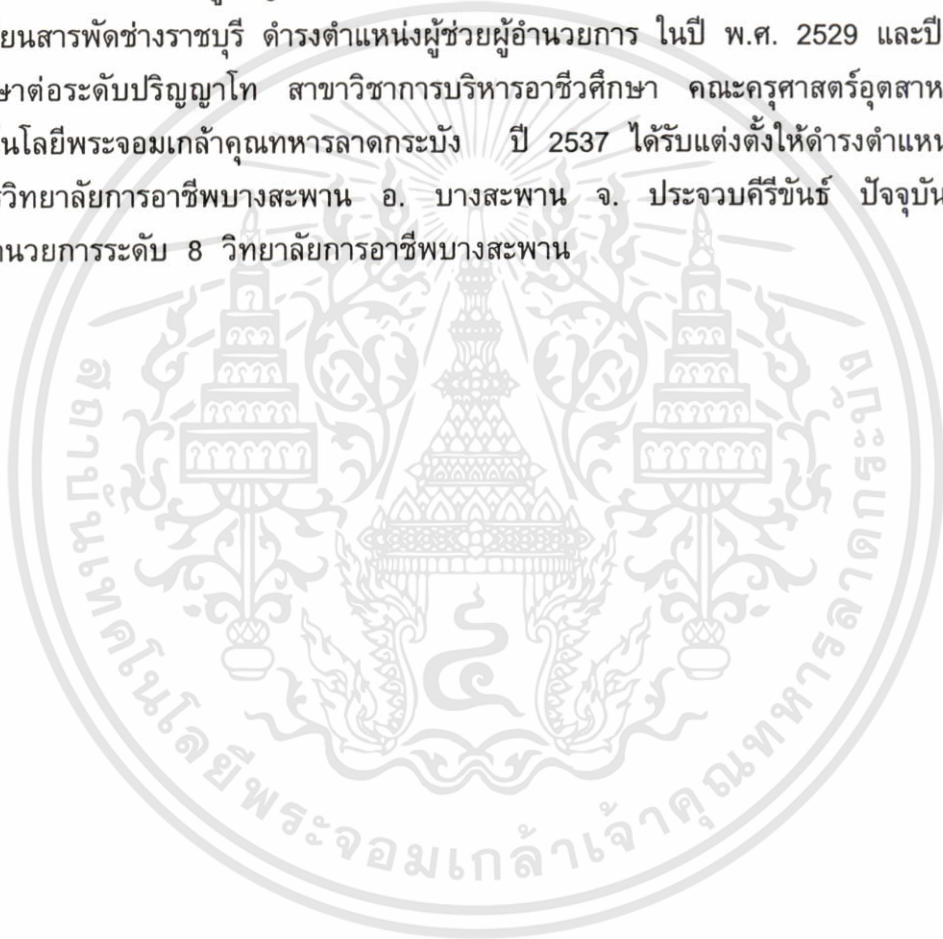
ข้อที่	แรงจูงใจของนักศึกษา ที่เข้ามาศึกษาวิชาชีพ ระยะสั้น	ระดับแรงจูงใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
<u>ด้านอาคารสถานที่</u>						
1.	ต้องการศึกษาเพราะเป็นวิทยาลัยใหญ่ มีชื่อเสียง.....					
2.	ต้องการศึกษาเพราะมีเครื่องมือที่ทันสมัย ครบครัน.....					
3.	ต้องการศึกษาเพราะมีสถานที่เล่นกีฬา ด้วย.....					
4.	ต้องการศึกษาเพราะไม่ต้องเดินทางไกล เสียค่าใช้จ่ายน้อย.....					
5.	ต้องการศึกษาเพราะสภาพแวดล้อมทั่วไป ดี สะอาด และอยู่ใกล้ความเจริญ.....					
6.	ต้องการศึกษาเพราะมีสาธารณูปโภค พร้อม.....					
7.	ต้องการศึกษาเพราะมีสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกให้พร้อม.....					

ขอขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายทวีพันธ์ คล้ายเพชร สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกช่างยนต์ จากโรงเรียนช่างกลปทุมวัน ปี พ.ศ. 2511 ศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรครูมัธยม วิชาซีพีชั้นสูง (ปม.วส.) ปี พ.ศ. 2514 - 2517 จบแล้วรับราชการในตำแหน่งครูตรี โรงเรียนการช่างเพชรบุรี ถึง พ.ศ. 2521 ย้ายไปรับราชการที่โรงเรียนสารพัดช่างเชียงใหม่ และศึกษาต่อระดับปริญญาตรี วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2525 ต่อมา ปี พ.ศ. 2527 ย้ายมาโรงเรียนสารพัดช่างราชบุรี ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการ ในปี พ.ศ. 2529 และปี พ.ศ. 2534 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง ปี 2537 ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน อ. บางสะพาน จ. ประจวบคีรีขันธ์ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการระดับ 8 วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้